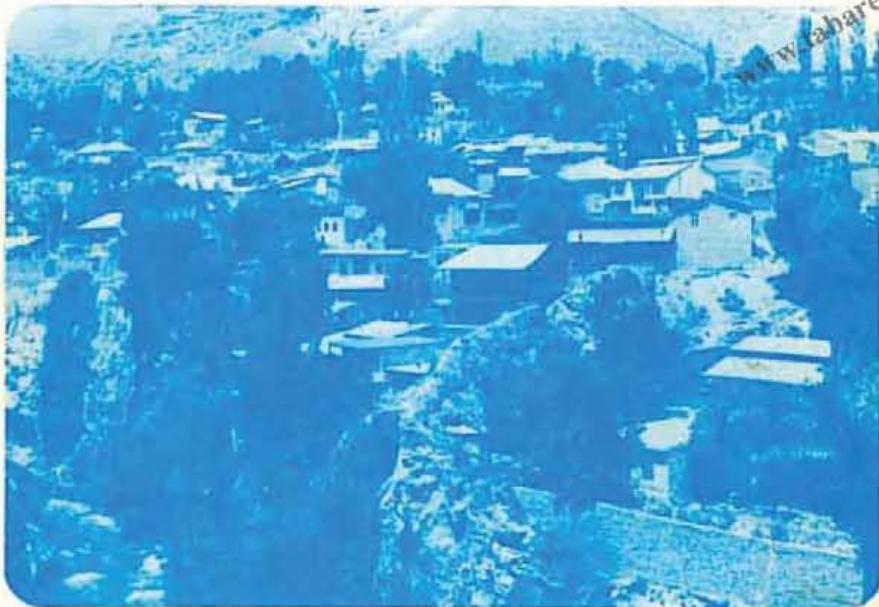

لارستان

تبرستان

www.tabarestan.info

مؤلف: دکتر مصطفی کوهی

۱۳۷۱

قیمت ۱۵۰ تومان

تبرستان
www.tabarstan.info

لارجان

لارستان

چاپ اول : اسفند ماه ۱۳۷۱ ه . ش

تیراز :

ناشر : مولف

شماره ۷۱۸۳۸۹
تاریخ ۱۴ امرکا ۱۳۹۶
پیوست سرتیر

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان مازندران

سازمان اسناد

اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران

بسلام

احتراماً .. عطف بنا به شماره ۵۲۲ / ۴ / ۲۲ صحن اعاده چاپ
کتاب تحت عنوان (لاریجان) نوشته آقای دکتر مصطفی کوهی با اطلاع
میرساند چاپ و نشر کتاب فوق الذکر از نظر این اداره کل بلا مانع بیانند .

سید رسول موسوی

سرپرست اداره کل چاپ و نشر

رونوشت به :

آقای دکتر کوهی جهت اطلاع عطف بنا به مورخ ۹ / ۴ / ۷۰ صحن عودت کتاب مذکور را

حسین روزبهی

سرپرست اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی مازندران

سید حسن روزبهی

و این دستورات را می توان در مکانیزم های انتقالی و مکانیزم های انتشاری بررسی کرد. این دستورات ممکن است در مکانیزم های انتقالی و مکانیزم های انتشاری متفاوت باشند.

برای اینکه مکانیزم های انتقالی و انتشاری را می توان در مکانیزم های انتقالی و انتشاری متفاوت باشند.

برای اینکه مکانیزم های انتقالی و انتشاری را می توان در مکانیزم های انتقالی و انتشاری متفاوت باشند.

برای اینکه مکانیزم های انتقالی و انتشاری را می توان در مکانیزم های انتقالی و انتشاری متفاوت باشند.

برای اینکه مکانیزم های انتقالی و انتشاری را می توان در مکانیزم های انتقالی و انتشاری متفاوت باشند.

برای اینکه مکانیزم های انتقالی و انتشاری را می توان در مکانیزم های انتقالی و انتشاری متفاوت باشند.

برای اینکه مکانیزم های انتقالی و انتشاری را می توان در مکانیزم های انتقالی و انتشاری متفاوت باشند.

برای اینکه مکانیزم های انتقالی و انتشاری را می توان در مکانیزم های انتقالی و انتشاری متفاوت باشند.

بنام خداوند جان و خرد کزین برتر اندیشه بر نگذرد

لاریجان این کوهستان خوش آب و هوا که ستیغ دماوند را چون نگینی در بور گرفته است با کوههای سبز و خرم و رود پر خوش هراز، منطقه‌ای چنان زیبا و دلپذیر است که دل هر بینده را بخود خواهد کشید.

این زیبائی، خارجیانی را که از آن بازدید نموده‌اند آنکونه تحت ثاثیر قرار داده است که در سفر نامه‌های خود آنرا به آمفی تاتری که چشم انداز قشنگی دارد همانند کرده‌اند.

لاریجان، بخشی از شهرستان آمل است که نه تنها قدیمی ترین طرفی از تبرستان است و آبادی تبرستان از آنجا شروع گردید، بلکه بنا به گواه تاریخ فریدون در آنجا زاده شده و فریدون آزادگی را از قله سر فراز دماوند آموخته و رو یاروی ظلم و ستم ضحاک به پا خواسته و او را دستگیر و در همایکوه به رنجیر کشیده است.

در مورد لاریجان تاکنون کتابی نوشته نشده، ولی گنجینه گرانبهائی بنام: (از آستارا تا استرآباد) در چهار جلد که دکتر منوچهر ستوده نوشته آنست فراوان بیههه بردہام.

از کارمندان کتابخانه عمومی شهرستان ساری خصوصاً "سرکار خانم عشت" مقصود نژاد که بعن در تهیه منابع باری نموده‌اند و همچنین از آقای حسین سیحانی که در تدوین آن کمک نموده‌اند سپاسگزارم، در پایان با اطلاع از کم

مقدمه مولف

و کاستی کتاب حاضر از خوانندگان گرامی تقاما دارم در هر
مورد ایرادی وجود داشته باشد اینجانب را ارشاد فرمایند.

دکتر مصطفی کوهنی

سال ۱۳۷۱

1951-1952

درستان
آن‌ظاهر

۱۰

مکرانستان
مکرنسیستان
هنوزی انسان
هنوزی کشور
هدود شہزاد
هدود گھر

三

100

تئشیت اس زارزهان شنگنک شرستان بگش
آخون پیشاست چونها لی تایلان سال ۱۳۷۵

تبرستان
www.tabarestan.info

توضیحی از مولف

توضیحاتی که در متن کتاب وجود داشته توسط شماره
مشخص گردید، خوانند. محترم باشتنی به بایان کتاب
مراجعه نمایند.

مولف

تبرستان

سایت اینترنتی تبرستان

www.tabarestan.info

تبرستان

تبرستان

مقدمه

۱	لاریجان
۳	سايقه تاریخی لاریجان
۶	سفرنامه مازندران در آسترا آباد
۱۲	جغرافیای تاریخی لاریجان
۱۴	عجائب تبرستان
۱۶	رودخانه هراز رابینو
۱۷	سد لار
۲۱	راه آمل به ری
۲۵	قلاع لاریجان
۲۶	برج نگهبانی قلعه
۲۶	طوابیف لاریجان
۳۰	دهستانهای لاریجان
۴۰	قلعه‌ای قدیمی و کاروانسرا سنگی
۵۰	امامزاده عابدین رضا
۶۲	پل سور
۶۶	امامزاده محمد
۷۰	امامزاده زین العابدین
۷۲	امامزاده یحیی بن موسی بن جعفر (ع)
۷۸	تکیه و مسجد نوا
۸۰	بقعه درویش تاج الدین حسن ولی
۸۵	امامزاده هفت تنان
۸۸	دلارستاق

تبرستان

دستور

دستور

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور

دستور داشتند

دستور

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور

دستور داشتند

دستور داشتند

دستور داشتند

تبرستان

www.tabarestan.info

فهرست مطالب

- ۸۹ موقد سلطان احمد نریزنده
۹۴ امامزاده عباس و علی پسران
۹۶ اسماعیل بن موسی بن جعفر (ع)
۹۶ بقעה مظفر سلطان در میانده
۹۹ جغرافیای تاریخی لار
۱۰۰ بنا و آثار تاریخی لار
۱۰۰ قبر ملک سلطان
۱۰۶ گورستان قدیمی در یوردادارم
۱۰۷ ملکوک گاوبارمپا بادوسپانان
۱۱۰ بزرگان لاریجان
۱۱۵ آمدن شاه اسماعیل صفویه لاریجان
۱۱۶ ملک بهمن و لار جان
۱۱۸ جنگ آغامحمد خان
۱۲۲ فرستاده آغامحمد خان در لارجان
۱۲۶ امیر اعظم و لاریجان
۱۲۷ سلطان طغرل در لارجان
۱۲۷ قصرهای لاریجان
۱۳۸ وضع حکومت لارجان از دوران صفویه
تا پایان قاجاریه
۱۴۶ منابع

مازندران بین دریای خزر و سلسله جبال البرز واقع است و اختلاف هوا را میتوان به دو منطقه دشت و کوهستان تقسیم نمود .

لاریجان در منطقه کوهستانی و در دامنه جبال البرز واقع است . مناطق بند پی سواد کوه ، دو دانگه ، چهار دانگه ، نور ، کجور ، کلاردشت ، فیروز کوه و بیلاقات تنکابن در این قسمت قرار دارند . ارتفاع آن از سطح دریا به ۲۵۰۰ متر میرسد .

خاک این منطقه رسوبی ، مخلوط با سنگ و شن و ریگ و ماسه است هوای آن سرد و خنک و زراعت عمده آن غلات ، حبوبات و نباتات علوفه میباشد ، این منطقه بواسطه داشتن کوههای بلند ، درهای مصفا ، مراعع سبز و خرم و آبهای معدنی از نقاط بسیار زیبا و فرح بخش است که همه ساله عده زیادی از نقاط کشور خصوصاً "اهالی جلگه‌ای مازندران برای تفریح و استفاده از آب و هوا باینجما مسافرت مینمایند .

(LARIJAN)

لاریجان

نام یکی از بخش‌های شهر آمل از استان مازندران است این بخش در جنوب شهرستان آمل در طول دره‌های کوه دماوند و ارتفاع بیش از دو هزار متر واقع و محدود است : از شمال به (سیاه بیشه) از جنوب به (امام زاده هاشم) و مشاء دماوند از شمال شرقی به (بند پی) به شهرستان بابل ، و از شمال غربی به (بلده) ، از - شرق به (فیروز کوه) و از مغرب به (لواسان) .

هوای بخش سرد سیر ، تابستان معتدل و خوش آب و هوا است . قلعه مرتفع دماوند که مرتفع‌ترین قلل جبال البرز میباشد ، در این بخش واقع ، رویخانه هزار از دره‌های مختلف این قله و سلسله البرز سر چشمه میگیرد .

آبهای معدنی متعددی مانند آبگرم ، آب اسلک ، آب استرآبادکوه و غیره در نقاط مختلف این بخش وجود دارد . راه اسفلاته تهران ، آمل بطول ۱۸۰ کیلومتر ، کوتاهترین راه بین تهران و آمل است و از طریق رودهن ، پلور ، اسلک و آمل میگذرد . این بخش شامل چهار شهرستان و ۵۹ آبادی است که جمعیت ثابت آن ۹۸۳۱ نفری باشد در تابستان ، دارای جمعیت متغیری بوده و جمعیت آن چندین برابر میگردد .

نام دهستان تعداد آبادی خانوار جمعیت

امیری	۱۷۰۲	۳۵۶
بالا لاریجان	۵۶۴۲	۱۲۲۲
بهرستاق	۱۱۸۷	۲۱۷
دلارستاق	۱۳۸۰	۲۶۸

مسعود کیهان در کتاب جغرافیای مفصل ایران در سال ۱۳۱۱ تعداد روستا و جمعیت بخش لاریجان را بشرح زیر نوشتہ

نام دهستان تعداد قراء مساحت به فرسنگ مربع خانوار جمعیت

امیری	۱۰۱	۲۱۹	۴	۱۰
بالا لاریجان	۲۰۴۵	۷۴۴	۱۵	۱۸
بهرستاق	۵۹۸	۱۶۱	۶	۸
دلارستاق	۱۰۶۰	۳۲۵	۹	۱۰

مرکز بخش در گذشته روستای اسلک ، که مقر حکومت خاندان امیر مکرم بود . ناصر الدین شاه درسفر نامه مازندران به قلم خود ، اسلک را حاکم شیخ لاریان ذکر نمودکه لب روختانه واقع و ده معتبری است . مادام کار لاسرتا فرانسوی

که در نوامبر ۱۸۷۷ مطابق با ۱۲۹۴ هـ ق مقارن با سی امین سال سلطنت ناصر الدین شاه به ایران آمد سفر نامه خود (آدمها و آئین‌ها در ایران) را مرکز لارجان ذکر کرده است. آمل در ۷۶ کیلومتری آذربایجان غربی مرکز بخش در حال حاضر روستای گزنه است که در مسیر جاده اسفالت تهران آمل در ۷۶ کیلومتری آمل قرار دارد. مردم لارجان شیعه بوده و بفارسی مازندرانی گویش می‌کنند.

ایقنه تاریخی لارجان

در تاریخ تبرستان بن اسفدیار در ذکر عمارت رویان چنین آمده است قدیم تر طرفی از اطراف طبرستان لارجان است که افریدون ^{بدیهی} و لر که قصبه آن ناحیه است در وجود آمد و سبب آن چون که ضحاک تازی جمشید را پاره کرد آل جمشید از او نفرت کردند تا در میان عالمیان بر ذکر ایشان فتوری پدید آمد ما در افریدون فرامک با متعلقان خود به پایان کوه دنبیان بند بدیهی است که مذکور شد پناه گرفت و چون افریدون از مشیمه کن فیکون برون آمد به جهت آنکه جبال ذی ذرع و صحاری غیر ذی ذرع بود به حد سواد کوه به قریه شلاب نقل کردند که در آن موقع چرا خوب بود و مقیمان آنجا را تعیش از منافع باج و خراج گاو و ان حاصل می‌شد، چون آن طفل را سال از هفت گذشت مهار در بینی گاوان کردی و مرکب خود ساختی و به شکار میرفتی و به حسن و جمال آن کودک چنان بود که گوئی از عکس آفتاب بر روی خال آفتابی دیگر طلوع می‌کند.

و چون به سن مراهق رسید جوانان آن دیار برای دفع نکبات پناه به جلادت و شهادت او می‌جستند و چون از سن مراهق بگذشت و به شباب رسید جمعیت او رونق گرفت و به ولایت لپور بدیهی مهاجر گو آمد.

غرض کسی که چون فریدون را شوکتی پدید آمد مردم آمیدوار کوه که اکنون بکثرت

استعمال امیاره کوه میخوانند و مردم کوه قارن نیز بدو پیوستند و برای او گرzi به صورت سرگاو پساختند و از جهات و اقطار طبرستان مردم نزد او میامدند تا عده او زیاده میشد آنکه آهنگ عراق کرد و در اصفهان کاوه آهنگر نیز خروج کرده بسود او نیز بدو پیوست و به اتفاق قصد ضحاک کردند و به شهر بایل که اکنون کوفه می خوانند ضحاک را مقید ساختند و به کوه نهایند آوردند و بدیه ورک که مسقطالراس او بود در بند کردند.

۳

نه فریدون گاو پرورده کرد شیر گرسنیه را بسرده
نه بیاری وسیعی یک دوگیا بستد از بیور اسب ملک کی

شاهنامه قردوسی

دیدن ضحاک فریدون را در خواب

در ایوان شاهی شبی دیر باز بخواب اندرون بود با در نواز
چنان دید از کاخ شاهنشهیان که جنگی پدید آمدی ناگ، نان
دو مهتر یکی کهتر اندر میان ببالای هر دو بفریز که نان
دمان پیش ضحاک رفتی بجنگ زدی بر سرش گزره گاو رنگ
یکایک همان گرد کهتر به سال کشیدی ز سرتا به پاش دوال
بدان زو دو دستش به بستی چو سنگ نهادی بگردن برش پاله نگ
پراکنده بر تiar کش خاک و گرد کشان و دوان از پس اندر گتروه
بچاه اندر آن بر دستش به بست گفتار اندر زادن فریدون
شوم نا پدیدار میان گزروه مرا این را برم سوی البرز کوه
چو عزم ژیان سوی کوه بلند بیاورد فرزند را چون نوند

چو بگذشت بر آفریدون دو هشت
ز البرز کوه اندر آمد به دشت
در بنده کردن فریدون ضحاک را
بکوه دماؤند کردش به بنده
نحو دار بدبخت مانیده چیز
جهان از بد او همه پاک شد
بمانید بکوه اندر و نهادوی
نگه کرد فواری بنش نا پدید
بهای که لغرش نبمود اندر آن
بدان تا بمانند بستختنی دراز
وزو خون دل بر زمین ریخته
بیاورد ضحاک را چون نیوند
چو بنده بر آن بنده بفزو نیز
از او نام ضحاک چون خالک شد
کسته شد از خویش پیوند داوی
بکوه اندر و نهادوی جای تنگش گزید
بیاورد مسماههای کران
فرو بست دستش بدان کوه باز
بماند او بدینگونه آویخته

لارز و لاریجان

امروزه ۷

لارز را (لار) و لارجان به غلط (لاریجان) خوانند مورخان اسلامی راه می‌سان
لار و لارجان را به آمل دو روزه (دو مرحله) آورده‌اند. و پایان خاک لار و لاریجا
را آغاز خاک قصران (شمیران) و لواستانات دانسته‌اند. ...
بنا به نوشته شابروان پیر نیا در کتاب ایران باستان نام لار و لارجلان را در
تقسیمات کشوری دوره‌ی آنوشیروان ساسانی (سنچان یا شنچان) نمی‌ین شهرستان
کشور ایران در تبرستان می‌بینیم.

لارجان ۸

لاریجان شهرکی میان ری و آمل طبرستان بفاصله هیجده فرسنگ از هر یک از این
دو شهر آنرا قلعه‌ی حصین است و در اخبار آل بویه ذکر آن ابویوسف الفقیه
منسوب بدانجا است.

بن اسفندیار در تاریخ طبرستان شهرهای تبرستان را بدرون تمیشه و بپرون تمیشه تقسیم کرد . شهرهای درون تمیشه را به هامون و کهستان تقسیم بندی نمود و لارجان را در قسمت کوهستان ذکر کرد .

خارج تبرستان بعهد ایام طاهریه شش هزار و یکصد و سی هزار درم بود که سه م

لارجان سیصد و شصت هزار درم بود .

سفر نامه مازندران و استرا آباد (۹)

رابینو در سفر نامه خود ذکر کرده است . مازندران به سیزده ناحیه تقسیم شده است :

تنکابن ، کلارستاق ، کجور ، نور ، آمل ، بارفروش ، مشهد سر ، ساری ، فرج آباد ، اشرف ، لاریجان ، سوادکوه و هزار جریب .

و منذکر میگردد ناحیه لاریجان چنان از کوهها و گرفته های تنگ محصور است که در واقع هیچ متهاجمی نمیتواند بآن دسترسی داشته باشد و بهمین جهت مردم آنجا اکثرا " سرکش و همیشه آماده شورش و مستعد خود داری از پرداخت مالیات بوده اند ، و این وضع شامل آن نواحی است که از رو دخانه لارو قسمتهاي علیساي هزار مشرف و به ۴ بلوك تقسیم میشود .

امیری یا پائین لاریجان - بالا لاریجان - بهرستان - بیلاستاق

سه چهارم از روستاییان زمستانها دهات خویش را ترک میکنند و در قشلاق های مازندران اقامت مینمایند . میگویند بین چهار تا پنج هزار خانوار در این ناحیه هستند .

رابینو دهات لاریجان را بشرح زیر ذکر نمود :

الف - امیری

آخا ، آخاتری ، الزم (چرا گاه) انازین ، انجی (چرا گاه) باغ چوپیانان ، دنیان هفنه چال ، ایلیس ، کل پاشا ، لشلوار ، قلعه درگاه ، شاهاندشت ، شنکلله

وایه .

ب - بالا لاریجان

ابهی ، امراب ، انگه مار ، اسک ، ازو ، بند قرقه ، برفاب پی ، بستنک ، گرماد ، بسر ، بهمن آباد ، گرنا ، گزنه ، گزانک ، گیلان ، ایرا ، کند لوب ، کفار کلا ، لن ، لزورک ، ملارد ، ملک آباد ، ملهار ، مون ، نوا ، نیاک ، پائین کوه ، پلور ، قرنگم ، رینه ، سمامک ، شاسب پر ، سپاه گتو ، زیبار .

ج - بهرستاق .

افن سر ، بایجان ، بوالکلام ، درکاس ، هفت تنان ، هله ، کلادوش ، خاف ، گرزک ، لوشلوئی ، لوط ، محمد آباد (قهوه خانه‌ای است) یانلینو ، لریجان ، مه‌کتان ، توسر ، پنجاب ، پرده ، ساروقایی .

د - دیلارستاق .

دیزان ، فره حاجی دیلا ، حرمون ، جوچار ، کهروود ، کیان ، کرف ، لهیر ، مله ، متکا ، ماندر ، میانده ، نونل (داندل) ، سر دشت ، تینه ، ورکا (۱۰) (که فریدو در آنجا تولد یافته)

چراگاههای بهرستاق رافیکسره ، هجران ، ارسی ، لته پشت ، نیرین ، نوقلبان ، سوفکمر ، شیر سل ، سیاه ، کمر بند ، رزدل ، رزمهین ذکر نمود .

ج - لار .

روزنامه خاطرات اعتمادالسلطنه .

اعتمادالسلطنه در روزنامه خاطرات خود (۱۲۹۲) از کهروود تا امام زاده هاشم را خاک لاریجان ذکر نموده .

جغرافیای تاریخی لاریجان

کلمه لاریجان که در بیشتر کتب تاریخی مازندران (لارجان) بکسر راء ضبط شده است ظاهرا "از دو جزء (لارج) + (ان) ترکیب شده است که (لارج) شکل دیگری

است از کلمه (لاریک) که در فارسی دری (لاری) میگوئیم ظاهرا "پس از خراب شدن دهکده های لار قصران مردم آن به نواحی گرمتر که کنار رودخانه هراز باشد آمدند. در دوران قارجایه و شاید پیش از آن، لارستان به چهار بلوک تقسیم میشده است، ۱۱ بلوک علیا یا با لا لارستان که اسک مرکز آن بوده و دهکده های زیر جزء آن بشمار میاند:

رینه، ایرا، نیاک، کنار کام، نوا، زیار، لاسم، مون، آنه، کندلی، گیلاس کیا، گرنا، لزورک (لزیرک) گرماب سر، اهریمه، گزانه، گزنگ، مزرعه پلور (۱۲)

بلوک سفلی یا پائین لارستان شامل بخش های امیری، بهرستاق، دلارستاق است در دوران قارجایه، "مجموعاً هفتادو پنج قریه جزء لارستان بود.

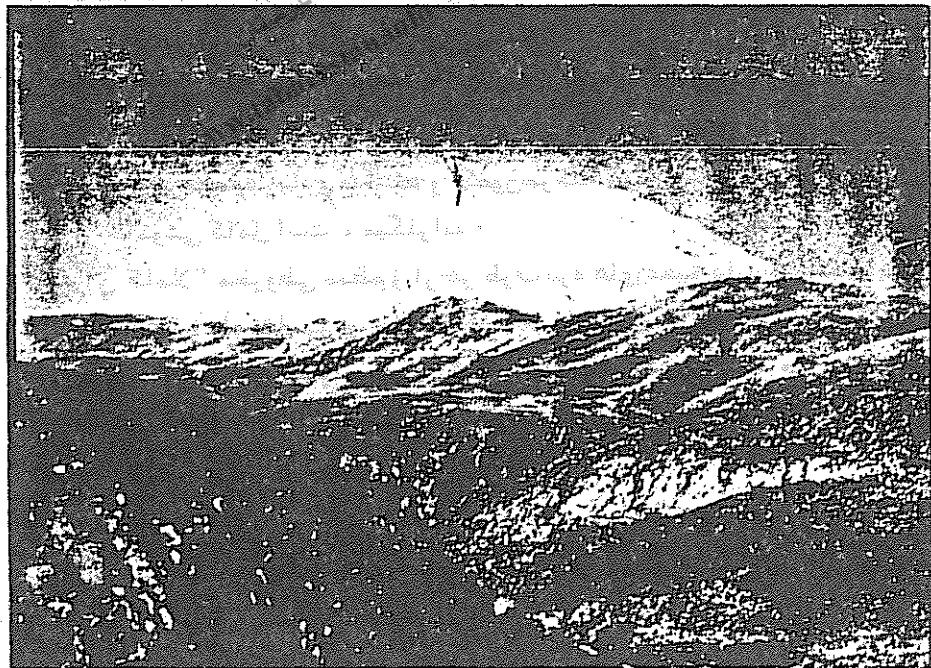
محمد حسن اعتماد السلطنه روز یک شنبه اویل شهر رجب المربج سال ۱۲۹۶ هـ ق از شمیران بسمت بیلاق لار، در رکاب ناصر الدین شاه حرکت کرد و روز چهارشنبه در مرغ سر و روز پنجم شنبه پنجم و جمعه ششم و شنبه هفتم و یکشنبه هشتم رجب در سیاه پلاس لار اترافق نمود. شنبه چهاردهم به رینه رفت و از رینه به پلور و سه شنبه دهم به اسک پایتخت لارستان رسید. چهارشنبه بازدهم و پنجشنبه دوزادهم و جمعه سیزدهم در اسک اترافق کرد. شنبه چهاردهم به رینه رفت و از رینه به پلور باز گشته اند روز یکشنبه پانزدهم در پلور اترافق روز دوشنبه شانزدهم به پلور به لاسم و تنگه انگمار حرکت و در انگمار توقف نمود. ارتفاع انگمار از زمین شمیران ۱۴۵۰ پا است. از آنجا ظاهرا " به فیروز کوه رفتند.

قله دماوند

رشته کوههای البرز زودهای بزرگی که بر دامنه شمالی و جنوبی آن جریان دارد به سه واحد جداگانه، غربی، مرکزی، شرقی تقسیم میشود:

که از آن در سال ۱۳۷۰ میلادی تا کنون بودجه ایجاد شده است و این بودجه ایجاد شده از نظر این امور از این دو دستورالعمل میباشد که از این دو دستورالعمل باید از دستورالعمل اول برخوردار باشند و از دستورالعمل دوم باید از دستورالعمل اول برخوردار باشند و از دستورالعمل دوم باید از دستورالعمل اول برخوردار باشند.

این دستورالعمل اول از این دو دستورالعمل باید از دستورالعمل اول برخوردار باشند و از دستورالعمل دوم باید از دستورالعمل اول برخوردار باشند.

این دستورالعمل اول از این دو دستورالعمل باید از دستورالعمل اول برخوردار باشند و از دستورالعمل دوم باید از دستورالعمل اول برخوردار باشند.

این واحد بین دره های کرج و چالوس در مغرب و در مهای در بند و با بل در شرق شامل وسیع ترین قسمت کوهستان البرز بوده و کوههای لاریجان و نور در این قسمت قرار دارد و بلند ترین قله ایران (دماوند) را شامل است.

قله دماوند در ۷۵ کیلو متری تهران واقع است ارتفاع این کوه از دریای مازندران ۵۶۷۱ متر و از دریای محیط ۵۶۳۶ متر است. قله دماوند در میان فلات زمینیه مخروط عظیم و انتفashانی دماوند قرار گرفته است این قله قریب چهار هزار متر از فلات رینه که در دامنه آن واقع میباشد بلندتر است. این مخروط جوان ترین قسمت رشته البرز میباشد که آخرین انفجارات آن از ادوار تاریخی فاصله زیادی نداشته و اکنون مرحله گوگردزادی را که آخرین دوره قبل از خاموشی کامل است، میگذراند.

شكل آن کاملاً "مخروطی منظم و از هر طرف دره های عمیق دارد که زمستانها پر از برف و در تابستانها در جویبار ها آب جاری است و به عقیده (مورگان) ۱۲ - نبودن بخچالهای بزرگ در این کوه بیشتر بواسطه حرارت دروی آن میباشد. در نوک قله دماوند قریب سی هزار متر زمین همواره وجود دارد که همیشه مستور از برف است.

در حدود سالهای ۲۰- ۱۳۱۹ عدهای از مهندسین برای تعیین ارتفاع کوه دماوند نسبت به تهران به قله مزبور صعود کردند و نوشته‌اند که در مکان با مشی بند ارتفاع از سطح تهران ۵۶۰ متر است.

هزار قدم بالاتر از محل مذکور نیه مانندجایی است موسوم به رکوه با ارتفاع سیصد قدم که دود رقیقی از آن منتصعد میشود که از آن حد ببالا معدن وجود دارد. در اطراف دود کوه به فاصله صد قدم دور از یکدیگر بو زاغه وجود دارد که از آنها نیز بخار متضاعد میشود. بطور کلی قله دماوند از سه طرف پوشیده از برف است و جهت دیگر که معدن گوگرد در آن یافت میشود خالی از برف است.

مادام کر لاسرنا فرانسوی (۱۴) در سفر نامه خود (آدمها و آئین‌ها در ایتران) نوشتند "عمولاً علاوه‌دان به کوه دماوند ماه رُوئیه را برای صعود انتخاب می‌کنند و بهراهی یک بلد تا نوک کوه با لا میروند · آنجا دهانه‌های آتش‌شان را که دیگر شعله ورنیست ولی حرارت درونی آن هنوز خاموش نشده است و حتی چند لحظه نمی‌شود دست روی سنگ‌های داغ‌دهانه آن گذاشت تماشا می‌کنند ·" دکتر فوریه (۱۵) طبیب ناصرالدین شاه دو خاطرات خود می‌نویسد "در دامنه هیای جنوبی دماوند برف کمتری است و تخته سنگ‌های آن تزدیک قله تقریباً عربیان · می‌پاشند ، به همین جهت کسانی که می‌خواهند به قله آن صعود کنند از همین طریق ، یعنی از جهت شرقی آن میروند همین راه را اختیار می‌کنند و تا جایی که بخارات گوگردی مانع تنفس می‌شود پیش میروند و از آنجا گوگرد برای مصارف شخصی سا ساختن باروت می‌آورند ·"

بخارات قله دماوند گاهی بقدری زیاد است که بشکل ابر دورادور آنرا می‌گیرد و این قله عظیم را در زیر خود مستور و مخفی می‌سازد ·" به غیر از بخارات گوگردی که از منافذ زمین متصاعد می‌شود ، چندین رشته آب معدنی از اطراف دماوند جاری است که مهمترین آنها آیگرم لاریجان ، آب اسک عمارت (آمولو) می‌باشد . حقنما "در دهانه مخروط دریاچه‌ای قرار دارد که بعلت ارتفاع این قله همیشه پوشیده از برف است ·"

(مورکان از قله تا دامنه کوه را به چهار تا پنج ناحیه بشرح زیر تقسیم نمودند · از قله تا ارتفاع ۴۸۰۰ متر کمترین اثری از گیاه دیده نمی‌شود · بین ۴۴۰۰-۴۸۰۰ متر بندرت بوته‌های خلی کوچک و پیچیده روی سنگ‌ها دیده می‌شود · در ۴۰۰۰- متری گیاه‌های خاردار شروع شده تا تقریباً "در ارتفاع ۳۰۰۰ متری که کمی خار و کاج‌های کوچک تا حد بکنواختی سنگ‌های آتش‌شانی را از بین برده و در پائین آن ناحیه وسیع علفزاری است · و بالاخره در ارتفاع هزار متری جنگل درختان کاج و بلوط و چنار هست تا حدود باطلقه‌ای دریای خزر که در آنجا مشهداً

و درختان جنگلی میوه دار و گیاهان جنگلی محلولت دیده میشوند.
رابینو در سفر نامه خود کوهستانات جلگه لار را عثمان کوه، یانسر، کفتر
دشت، سرخکو سرخس و کوههای لاریجان را که در نقشه (SHTAL) اشتال و مورگان مندرج از عبارتند از :
هنسان، ماس، بزم، میانزود، ترسومج، کوه سرد، بامر، بزکوه، گیابندان
گمدسی، ملخ آباد، ساه سند، اووزون کوه، زرد کوه
ابو دلف در سفر نامه خود مینویسد: ((در (دماوند) کوه بسیار مرتفع و عظیمی است که زمستان و تابستان قیله آن از
برف پوشیده شده و هیچکس نمیتواند بر فراز یا نزدیکی آن برود قله مزبور کوه
(بیوراسب) نام دارد.

برخی عقیده دارند که شاه افریدون ((بیوراسب)) را زندانی نمود.
از دهانه غاری در این کوه دودی بیرون می آید که عوام میگویند نفس اوست
و از این رو آتشی نیز در آن غار مشاهده میکنند میگویند آتش چشمان اوست.
من این موضوع را مهم تلقی نمودم و خواستم شخصا "آنجا را ببینم، لذا در آنجا
از کوه بالا رفتم و با سختی فراوان و خطر جانی خود را تا نیمه بلندی کوه رساندم.
گمان نمیکنم هیچکس از مکانی که من رسیده ام با لاتر رفته باشد در آنجا کوه را با
دقت ملاحظه نمودم و بیک چشمی یافتم که اطراف آنرا گوگرد سنگ
شده فرا گرفته بود و چون خورشید به آن میتابید آنرا مشتعل میساخت و آتش
از آن نمایان میشد اما آن سوره دود که مردم میگویند دیوها میباشد، چیزی
جز بخار آن چشمی گوگرد نیست.

در یکی از رشته های این کوه آثاری از یک ساختمان قدیمی یافت که در اطراف
آن قبرهای وجود داشت و نشان میداد که محل بیلاقی بعضی از پادشاهان
ساسانی بود.

واندبرگدر کتاب باستان‌شناسی ایران مینویسد:

در گورستانی نزدیک شهر دماوند دو جام بدون پایه که قسمتی از آن بشكل سر گوزن است و از جنس گل قرمز میباشد پیدا شده، همراه این دو جام که هائی بوده که تاریخ گذاری آنها را آسان کرده و به این طریق توانسته‌اند تاریخ یکی از آن دو جام را از دوران پادشاهی فرهاد دوم (۱۲۸ بعد از میلاد) و دیگری را از عهد مرداد دوم (۱۲۲-۸۸ پیش از میلاد) تشخیص دهند بنا بر این جامهای مزبور از دوران اشکانیان است.

عجایب تبرستان

در تاریخ تبرستان بن اسفندیار جزو عجایب تبرستان آورده است. (یکی کشوه دماوند است که علی بن الکاتب در کتاب فردوس الحکمه آورده است که از دیمه اسکتا قله بدور روز شوند و او همچون گنبدی مخروط است و بر همه جوانب او ابدا برف باشد لا بر سر او مساحت سی گردی زمین هیچ جای برف نداشت بلکه بزمستان و تابستان و آنجا ریگ بود چنانکه چون پای بروی نهی فرو شود و چون بر سر کوه ایستی بر آن ریگ همه کوهها چون پشته نماید و دریا ای خزر در مقابل او راستار است.

سی سوراخ در سر این کوه باشد که سود کبریت از آن بپرور آید و آواز های عظیم با سهم از این سوراخها شنوند. از لهیب آتش که حقیقت شود که در جوف و میان کوه آتش است).

گردنه

گردنه امامزاده هاشم که تهران را به لاریجان مربوط می‌سازد ارتفاع آن ۲۵۰۰ متر است.

رود هراز

هر آز بزرگترین رودخانه ، مازندران و از رودهای پیر آب و دائمی است که در تواریخ قدیم آنرا (هره) مینامیدند . این رود از دامنه های شمالی کوههای لار و لواستان سر چشمه گرفته و تا پلور رود لار نامیده میشود . و از پلور به بعد نام آن به هراز تبدیل میشود . این رود بطول ۱۵۰ کیلو متر پس از عبور از دره های تنگ و عمیق کوههای البرز به صوازات جاده تهران - آمل با دریافت شعبات متعدد از میان شهر آمل گذشته این شهر را به دو قسمت شرقی و غربی تقسیم نموده و سرانجام در قریه سرخ رود به دریا خزر میریزد .

سرآشیبی آن از سر چشمه تا دریا در حدود (۲۸۰۰) متر است بکی از شاخه های پر آب از این رودخانه ، رود نور میباشد که در منطقه ، هردو رود به هراز متصل میشود . بر روی رود هراز در قسمت بالای رود سدی بنام (لار) بسته شده که سالانه ۲۴۰ میلیون متر مکعب آب جهت آبیاری کشتزارهای آمل و بابل تأمین و مورد استفاده قرار میگیرد . بدله رود حداکثر در فروردین ماه جاری است (بدله متوسط شصت (۶۰) متر مکعب و حداکثر آن چهار متر مکعب ثبت گردید) در سر چشمه در لار ، پلور اسک ماهی قزل آلا از آن صید میشود .

رودخانه هراز نوشته رابینتو (۱۷)

رودخانه لار که در لاریجان واقع شده از شمال به کوههای سرخ که و سرخ ک و پیازک و دیو سیاه و الرور ، ولرو ، دماوند از مغرب به کنم بسته (کلومبسته) از جنوب هر ه سنگ (خر سیگ) و اشترو خاتون بارگاه و کزوونک و لار کوه و لواستان و فیل زمین و بستان و سیاه چال محدود میشود .

در لار درخت یا بونه های نیست ولی مرانع عالی دارد و سکنه آن صحرا نشینهای هستند که تایستان را با گله و گوسفند در آنجا مانده و زمستان به کنار خزر میروند. رودخانه لار از دو نهری که از کتم بسته و اشتر و کوههای سوتک در ارتفاع ده هزار پا سر چشم میگیرد تشکیل میشود این دو نهر از دو آب بر بورت سه دره با هم ملحق و بطرف جنوب شرقی جاری میشود. دره، اولی خیلی تنگ است ولی در پائین بورت گلوردک و سیع تسر و در پائین بستک عریض و باز و در بورت خانلرخان از عرض آن کاسته میشود. بعد از ورد آب نهر دلی چای به آن از گردنه، تنگی عبور مینماید تا آنکه به یلو ر میرسد و از آنجا رودخانه، هراز معروف است که از دامنه، دماوند در تنگه عمیق و باریک سنگی اسک جاری و سیس بسمت شمال شرقی منحرف میشود و دماوند در سمت چپ آن قرار میگیرد و بعد از عبور از میان تنگهای عمیق در حدود یک فرسخی جنوب آمل به جلگه میرسد و از آنجا در جهت شمال بطرف آمل جاری و در خود آمل رودخانه عریض میشود پلی (۱۸) که دوازده طاق دارد بر آن ساخته اند.

رودخانه مذبور بدوانه تقسیم میشود یکی شعبه غربی در محمودآباد و دیگری شاخه شرقی بنام سرخ رود که در قریه‌ای به همین نام به دریای خزر میبریزد. شعبه‌های رودخانه لار عبارتند از :

دو شعبه مربوط به سفید آب و گیله گچ والرم در سمت چپ و دو شاخه دیگر آب باران و سفید آب و رودخانه دلی چای در طرف راست، یا نیرو خشک رود و چهل بره و گلخانه و سیاه پلس و دو شعبع متصل امی مهاتک و تنگ‌آور و از پائین پلور رود زیار که از جبهت جنوب شرقی می‌اید. وزاغرود و شیرش که از سمت راست به آن می‌ریند. در پائین پل پلور اسم لار به هراز تبدیل می‌گردد.

شعبه‌های عمده رود هراز عبارتندار:

کهرود در سمت چپ و آنا ور در طرف راست و هردو رود در سمت چپ و کمر رود در طرف راست.

سد لار

این سد بر روی رودخانه لار در قسمت علیای رودخانه هراز بسته شده است.

مطالعات زمین‌شناسی جهت احداث سد از سال ۱۳۴۵ شروع و پس از مدت هفت سال بطول انجامید کار ساختمانی سد ۱۳۵۳ شروع و پس از مدت هفت سال آماده بهر بر داری گردید هدف از ساختن این سد تأمین بخشی از آب آشامیدنی تهران و تأمین آب زراعی جلگه‌های آمل و باابل بوده است . که میتواند ۹۰۰۰ هکتار از کشتزارهای بروج را سیراب کند . این سد از نوع خاکی بوده که بزرگترین سد خاکی خاور میانه میباشد .

از این سد علاوه بر تامین آب مصرفی فوق برای تولید برق هم میتوان استفاده نمود در این سد ماهی قزل‌آلا پرورش داده میشود . که منبع در آمد خوبی چه از طریق صید مستقیم و چه از طریق فروش پروانه صید به اطراف عادی میباشد .
بعلت ساختمان ویژه طبقات زمین در محل احداث این سد (۱۹) بین دو قریمه پلور و اسکدر ۴۲ نقطه نشت میکند .

راه آمل به ری = راه هراز

((بن اسفندیار درباره راههای تبرستان مینویسد : راههای و پلهای تبرستان را ابواسحق ابراهیم بن مرزبان ساخت . پیش از او به زمستان و تابستان بدین راه که اکنون میشوند گذر نبود جمله بریده و جان بوشها و رباطها او کرده و آن راه را این گردانید سنه ثلث و سنتین و هاتین)) . راه هراز (۲۰) ظاهرها " پیش از ابراهیم بن مرزبان ساخته شده بود و آمد و رفته داشته است هنوز در آنگه بریده) آثار راه سازی دوران ساسانی بر جای است و ظاهرها " پیش از ساسانیان نیز این راه آباد بوده است بدستور ناصر الدین شاه این راه تعمیر و مرمت شده است .

خود ناصر الدین شاه در سفرنامه خود درباره این راه میتویسد، از آمل یک فرسنگ بیشتر که رفته به (هلامه سر) رسیدیم که ابتدای راه تازه است . این راه جدید را از دو سال قبل (۱۲۸۹ ه . ق) تا به حال به صرف جیب خودمان بـ

and had control over a number of major linguistic features in our speech. But it is also true that certain features and combinations of features like length and intonation and pitch, tone and vowel height and vowel shape, may play a more prominent role in conveying meaning and meaning relations than other linguistic features. These linguistic features are called phonological features. So, meaning relations are often determined by phonological features. For example, if we say 'I am going to the market', then the meaning of the sentence will change if we say 'I am going to the market' with a rising intonation. This means that the meaning relation between the subject and the object has changed.

Phonological features are also important in determining the meaning of a sentence. For example, if we say 'I am going to the market', then the meaning of the sentence will change if we say 'I am going to the market' with a falling intonation. This means that the meaning relation between the subject and the object has changed.

Phonological features are also important in determining the meaning of a sentence. For example, if we say 'I am going to the market', then the meaning of the sentence will change if we say 'I am going to the market' with a rising intonation. This means that the meaning relation between the subject and the object has changed.

Phonological Features

- 1. Length: Length is a phonological feature that refers to the duration of a vowel or consonant sound. It is a very important feature in determining the meaning of a sentence. For example, if we say 'I am going to the market', then the meaning of the sentence will change if we say 'I am going to the market' with a rising intonation. This means that the meaning relation between the subject and the object has changed.
- 2. Pitch: Pitch is a phonological feature that refers to the height of a vowel or consonant sound. It is a very important feature in determining the meaning of a sentence. For example, if we say 'I am going to the market', then the meaning of the sentence will change if we say 'I am going to the market' with a falling intonation. This means that the meaning relation between the subject and the object has changed.
- 3. Tone: Tone is a phonological feature that refers to the intonation of a sentence. It is a very important feature in determining the meaning of a sentence. For example, if we say 'I am going to the market', then the meaning of the sentence will change if we say 'I am going to the market' with a rising intonation. This means that the meaning relation between the subject and the object has changed.
- 4. Vowel Shape: Vowel shape is a phonological feature that refers to the position of the tongue and lips. It is a very important feature in determining the meaning of a sentence. For example, if we say 'I am going to the market', then the meaning of the sentence will change if we say 'I am going to the market' with a rising intonation. This means that the meaning relation between the subject and the object has changed.

مخارج گزاف حکم کردیم بسازند . راه بسیار خوبی شده است .
حسینعلی خان وزیر قوائد عامه که مباشر این راه بود چون افتتاح راه بود . طاق
بصرت و موزیکانچی در سر راه حاضر کردیه بود .

محمد حسن خان اعتمادالسلطنه در باره تعمیر و مرمت این راه چنین نوشتند است .
(چون راه آمل به عراق بواسطه بعضی پرتوگاهها و مضائق و باتلاقها و نیمی وین
پلها بر روی هزار و سایر رویخانهها و نیستن بعضی سدها مایه تسرع عبور قواقل
مازندران به عراق و روندگان عراق به مازندران و اموال بسیار تلف و عرضه خسار
میشد .

رای جمال آرای شاهنشاهی که مبتنى بر اشاعه عدل و افاضه خیر و تسهیل
مشکلات و تحصیل ترقیات و ترفیه عباد و تعمیر بلاد است متعلق و متوجه رفع این
غائله گردید در رمضان ۱۲۸۹ جناب حسینعلی خان وزیر فوائد را که از رجال
آزموده کار دیده صاحب علم این دولت جاوید شوکت است به این مهم عالی مامور
فرمود :

معظم الیه این راه را سطح و موسوع و صاف و هموار نموده در مدت وقتی بندها و
سدها و پلهای زیاد در موضع لازمه در کمال استحکام به قاعده علم هندسه بسته
با تمام رسانیدن اینک از آمل تا دارالخلافه باهره همه جا راه طوری است که
دو عراده کالیسکه که بخواهد از پهلوی یکدیگر عبور کنند ، بدون تصادف و مزاحمت
یکدیگر از هم میگذرند ، و در هیچ نقطه و موضع از برای عابرین رحمتی نیست .
بعد از آمل از دارالخلافه ناصره تقریباً بیست و پنج فرسخ به خط مستقیم و از راه
معروف منداول بیست و هفت فرسخ است .

ابن حوقل در سفر نامه خود راه ری به طبرستان چنین آورده است .
از ری به برزیان یک منزل سیک و از آنجا تا مهند یک منزل بزرگ و از آنجا به
اشک (۲۱) یک منزل و از آنجا تا پلور یک منزل و از آنجا تا آمل یک منزل
است .

راه هراز در کتاب سالک و الممالک

مراحل راه بین ری و آمل به قرار ذیل ذکر شده :
بومهن ۸ فرخ ، پلور یک منزل ، کلار یک منزل ، قلعه الار یک منزل فرسخ .

سفر نامه رابیسو

رابیسو در سفر نامه خود راه معمولی بین آمل و تهران که شاهراه تجاری پاینخت و مشهد سر است چنین ذکر کرده : آمل به پرب ۱۹ میل (۴ فرخ و نیم) رویخانه پیش آب سه میل و نیم ، کهروسه و ۱ میل ، بایجان چهار و نیم میل ، و نهاشن میل ، زینه شش میل ، اسک سیزده میل ، گردنه امازاده هاشم بارتفاع ۸۲۰۰ با پانزده میل ، آه شش میل جاجروم بارزده میل ، تهران بیست و یک میل جمعاً ۱۱۰ میل و نیم است این راه در واقع از آمل تا امامزاده هاشم از کنار رویخانه هراز میگذرد . راه دیگر را از آمل به گلبا - نفل ، ارجمند ، بالروز ، نوا ، آه و طهران قیمت کرده بطول ۱۴۴ میل و خیلی بندرت و شاید هیچ وقت محل رفت و آمد کارواهه سیبوده است . در نقاط بین راه غیر از موقع تابستان در اوقات دیگر خیلی بندرت سکنیهای دیده میشود .

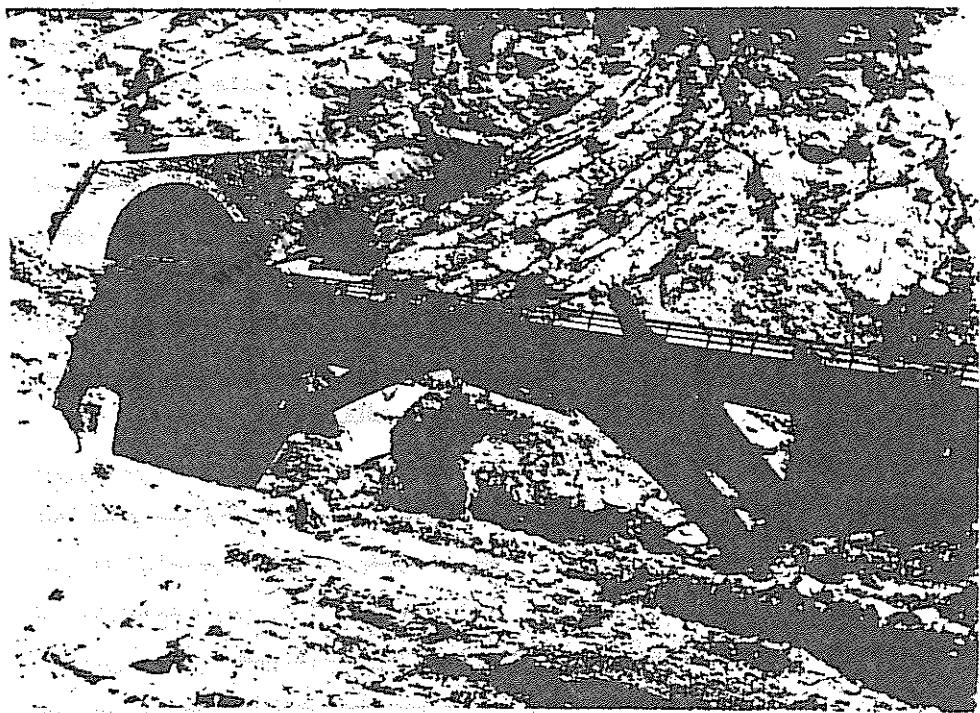
راه هزار جریب به لاریجان

رابیسو در سفر نامه خود میپویسد راه باریکی بین آرم در هراز جریب به پردمنه در لاریجان از طریق انجدان و آبیده کوه وجود ناشن .

راه قیمه‌ی بala لاریجان

از گدوک امامزاده هاشم (بزم موشا) تا شهر آمل

این راه یکی از راههای قدیمی ایران است و در بند بریده راهسازی دوران پیش

پل وانا در راه اسفالتیه و تونل بزرگ مقابل شکل شاه

از اسلامها امروز بر جای است و نا جائی که میدانیم در زمان شاه عباس و ناصر

الدین شاه نیز تعمیر و مرمت گردید.

این راه از محل‌ها و آبادی‌های زیر در مسیر خود می‌گذرد:

کدوك امام زاده هاشم ، کمبوج ، سیدک ، پائین قلعه دختر ، رباط پیر علی ، پلور
قاضی مزرا ، لومر ، رینه ، مون ، گرمابیر ، گزنگ ، شیگله ، وانه ، شکل شاه
(در تنگ برباده) قلابن ، بیجون ، (بایجان آهیون ، کیلو ، کاهرود ، (کهرود)
پنجو ، سیاوشه ، شاه زید ، عمارت ، گلرب ، کرسنگ ، سهار ، لاغر زمین ، آمل
میرزا حسن اعتماد السطه مینویسد:

((راهی که به آمل می‌رود از دامنه حنوبی اسک است که به قریه نیاک میرسند بعد
به مون که داخل راهی است که در عهد ناصر الدین شاه قاجار ساخته شد))

راه اسقالته تهران آمل

این راه در سال ۱۳۴۲ صورت بهره بر داری قرار گرفت و فاصله آن از تهران تا آمل
۱۸۵ کیلو متر و کوتاه‌ترین راه بین تهران و شمال است.

این راه از امامزاده هاشم ، پلور ، اسک ، گزنگ ، وانه ، بایجان و از کنار رودهراز
نا آمل اذانه دارد.

این راه بر منطقه لاریجان از امامزاده هاشم تا کهرود ۸ تونل دارد که ۴ تونل
بین پلور و اسک و ۴ تونل دیگر بین وانا ، کهرود قرار دارد.
طوبیلت‌ترین تونل این جاده نونل وانا است که بعد از روستای وانا و در مقابل شکل
شاه قرار دارد.

قلعه لاریجان

قلعه با حرب ، قلعه کهرود ، قلعه کارو

منوچهر مرزبان لاریجان ، قلعه کهرود را که بعد ها به کارو معروف شد ، چنان
آباد کرد که افرادی از هر ضیف ، از هندوستان و مصر و سوریه به آنجا
آمدند ، اقامات می‌گزینند.

شرح مندرج در تاریخ تبرستان سید ظهیر الدین مرعشی این قلعه از بزرگترین

قلعه محکم سر حدی بین مازندران و لاریجان بوده است .

که روود در قدیم از نقاط بسیار آباد و پر جمعیت و محل داد و ستد و بازارگانی
باشمار می آمد .

بعد از قتل ملک فخر الدله حسن آخرین پادشاه سلسله باوند کیخواریه ملسوک
رستمدار این ولایت و قلعه را متصرف شدند . تا سید فخر الدین مرعشی پسر
میر بزرگ در سال ۷۸۵ پس از شکست دادن عضد الدله قباد و تسلط بر رستمدار ،
این قلعه را اخراج کرد .

در عصر ملک کیومرث دوباره این قلعه تعمیر شد تا طلوع سلسله صفویه
و بر انداختن ملوک الطوایفی این قلعه نیز مانند سایر قلاع مازندران خراب و
ویران گردید .

خرابه های این دژ بر تیغه کوه جنوب شرقی آبادی که روود که یکی از بازو های
شمالي دماوند کوه میباشد ، و به پل رباط (۲۲) در کنار هراز ختم میشود
که تا امروز باقی است .

مصالح ساختمانی این قلعه سنگ و گچ و خشت خام و چوب و ساروج بود ، چون
تیغه ای که این قلعه بر آن بنا شده خاکی است ، بر اثر زلزله های متوالی
دره لاریجان قسمتی از کوه که بنیاد بناهای قلعه بر آن بوده ، فرو ریخته
و زوز به روز خرابتر گردید ، بطوزیکه راه ورود به خرابه های قلعه از روی تعییه
بسیار باریکی که دو طرف آن پرتگاهی است . آنچه از این قلعه بجا مانده باز
مانده دیوارهای بناست که پهنای آنها به یک متر میرسد . چهار آب انبار در
امتداد تیغه کوه است که یکی نیز از دیگری قرار میگیرد . ابعاد آب انبارها
نقریباً دو متر در چهار متر میباشد . در داخل آب انبارها برای جلو گیری
از نفوذ آب ، ساروجی سفید رنگ بیر روی دیوار کشیده اند که نظیر آن
در دههای دیگر دیده (۲۳) نشد . معروف است که آب این قلعه ، از چشممه

کوهستانی (سوم لبی) که یکی از مراتع دهکده دلا است با گندگ (تبیوشه) به قلعه می آمده است.

زیر ساختهای قلعه، بطرف شرق، مسلط بدره هراز، در حدود دوازده زاغه است که یکی از آنها پس از زلزله سال ۱۳۳۶ خراب شده، در یکی تعدادی گردش و در دیگری شتنوک فراوانی پیدا شد که مغز نداشت **ملک قلا = قلعه شونا** داشت.

در جنوب دهکده شونادشت (شاهاندشت) از دهکده های امیری لاریجان، عظیم نرین و عجیب ترین بنای تاریخی لاریجان (ملک قلا) است که به معنی (ملک قلعه) میباشد. ظاهرا "این قلعه بنام ملک بهمن آخرین سلطان سلسله استبدار لاریجان (ملک قلا) نامیده شد. این قلعه در سال ۱۰۰۵ هجری بعد از مغلوب شدن ملک بهمن در جنگ با فرهاد خان فرستاده شاه عباس صفوی و انقراض سلسله بادوسپان خراب و ویران گردید.

و صعکتویی قلعه :

بنای قلعه بر سر کوهی منفرد و نوک تیز است که یک طرف آن دره ای است که آب بستر سنگی آن را به مرور ایام خورد و تنگه باریک بوجود آورده که منتهی به آبشاری در حدود ۲۵ متر میشود.

آب این دره که بسیار صاف و گوارا میباشد، از جسمه های شونا و دجامار شروع میشود و پس از گذشتن از آس تنگه و تنگه ایشار و بیورشون دشت، از طرف راست به آب هراز می پیوندد.

جنوب قلعه به رشته سنگی دیوارهایند بنام (مازیارگر) منتهی میشود. دامنه شمالی مازیار کر قطعه زمینی صاف است که با دیوارهای قطور از سنگهای عظیم خشکه چین، آنرا محصور کرده اند. ظاهرا "این قطعه زمین صاف که امسروز بیان غ سبب مبدل گردید، کردشگاه و تنفرجگاه اهالی قلعه بوده است.

این دیوارها منتهی به دروازه ای میشد که معروف به دروازه سنگی بوده است و بیرون

این دروازه که امروز نامی از آن باقی است برجی مدور بنا کرده بودند از بنای های قلعه دیوارهایی به ارتفاع ، هشت الی نه متر بر جای است که تمام از سنگ و گچ چبده شده اند .

در قسمت تنه آبشار ، بنایهای از خشت قالب بزرگدیده شد که ظاهرا " درازمنه متاخر ساخته اند . چون بامهای ساختمانهای قلعه خراب گردید و با لای قلعه را گلبلد مانند کرده است دسترسی به دیوارها و آهاده کیری آنها فعلا" غیرمقدور میباشد . اطاقها و سایر ساختمانهای قلعه در سطوح مختلف بنا شده اند ، هر چائیکه میتوانستند قطعه زمین سطحی بوجود بیاورند ، اطاقی و پناهگاهی ساخته اند . برای ساختن بنیاد دیوارها و برجهای قلعه بی شک استادان بنا را در زمین گذاشته و آویخته اند و مصالح بنا را نیز با زمین به بنا رسانده اند . تا سنگها اولیه پی را در دل پرتوگاههای مخفوف کار گذارند .

یا اینکه نگارنده (۲۴) قلعه کوهستانی البرز را مورد مطالعه قرار داده ، امسا قلعهای به این عظمت کمتر به یاد دارد .

دمرگان در سهم دسامبر ۱۸۸۹ (۱۳۰۷ هـ ق) از خرابهای این قلعه مستحکم دیدن کرده و درباره آن چنین نوشته است :

" بلندی کوهی که ملک قلعه بر آن بنا شد ، ۱۶۳۰ متر است و ارتفاع ده شونه داشت به ۱۴۱۰ متر از سطح دریا میرسد . این قلعه قرنها حافظ دروازه های دماوند بود و بررسی صخرهای عظیم که ما من مستحکمی بوده بنا گردید . صخرهای که این دژ بر آن تباشد ۲۰ متر از سطح اراضی دهکده شویند و بلندتر است و از سوئی که این دژ پیش به کوه داده ، بندی است که بلندی آن ۶۲ متر میرسد . تمام سطح این صخره تقریباً سیصد متر در حد مر است ، میتواند از آبتنگه شوابحدکافی مشروب شود ساختمانهای این قلعه یکی بر روی دیگری و طبقه طبقه است همچون آشیانهای عقاب به این صخره سنگی است .

پلکانی پیچ در پیچ در سراشیبی است این صخره در دل سنگ کنده اند که دست یافت به

دز با گذشتن از آنها بسیار مشکل بوده است .
چنانکه از بناهای قلعه پیدا است این قلعه در یک زمان ساخته نشده بلکه محسوبه هائی از استحکامات است که آنها را به یکدیگر مرتبط نموده اند .

هیچ فضایی بني مصرف و بيهوده نمانده است . بر کوچکترین زوايا برجي و دیواری ساخته اند . SiROUX معمار فرانسوی عقیده دارد که طرز گذاشتن سنگ های عظیم بدون ملاط باید بدوان قبیل از اسلام باشد ولی وضع کنونی قلعه از روی تیله های که پیدا شد از دوره مغول میداند . دفاع این قلعه از چهار جهت مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته و بدقت زیاد شدار ک آنرا دیده اند . ضخامت دیوارهای جبهه جنوبی بدو متر و سه متر میرسد و در زیر آنها پر تکاهای ترسناکی بوجود آمده است ، قطر دیوارهای طرف کوه بیش از یک متر نیست . طبقات مختلف این بنای بوسیله پلکانها و راهروهای زیر زمینی به یکدیگر مرتبط بوده اند . این راهروهای امروز مسدود شده اند ولی آثار آنها بر جای است . پلکانی که به ارگ قلعه می رفته بر جا ماند و در آزای آن بیست تا سی متر میباشد این قلعه دست کم دوبار گرفتار آتش سوزی گردید . در باروها و حصارها هنوز سنگهای سوخته و دود زده که نشان آتش سوزی است دیده میشود . و پس از نخستین ویرانی ظاهرا " قسمتهای مختلف را از نو ساختند .

قسمتهای قدیمی تر بنا از سنگهای تراشیده و آهک بنا شده . در باره ناریخ ساختمان قسمتهای قدیمی بنا اظهار نظری نمیتوان کرد . بموجب قطعات سفالی که در خرابهای قلعه دیده شد آخرین خرابی و ویرانی آن باید در حدود چهاردهم (هشتم هجری) باشد در اطراف قلعه نشاتی از بناهای خراب است (۲۵) استوارت STUART انگلیسی در ۱۸۳۰ این قلعه را دید و منسوب به نجمشید میداند .

برنج نگهبانی قلعه

در جنوب غربی قلعه دروارا ضی سنگ دروازه

برجی از سکدو کج که یك چهارم آن بر جای مانده در جنوب غربی ملک قلا
بر دامن رشته مازیارکر بنا شده است . این برج که مسلط بر راه قدیم آمل است
برج دید بانی قلعه است . تا در مواقع مخاطره اهالی قلعه را خبر دار کند .
قلابن

در فاصله میان قهوه خانه قلابن و آب کرم (استراپاکو) بر طرف
دست چپ آب هزار بر با لای دامنه خاکی بنایی است که قدمت آن به دوران قبل
از اسلام میرسد .

درازای آن ۱۲/۷۰ و پهنایش ۹/۲۵ متر است این بنا پرستشگاه یا مسکن پیشوای
دینی بوده است پی بنا و قسمتی از پایه بنا از سنگ سکته و ملاط کج و بقیه
تا بام طبقه دوم از خشت های خام با بعاد ۲۰×۲۵/۵ و ۳۶×۳۶×۸ سانتیمتر ساخته
شده . مدخل اعلی بنا در ضلع جنوبی بوده که ظاهرا " به طبقه بالا و پائین راه
داشته و این قسمت بنا را طوری کند و کاری نموده اند که آثار آن کم و بیش محو
گردید .

از طبقه بالا دیواری بدرازای ۳۶۰ سانتیمتر و قطر ۹۵ سانتیمتر تا امروز (دیماه
۱۳۵۳) بر جای است .

در اطراف بنا تا فاصله زیادی تکه سفالهای ادوار مختلف فراوان است .

پاره سفالی بالبه دوران پارتنی دیده شد . در جنوب این بنا به فاصله صد مترا
کمری عظیم بوده است که روی آنرا تراشیده و صاف کرده و سطحی به ابعاد
۲۸۰×۲۶۰ سانتیمتر بوجود آورده اند . بر روی این سطح صاف ناوی کنده و چهار
گوشهای به ابعاد ۱۴۵ سانتیمتر ساخته اند . سکهای مفه قلابن ملاط ندارد
شاید محل معبدی بود که بسی شیاهت به آتشدانهای پاسارگاد و نقش رستم
نیست و متعلق بدوره بیش از اسلام میباشد . این سنگرا سید قریان شاهاندشتی
در حدود چهل سال قبل با دیلم و باروت ، به قصد گنج یابی شکسته است (۲۶)

در شمال این بنا و دامنه تپه و کوه نزدیک به آن ، بقایای بناهای و دیوارهای اطراف آنها که با سنگ چیده شده‌اند دیده می‌شود .

قلعه‌ای در روستا مون

قلعه‌ای قدیمی میان مون و آنها که آثاری از آن باقی است این آثار بر سر گردنه گمد گلی است .

قلادوش

بر کناره راست هراز نزدیک تخته پل نیاک .

از تخته پل نیاک بطرف دهکده میرویم ، سمت راست بر بالای قله‌ای سنگی منفرد و کوتاه آثار قلعه‌ای قدیمی است . این قلعه دارای سه زاغه بوده که دو تای آنها رو به غرب و یکی رو به جنوب است .

قلابیش و قلا میرک نوا

دو قلعه قدیمی در دهکده نوا .

نام اصلی (قلابیش) قلعه شروین بوده است که در مغرب آبادی نوا ساخته بودند زمینهای بنام (قلامیرک) تا امروز معروف و مشهور است . تا چندی پیش برج و باروی هر دو قلعه برقرار بود . امروز از آنها نشانی بر جای نیست .

قلعه‌ای قدیمی بر بالای کوه انگمار

اعتمادالسلطنه مینویسد :

((کوه مرتفع برفی سخت سنگی که موسوم به انگمار است از قرار گفته شکارچی‌ها قلعه‌ای قدیمی در این کوه است که آن قلعه هم مرسوم به قلعه انگمار است))

قلعه گلندان

در املاء سر راه لاسم به نوا .

بر سر راه قدیمی لاسم به نوا در اراضی معروف به املاء آثار قلعه‌ای قدیمی به نام گلندان است ، این راه ظاهرا در قدیم آمد و رفته داشته و آبادان بوده است .

گمبوجی زیر قلعه ، سر خیابان پایی چشمۀ طرف نوا است .

قلعه لوندر

در رینه از دهکده‌های بالا لاریجان

سید ظهیر الدین مرعشی درباره این قلعه می‌نویسد:

((سید فخر الدین پس از تسخیر قلعه کارو (که رو) متوجه تسخیر لاریجان و قلعه لوندر گشت . کیا حسن کیا ضمادار ، به قلعه منحصراً شد و بنیاد عناد و تمرد نمود و مطلقاً نصیحت قبول نکرد . اما هردم لاریجان را عطا کیا و موهبتان فریفته کردند و اکثر تابع و فرمانبردار کشند و برای پر قلعه لوندر در موضع رینه ، قلعه‌ای دیگر بسیار کردند و به زمان اندک به انتقام رسانیدند و چند نفر از موافقان بولت خود را با سردار نیک باز گذاشتند و به قلخ و قمع جمع لاریجانی که موافق کیا حسن کیا بودند اقدام نمودند و خود متوجه کجور کشند و چون مدت شش ماه بر آن بگذشت ، کیا حسن کیا امان طلبید و قلعه را تسلیم نمود و او را از قلعه بیرون آوردند و به آمل جای دادند و قلعه را به کوتوا لان لایق سپردندو قلعه رینه که جهت تسخیر لوندر ساخته بودند خراب کردند . و آثار آن هنوز باقیست .
۲۷

قلعه سنگدک

در جنوب دهکده پلور

در جنوب دهکده پلور ، طرف راست جاده هزار و اراضی سمت چپ روختانه نزدیک پمپ بنزین ، تپه‌ای منفرد و سر کشیده است ، بر یا لای آن آجر پاره و بنیا بنا دیده می‌شود .

قللا = قلا دوش

بر غرب دهکده پلور بر تیره کوهی که سمت چپ آب هزار و پشت دهکده پلور است آثار قلعه‌ای قدیمی بر جای است ظاهراً "در قدیم محل سکه اهالی پلور ، یا قلعه دفاعی این منطقه بوده است ، آثار ساختمان و پاره آجر در آن دیده می‌شود .

قلعه تیر کوه

در شمال غربی دهکده پلور .

بندهای نیره قلا دوش که رو ب شمال میرود ، به پلی که قدیم بر آب لار بسته بوده اند . میرسد ، در اینجا نیز آثار بناهای از آجر و گچ دیده میشود .
قلعه دختر ر.

در پای بزم موسا (کنل امازاده هاشم) طرف شمالی ، بر بازوی شرقی غربی کله دامنه شرقی آن پر نگاهی است که منتهی به جاده هراز میشود . قلعه ای بسیار کهن و قدیمی بنام قلعه دختر است .

دو نا و یا شب بسیار تند طرف جنوب و شمال این باروی کوه است که از این طرف هم بغلت شب تند این دونا و دسترسی به قلعه تا امروز مشکل است این بارو درست میان چشم و پل پای کنل و نخستین بهمن کیر قرار گرفته است و سراسر بناهای قلعه بر سر آن ساخته شده است بنا های قلعه بر دو سطح سنگی است . سطح سنگی غربی و سطح سنگی شرقی پائین تر می افتد . دیوار شمالی در سراسر بیشتر غربی شرقی بنا شده است درازای آن ده متر بلندی آن در حدود ۳ متر است . بشر کنج شمال شرقی دیوار اندیشه است که ظاهرا "پاقی مانده برجی" است . دیوار شرقی سطح بالا شبیش کمتر است و بلندی آن در حدود ۲ متر است . آب انبار قلعه در سطح سنگی پائین تر است . یکی از اضلاع مربع دهانه آن ۳ متر است و ضلع مربع کف آن دو متر است .

بلندی دیوار سنگی از لبه طاق تا کف به سه (۳) متر میرسد . قطر دیوارهای قلعه به ۱۲۰ سانتیمتر میرسد و قطر سمت بالای دیوارها از پائین آن کمتر است . پوزه ای که قلعه بر آن بنا شده است طرف چپ آب هراز است . درست در مقابل این پوزه طرف راست آب شیر قله ای منفرد است که بیش آمده و در نتیجه دره رانگ تر کرده است . بالای آن نیز آثار بنا از دور دیده میشود .
قلعه نو

در بالای کوهی به همین نام نزدیک سفید آب لار . در سمت چپ رو دخانه لار ، در شمال کوهی بنام (قلعه نو) آثار قلعه خراب شده

قدیمی از سنگ و گچ است . شاید قلعه‌ای که سید فخرالدین در سال ۷۸۴ در لارفتح کرده این قلعه باشد . سید ظهیرالدین جربیان فتح این قلعه را چنین نوشته است . چون خاطر از قلعه نور و روبار نور آسوده گشت ، به جانب لار توجه نمودند و در موضعی که اسپی او (سفید آب) می‌خوانند نزول کردند ، و در لار قلعه‌ای بود حصین و کوتوال آنجا مقیم و ذخیره موجود ، چون به پای قلعه فرود آمدند کوتوال قلعه جنگرا آمانه گشت و در مقام علام اهتمام نمود .

دانستند که چون اول بسلیله می‌شود ، در آن مقام وحوش و طیور را به صحراء بودن به سبب شدت سرما ممکن نیست . فرمودند که با لای قلعه اولی ، قلعه‌ای بیگانه بنیاد نهادند ، چنانکه سر کوب قلعه اولی باشد و به سعی تمام در آن مهام اشتغال نمودند و آن قلعه را تا هوا خنک گشتن تمام ساختند و عدوه تعیین کردند و صد و پنجاه نفر مرد کار را با سرداری دانا و شجاع در آن قلعه بازداشتند و چون نسق فرمودند ، اصحاب قلعه اولی سر از خانه بیرون نمی‌توانستند برآورده که اگر بیرون می‌آمدند ، به زخم ناولک جاندوز مجروح و مقتول می‌ساختند و آثار قلعه کهنه در (قلعه نو) اکنون باقی است . مردم قلعه لار چون دیدند که فایده نمی‌کند ، امان خواستند و قلعه لار را بسیردند و هر دو قلعه را فرمودند تا ویران ساختند .

قلعه محمد علی بیگ پیکان

میان مرتع گل گچ و بستک لار

بر با لای کوهی بر سمت راست آب ، قلعه بزرگی از سنگ و گچ است قلعه قدیمی به نظر رسید ، اختیال دارد چون در این اواخر بدست محمد علی بیگ افتاده باشد به نام او معروف شده است .

قلعه‌ای قدیمی و کاروانسرای سنگی

در بستک لار

بر سمت چپ آب لار و در فاصله کمی از آن ، در بیلاق بستک ، پوزه کوهی است که از طرف شرق به غرب کشیده شده و نزدیک کاروانسرای بستک به کنار دره منتهی

میشود . در یکی دو نقطه دائمیه این کوهه آثار برج نگهبانی است با لای انقلای مسفرد است . آثار بنایهای از سنگ و گچ دیده میشود . این قلعه را بنام (قلعه سنگ) می شناسند .

برکنار این پوزه کوه کار و اسرائی از سنگ و گچ با طاقهای گنبدی است که بر سر راه کاروانی نور است .

کافر قلعه

در با لای کوهی به همین نام در جنوب کوه غوغره . قلعه خرابهای است از سنگ و گچ ، قدمت بنای آن شاید به دوران اسماعیلیان برسد . قلاع بیگر لارستان

قلعه ایلال (۲۸)

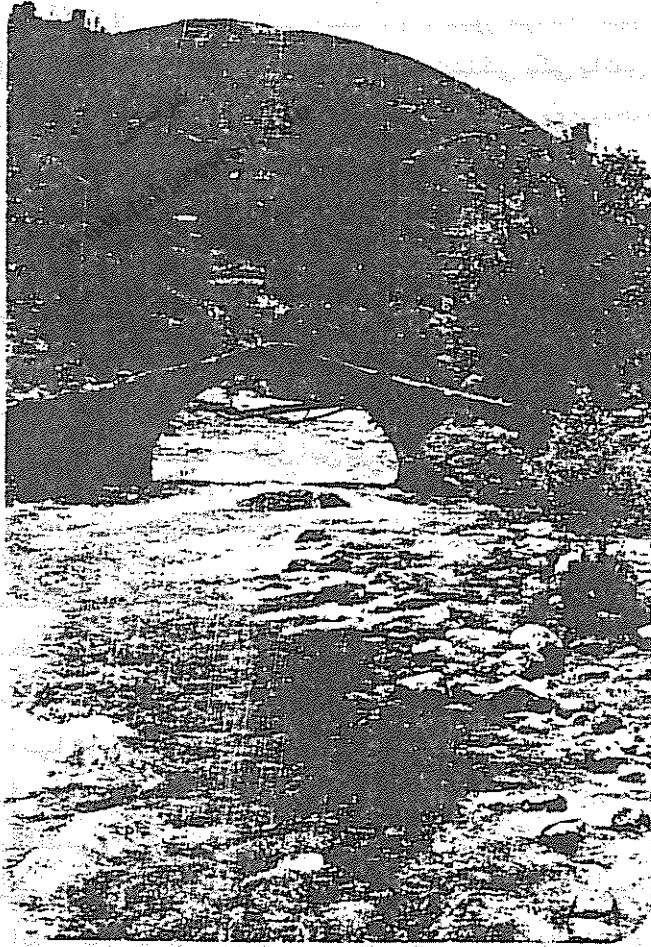
ترکان خاتون با حرم و فرزندان خرد خوارزمشاه به خراسان و مازندران آمد و در قلعه ایلال (ال) ولايت لارجان متخصص گردید . منقول این قلعه را در اوائل سال ۶۱۷ محاصره کردند و چهار ماه آنرا در حصار داشتند . عاقبت به واسطه فقدان آب ترکان خود را به تسليم ناچار دیده از قلعه بزیر آمد و با عموم همراهان خود به لشکریان چنگیزی تسليم شدند . (۲۹)

قلعه روخان (۴۰)

شيخ علی گیلانی در تاریخ مازندران سال ۱۰۴۴ از قلعهای چنین یاد کرده است . ((داعی صغیر به تعقیب ناصر الحق پرداخته و فی را بکرفت و جمیع اموال او را بیه ناراج داد در قلعه روخان لارجان فرستاده محبوس ساخت .

قلعه آهنه سر

در کتاب تاریخ مرعشی تالیف میر تیمور قلعه آهنه سر را از قلاع ملک بهمن ذکر کرده که میر شمس الدین برادرزاده میر سلطان مراد خان مدتها در آن زندانی بود .

پلی شاه عباسی بر رودخانه لار

نزدیک محل التقای رودخانه لار با هراز.

میرزا حسن خان اعتماد السطنه مینویسد:

پل ببر روی رودخانه لار ، شاه عباسی است ، راه عبور مردم از تهران به آمل
از همین پلور است . در نصام راه دو کاروانسرای سنگی یکی پائین گردنه امامزاده
هاشم ، یکی در حوالی پل ، از بناهای شاه عباسی ، بر روی رودخانه لار رود از قدیم
الایام پلی بوده است ، الحال به حکم دولت تعمیر شده است))

(عکس پل در آلبوم ناصر الدین شاه موجود است)

پل مذکور از بین رفته و فعلاً " آثاری از آن نمانده است .

پل جدید بر همین محل (۲۱)

پلی است بر روی رود هراز که با سنگ تراشیده بشکل نیم دایره و در سال ۱۳۱۹ -
۱۳۲۰ بوسیله مهندسین آلمانی بنا شد که از حيث صنعت ساختمانی و زیبایی
در تمام کشور بی نظیر است . طول این پل ۶۰ متر و عرض آن ۸ متر و ارتفاع ۶ متر
است .

پل های قدیمی

بر روی رودخانه لاسم .

اعتماد السطنه می نویسد :

بر روی رودخانه لاسم از قدیم الایام پل هایی از سنگ و گچ بسته اند پاره ای از این پل
ها و آثار آنها نا امروز بر جای است .

پلی از سنگ معروف به پل مون

بر سر راهنمایک در راه قدیم هراز

پلی از سنگ ، بر روی رودخانه هراز ، برای رفتن به نیاک و سایر بهکده های مجاور
آن ساخته اند . یال شرقی این پل نا جناق طاق (۱۶) شانزده متر و یال غربی آن تا
جناق طاق چهارده متر است .

پهنهای اصلی پل دو متر و بلندی پل از سطح سنگ چینی که محل عبور است تا سطح آب ۶۶۰ سانتیمتر است . این پل بر حدود پنجاه سال قبل به خرج حاجی آقا رضا نیاکی ساخته شده است . (۳۲) پلی از سنگ و ساروج نزدیک به انتهای تنگه بند بردیده نزدیک به دهانه ، شمالی تونلی که در سمت راست تنگه بند بردیده زده‌اند . پلی آهنی است که میتوان با گذشتن از روی آن به سمت جب آب هراز رسید . در حدود یک کیلو متر که در جاده سمت چپ آب هراز رو به جنوب به پلی خراب میرسیم . پایه سمت راست آن و مقداری از هلال آن تا امروز باقی است . راه قدیمی که ظاهراً مربوط به دوران ساسانی است ، از سمت راست آب هراز با گذشتن از این پل به سمت چپ آب می‌آمده است . مقداری از راه قدیم ، بر سمت راست آب که بشه این پل منتهی میشود ، بر با لای دیواری از سنگ و گچ دیده میشود .

پل قلابن

میان قهوه خانه بایجان و آب استرآباکو .

نزدیک به بهمن گیری که در شمال قهوه خانه قلابن است پایه های پلی قدیمی تسا امروز بر جای است . مصالح پل ، سنگ و ملاط ساروج بوده است . پایه ها بر کسرهای از سنگ استوارند .

پلی یک دهانه بر روی این دو پایه زده بوده‌اند . فاصله میان دو پایه ۱۸ متر تمام است .

شکل شاه

در تنگه بردیده

در تنگه بند بردیده ، بر سمت چپ آب هراز بین راه لاریجان به آمل در چهار کیلو متری روستای شاهاندشت در مقابله تونل بزرگ وانه بنام تفنگا در بدنه کوه سنگی کنار رود هراز تمثال و کنیبه‌ای از تاصرالدین شاه قاجار و ده نفر از وزرای وقت

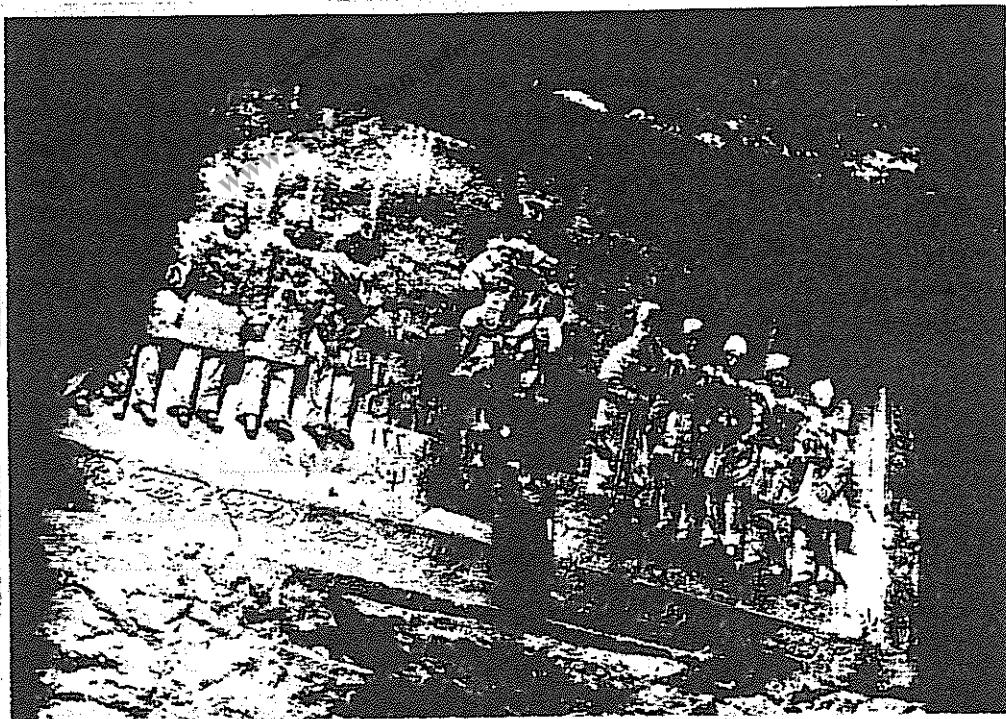
در روی صحفه بطول ۱/۵ متر و عرض ۳/۱ متر بطور بر جسته حجاری سده، بلندی ان از کف فعلی حاده تا زیر نقس ۲۷ سانتیمتر است
ناصر الدین ساه در وسط بر اسپر اسپر و پنج تن از درباریان در طرف راست و پنج تن طرف خط با لباس رسمی روز پیاده حجاری سده اند
در عکسی که برای اليوم ناصر الدین ساه موجود است باید سر این ده نهن القاب با سمت انان به این ترتیب نوشته اند:

- در وسط بایلای سر ناصر الدین ساه تمثیل بیمثال همایونی
- ۱- نواب وحیله الله میرزا
 - ۲- مقرب الخاقان آخودان مخصوص (رضا خان اقبال السطنه عکاس باشی)
 - ۳- وزیر فواید (حسینعلی خان امیر نظام گروسی)
 - ۴- جناب سپهسا لار اعظم (میرزا حسین خان سپه سالار)
 - ۵- جناب آقا (میرزا یوسف خان مستوفی الممالک)
 - ۶- آقای نایب السطنه (کامران میرزا)
 - ۷- جناب امین الملک (علی خان)
 - ۸- مقرب الخاقان مهدیقلی خان (مجد الدوله)
- این ابیات بر اطراف این شکل حک شده است .

سطر بالا در روزگار ناصر الدین شاه کامکار کز عدل راه راست طلبکرده و یافت کام امرش به طریق طراحی است مستقیم : امنش بهر فریق نشاطی است مسدام شاهنشهی گزید موید بران ~~نمایم~~
منقش خدایرا که زنائید خود چنین شاهان دهرتا موریداز برای مصال
وین پادشاه مصال فشانداز برای نیام هر کار خام عاقبتاً لامر پخته کرد
از بسکه زن پخته بر افساند و سیم خام در راه لار جان کمدمیمود کار جان
کاه عنبور قاله از غفلت تمیام

شکل شاه

۳۶

شکل شاه

سطر سمت راست سنگ

بیفوله گه گاهه گذر غول سهمیگیں
اول سرود بسمله آنکه نهاد کام
از سهم مار گزره نکردند زود گذر
و ز هول شیر شرزه بخت انسدرو کنم

سطر افقی پائین

راهی که گر بریده شدن خواستی زاو
در شاهنامه نیز ززالی فسانه گوست
آسایش رعیت مازندران زمین
گفتی بپای خود نرود کس بس وی دام

برگشتن www.kavehstan.info

راهی که بسته بود چو پیشانی لئام
اسانه که عبره در او کرد پور سام
آراست حکم ساری شاهنشه اینمه کام
تمثال کرد از شه پرویز احتشام

راهی که بسته بود چو پیشانی لئام
حجار ز امر خسرو فرهادسان بدست
خوربی کله زکوه ادای بیمه و درج
چون تاج شهر بار پیدید آمد از رخام

راهی که بسته بود چو پیشانی لئام
تاریخ آن با مر شهنشاه خواستد
مکشوده شد چو کف کریمک به ملک
چون بود خاص خدمت این غلام

محمد حسین میرزا ای مهندس

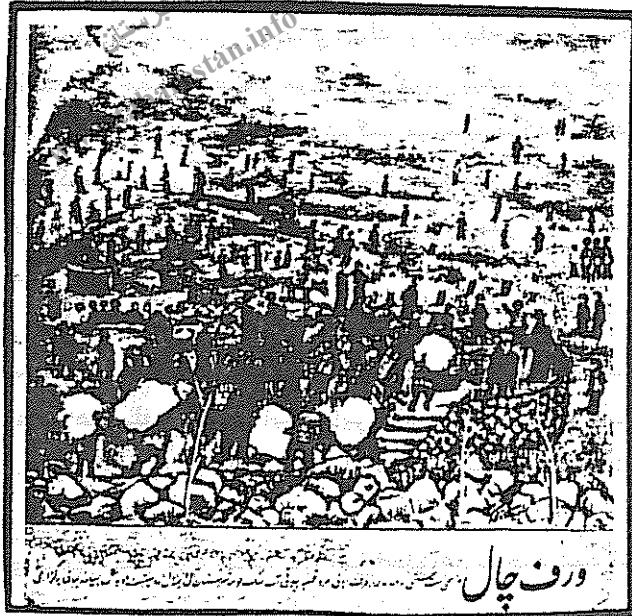
وسط سنگ زیر سم اسب ناصر الدین شاه عبارت زیر است :

عمل کمترین علی اکبر فی سنه ۱۲۹۵

ورف چال

گودالی است به عمق بیست ۲۰ متر و بشعاع ده متر در مرتع اسک بشم (اسک وش)
روستای اسک پائین راه پلور به رینه ، که همه ساله قبل از آب شدن برگرفت
"معمول" اواخر اردبیله شت ماه) طی مراسم خاصی اهالی روستای اسک آنرا از برف
پر مینمایند .

اهالی میگویند در گذشته که روستائیان برای تهیه علوفه مرتع مجبور احتیاج

ورفچاں

به آب داشتند به فکر افتادند که برف را ذخیره موده و در سمت علف چسبنده از آن استفاده نمایند چند محل را کنند به سیگر خورند، اتفاقاً " درویش حسن ولی (سید حسن ولی) از آنجا عبور میکرد با عجای خود محلی را تعیین کرد آنجا را کنند سیگر بر خورد سکرده و مکان مناسب فوق را حفر کردند.

از آن سال تا حال کلیه مردان روستای اسلک از کوهچه و بزرگ و خرد و کلان در یک روز در محل مذکور حضور یافته و مراسم پیر کردن برف را در گودال بجا میاورند.

کلیه خانواده هایی که در این مراسم شرکت مینمایند غذا تهیه کرده و بعد از پر کردن برف در گودال نهار خورده و به روستای خود بر میگردند.

متولی سید حسن ولی بیز به همین مناسبت نان و پنیر از بیان آورده بین مردم توزیع مینماید.

کافر کلی

در نقاط مختلف بالا لاریجان در میان بیها و پرنگاهها اطاقهای از سنگ تراشیده اند در هیچیک از نقاط ایران این اطاقها تا این حد منمرکز نیستند.

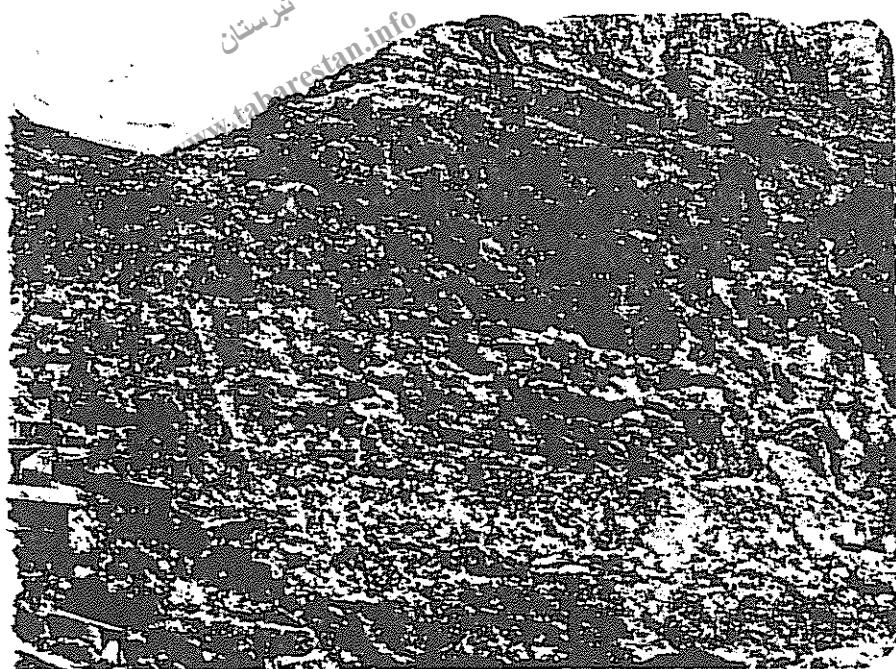
این اطاقها از کوه کاروان (۳۲) در شمال دهکده اسلک شروع میشوند و زیر برج بیامه سی خنم میگردند.

در دره های فرعی سپیز دره بیان نیز این اطاقها ساخته شده اند. اغلب آنها بنام کافر کلی بعنی (جا و خانه کافر) خواهده میشوند.

اعتمادالسلطنه درباره کافر کلی اسلک چنین نوشته است:

((سمت شمال اسلک محدود است به کوه کاروان که کوهی بی دامنه تسدی است مشابه بیوار و از بنیان این کوه نقریباً " تا دو ثلث آن مغاره های بزرگ مصنوعی و سوراخهایی که دست انسان با کلنگ کنده است بده میشود. نقریباً ۲۰۰ الى ۲۵۰ سوراخ است .

آنچه بنتظر من می آید و باید همین طور از روی تخمین باشد در سوابق ایام وقتی که اهالی این بلد مذهب زرتشتی داشته ، دخمه اموات (۳۴) بوده اکنون

کافر کانی

تبرستان
www.tabarestan.info

تبرستان
www.tabarestan.info

- ۷- در دره نیاک زیر راه نوا ، چهار عدد پهلوی یکدیگر
 ۸- کافر کلی تکی آنها در دهکده آنها
 ۹- رسیف کافر کلی های صون
 ۱۰- در پرتوگاهی که پایشین بیامه سی است سه عدد جدا از یکدیگر
 (دمگان در مطالعه بالا لاریجان طرحهای داخلی بعضی از این کافر کلی ها را داده است زولی معلوم نکرده که متعلق به کدام است)
غار اسک (۳۶)

این غار که از طویلترین غارهای ایران است با لای نخستین نویل واه هراز قرار دارد .
 مدخل غار دارای ۶ متر عرض و ۱۵ متر ارتفاع و رو بشمال واقع است .
 طول غار در حدود ۴۵۰ متر و پهنای آن در پارهای جاها به ده متر میرسد .
 اوائل غار چاهی است که در حدود سی متر عمق دارد . چهار صد متر که از دهانه غار بگذرد به کوره راهی میرسد و دنباله غار پنجاه متر دیگر پس از این کوره راه ادامه پیدا میکند . اعتصام السلطنه در همسد سال پیش و دکتر مورل آلمانی نیز در چند سال بعد از آن ، از این غار میدن نمودند .

چهارم

چاهی در لاریجان که محرومان را در آن می آویختند در ضمن بررسی به چنین چاهی بر نخوریدم ظاهرا " منظور مولف آبشار قلعه (شاهاندشت) کنار قلعه ملک بهمن است . که جریان آب سنگرا خورد و بشکل چاه در آورده است .
 داستانهایی از آویختن محرومان و دستگیر شدگان در این آبشار بر سر زبانها است که پارهای از آنها غیر قابل قبول است .

پنجم

پنجم زراعت عمده منطقه لاریجان غلات است که بر دو نوع دارد :
 پائیزه و بهاره

نوع اول بهتر از دوم است . گندم را بر اراضی مسطح می کارند و مقداری نیز بشکل دیم در نواحی کوهستانی کشت مینمایند .

نوع گندم چندان مرغوب و پر حاصل نیست . مخصوصاً گندم و جوی آبی در پیلاق از تخمی چهار تما پنج تخم تجاوز نمی‌نماید .

همچنین حبوبات از قبیل نخود ، لوبیا ، عدس ، صاش ، بآقلائی کشته می‌شود . صیفی : خیار ، کدو ، سبب زمینی .

نباتات و سبزی

بسیاری گیاهان داروئی و مورد استفاده طب قدیم در اکثر کوههای لاریجان یافت می‌شود از قبیل :

اسپند ، بارهنج ، تاج ریزی ، پرسیا و شان ، شاه تره ، گلپیر ، بالنگو ، ترم ، کاسنی و سبزیجات خوراکی مثل استا ، اوچی ، پیازک ، تلم ، پلنگ مشاد ، شنک .
کیاهان علوفه‌ای : یونجه ، شبدر ، اسپرس میوه جات .

انگور ، سیب ، زردآلو ، آلبالو ، کیلاس ، توت ، گلامی ، گرد و فندق .
حیوانات .

حیوانات اهلی : گاو ، کوسفت ، بز ، مرغ ، اسب ، قاطر ، الاغ
حیوانات وحشی : پلنگ ، خرس ، گرگ ، کفتار ، خرگوش ، سمور ، رویاه ، دله سگ‌آئه ، تنه (جوجه تیغی) همتحتین ماهی قزل‌آل و زنبور عسل بومی و غیره بومی .

پرندگان

کبک ، کبک دری (سیلم) ، کبوتر ، سار ، بلدرچین ، گنجشک ، اوچالیک پرندگان حرام گوشت :

کلاح ، زاغ ، کرکس ، جغد ، واشه ، شانه بسر ، دارکوب .

خاندان

زغال سنگدر بعضی از نقاط لاریجان وجود دارد و بهره برداری می‌شود .
گوگرد ، در قله و دامنه کوه دماوند از رشته کوههای لاریجان بواسطه سابقه آتش

فشنی ، معدان گچ ، در لاریجان برای سقید کردن منازل مورد استفاده قرار میگیرد . سنگ مرمر و تراورتین در لاریجان هست . شوره در کوههای قریه اسک مجاور رودخانه را و روستای کرف شوره مرغوب و فراوانی دارد که در باروت سازی حرف مینمایند باروتهای آنجلماز بهترین و معروف‌ترین باروتهای ایرانی است . بدیهی است در صورت تحقیق امکان وجود و کشف معدان مختلف در کوههای لاریجان فراوان است .

صنایع دستی

شامل : جوراب پشمی ، دستکش پشمی ، تور مخصوص حمل کاه ، تور ماهیگیری کیسه حمل علوفه ، بنام شالکی ، کیسه حمل بار و سیله چهار پایان بنام جسوال و نوعی خرسک و نمد میباشد . مقیاس ها .

در لاریجان مقیاس (۳۸) های رسمی همان مقیاس های قانونی است که با اصول متر یک اجراء میشود . مقیاس های قدیمی نیز معمول است .

مقیاس طول و سطح :

۱- ذرع که مساوی است با $\frac{1}{2}$ سانتیمتر اجزاء آن نیم ذرع $\frac{1}{4}$ و چارک $\frac{1}{16}$ و گره $\frac{1}{16}$ ذرع میباشد .

۲- ارش ، مساوی طول بازوی شخص متوسط القامه از سر انگشتان تا مرفق است که برابر میشود با $\frac{1}{2}$ سانتیمتر اجزاء آن وجب که مساوی $\frac{1}{2}$ ارش و اضعاف آن ظناب که برابر بیست ارش بانه (۹) متر است .

۳- فرسخ که برابر ۶ متر است .

من تبریز مسلوی بنا چهل سیر یا ۳ کیلو گرم و اجزاء آن بیم من که $\frac{1}{1}$ و چارک $\frac{1}{1}$ و سیر $\frac{1}{1}$ من و مثقال $\frac{1}{1}$ سیر و نخود $\frac{1}{24}$ مثقال و گندم $\frac{1}{4}$ نخود است .

اضعاف آن (ری) که چهار من تبریز بنا دوازده کیلو گرم و خراور که یکصد من تبریز یا ۳۰۰ (سیصد) کیلو گرم است .
۲- من شاه که دو برابر من تبریز است .

آموزش و پرورش

اولین مدرسه به سبک جدید در سال ۱۳۱۹ در روستای رینه و روستای اسلک لاریجان با کوشش و اهتمام مرحوم شمس العماه لاریجانی اسکی که ریاست فرهنگ خومه نهاران را عهده دار بود افتتاح شد . بستان روستای اسلک بنام دیستان شمس اسلک نام گذاری شده بود . بتدریج بر تعداد مدارس لارجان افزوده شد بطوری که در حال حاضر لاریجان دارای اداره آموزش و پرورش در گزینگ بوده و دارای ۵۱ مدرسه ابتدائی و ۱۶ مدرسه راهنمائی در روستاهای میباشد . در سال ۱۳۶۸ تعداد داشت آموزان لاریجان ۱۳۸۰ نفر ابتدائی و ۵۲۵ نفر راهنمائی بوده است .

بهداشت درمان

اعتمادالسلطنه در روزنامه خاطرات خود چین نوشته است : ((در ذی الحجه ۱۳۱۰ در لارجان و با آمد عماد لاطبا ، که برای تعیین حمام آبدکرم امین اقدس به اسلک رفته بود از اسلک بر کشته به پلور آمد و اظهار داشت در دو ساعتی که من در اسلک بودم هفت نفر به وبا مبتلا شدند که چهار نفر مردند . بر ۲۳ ذی الحجه دیگر در اسلک وبا نبود بلکه در نیالا شروع شده بود . همین امر باعث شد که ناصر الدین شاه که در لار بود بجای آمدن به لارجان از راه آب شیخ علیخان ، نجفدر به فیروز کوه و تهران مراجعت نماید . در این تاریخ میرزا محمد خان سرتیپ حاکم لارجان بوده است .

در حال حاضر لارجان دارای دو درمانگاه در روستای رینه و گزنگ میباشد.

طوابیف لارجان:

سکنه آمل از طوابیف مختلف تشکیل شده که اکثر آنها جزو دو یا سه طایفه مربوط به لاریجان میباشد از قبیل :

طایفه اسکی ، ایرانی ، رینهای ، لاسمی ، شاهابدشتی ، نیاکی ، نوائی امیری ، زیاری ، بهرستاق ، دلاستاقی .

دهستانهای لاریجان

الف - دهستان امیری

نام یکی از دهستانهای بخش لاریجان شهرستان آمل است . در شمال خاوری بخش واقع شده ، منطقه‌ای است کوهستانی ، هوای آن سرد ، محصول غلات و لبیات انگور ، عسل ، گرد و ...

این دهستان دارای ۱۳ آبادی با ۳۵۶ خانوار و جمعیت ۱۸۰۸ نفر میباشد ، دهات مهم آن شاهابدشت ، شنگله ، آخا میباشد .

در تابستان عده‌ای از اطراف آمل و شهر تهران برای استفاده از هوای بیلاقی به آنها میایند . روستاهای دهستان مذکور بشرح زیر میباشد .

۱-آخا

روستای آخا در ۱۰ کیلو متری شمال خاوری گزنگ قرار دارد دارای ۲۹ خانوار و ۱۷۵ نفر جمعیت است . دارای حمام دوش و آب لوله کشی میباشد . امامزاده نیز دارد .

۲-آخا زیر

دارای ۴۵ نفر جمعیت است .

۳-ترا

در ۱۰ کیلو متری شمال خاوری گزنگ ۹۵ نفر جمعیت ثابت دارد . زیارتگاهی نیز دارد .

۴- دینان (دینون)

در ۱۰ کیلو متری شمال خاوری گزنگو و ۲۰ کیلو متری شمال خاوری رینه قرار دارد.
۱۲۲ نفر جمعیت دارد. محلات دهکده دینان بشرح زیر است.

۱- پاشا محله ۲- چالوباغ ۳- کلان (کلون اصله) ۴- توبن

در دینان بقعه امامزاده ابراهیم (۲۹) و امامزاده روح الله قرار دارد در بنای امام زاده روح الله گورستانی قدیمی در شمال و شرق بنا فرازدارد در ورودی بقعه دو لختی است و در کفش کنی باز میشود، هر لنگه آن از یک پاره الوار است. پهنهای هر لنگه ۷۳ و بلندی آن ۱۵۳ سانتیمتر است.

كتبيه هاي زير بر آنها ديده ميشود.

بر بالاي لنگه سمت راست در سه سطر

بر تربت غريبت چون بگذرند خلايق

از صدق بخوانند الحمد و قل هو اللهم

بادگاري مير محمد شفيع در ماه ذى قعده سنه ۱۲۲۲

بر بالاي لنگه سمت راست در سه سطر

ناریخ در قبل از این سنه ۸۹۸

هر که بر در گهت از روی تکبر گذرد

بی شک از پای در آید به بقین سر بشهد

صندوق بقعه به درازای ۱۸۸ و پهنهای ۱۲۶ و بلندی ۱۳۳ سانتیمتر است.

عبارات و آياتی بر آن حک شده است.

كتبيه حاشيه بالاي فلعل شعالي :

حرره سيد آقا بزرگ في شهر صفر سنه ۱۲۰۴

ابراهيم بن روح الله بن زريند کيابن جعفر بن موسى بن محمد تقى ع

عمل تجاري از سيد جعفر تياكي استارزمان است.

امامزاده روح الله

بنای بقعه امام زاده روح الله در شمال امام زاده ابراهیم است . از نسبت نامهای که بر صندوق امامزاده حک شده است معلوم میشود که روح الله پدر ابراهیم و پسر زرین کیا است .

ابعاد بنا ۲۳۷×۲۴۹ سانتیمتر است .

در گورستان قدیمی اطراف این دو بقعه چناری کهنسال است که گردآورد آن هفت متر تمام است .

۵- شاهاندشت (شونه دشت)

شونه دشت که امروز به غلط (شاهاندشت) میگویند یعنی دشت شونا و شوناده کد های قدیمی در دو سه کیلو متري ملک قلا طرف شرق بوده است که امروز امامزاده و گورستانی قدیمی در آنجا بجای مانده است و دمرگان در سال ۱۳۰۷ مکرر آیرا (شونه دشت) خوانده است .

شاهاندشت در ۷ کیلو متری شمال گزنگدر دامنه کوه قرار دارد . با ارتفاع ۱۴۱۰ متر شاید در اصل شاهین دز باشد چون دشتی در اینجا بنظر نمیرسد . دارای ۲۴۶ نفر جمعیت میباشد ، آثار قلعه خرابه ملک بهمن دارد . آبشار کنار قلعه جاری است که از بیلاق دجمار و شونا می آید و پس از گذشت از اراضی یور شون دشت به آب هزار میپیوندد .

میزان آب آبشار در حدود ده سنگ و ارتفاع آن در حدود ۵۰ متر است آب این آبشار به مصرف زراعت میرسد و بسیار گوارا است .

شاهاندشت دارای دبستان ، آب لوله کشی ، راه اتومبیل رو میباشد . غیر از قلعه ملک بهمن که جداگانه شرح داده شده آثار تاریخی شاهاندشت بشرح زیر است .

امامزاده حسن

در اراضی جلیه شونه دشت بای اصلی بقعه هشت ضلعی است که پهناهی هر ضلع آن از خارج دو متر نمام است ، صندوقی کوچک ساده چوبین در وسط بنا قرار را

پوشانده است اين بنا که بر اثر زمين لرزه خراب شده بود در سال ۱۳۵۲ با مخارج آفای هادی نژاد و کمک اهالي باز سازی شده و با م آنرا که هر م شمن القاعده است با حلب پوشانده اند . طرف غربی اين بقעה آب هزار و طرف جنوبی آن آب آبشار است . چهاری کهنه سال نزدیك بقעה است و درختان خرمدی و ون (زبان گنجش) در محوطه آن زياد است .

برج گنبد سی

در اراضی گنبد که در شمال قلعه قرار میگيرد . در فاصله سه کيلو متري قلعه
برجی از سنگ و گچ است که روزی طاقی گنبدی داشته است ، محیط داخلی برج
۱۷/۳۰ متر و پهناي دیوار آن در يك متري کف اصلی بنا ۸۰ سانتيمتر و بلندی
برج تا زیر لبه طاق ۶۵ سانتيمتر است . سقف آن تا به امروز باقی است .
این بنا در ورودی بطرف شرق و غرب و شمال دارد .
پهناي درهای شرقی و غربی ۷۰ سانتيمتر و پهناي در شمالی ۹۰ سانتيمتر است .
این بنا دو سه بار تعمیر شده است . ظاهرا " صدفن یکی از بزرگان محل بوده است .
درويش الياس
در آس تنگه شونا دشت .

بنای اصلی بقעה از داخل چهار گوش و ابعاد آن ۲۲ سانتيمتر است . در ورودی
شرقی است و پهناي آن ۶۰ و بلندی آن ۱۲۲ سانتيمتر است . اين در داخل مسجدی
باز میشود قبری در وسط بنا است که صندوقی پهناي ۹۰ و در درازای ۱۶۰ سانتيمتر
باقی است اين صندوق مورخ ۹۲۰ قمری بوده است و آياتی از قرآن مجید بر بدنه
چوبی آن حک شده است . نمای خارجی اصلی بقעה هشت ضلعی است و گنبدی
کلاه درويشي كوتاه دارد .
محالح اصلی بنا سنگ و ساروج است که بجاي خاکستر داخل ساروج آن زغال چوب -
زده اند . نمای خارج بناي بقעה و مسجد گچ ماله کشي است .

غريب شاه

بقعه‌ای قدیمی بوده است که بتازگی آنرا نوسازی کرده‌اند. بنای اصلی اطاقی است چهار گوشه که صندوقی چوبی ساده در میان آن بر روی قبر قرار دارد.

باقی بناها و آثار تاریخی ساهاندشت

۱- گورستان قدیمی در بیلاق شونا

۲- بقعه سید قوام الدین در گورستان وسط آبادی شونا داشت.

ع-شمیس آباد

دارای ۳۲ خانوار و ۱۶۷ نفر جمعیت است. در ۹ کیلو متری گزنه‌گرد قرار دارد.

دارای آب‌لوله کشی، حمام، بوس و مدرسه است.

۷- شنگله

دارای ۵۶ خانوار و ۲۹۲ نفر جمعیت است در مسیر حاده اسفالتی تهران-آمل قرار دارد. در ۶ کیلو متری شمال گزنه‌گرد واقع است. دارای آب‌لوله کشی، حمام و مدرسه است.

امام زاده عابدین رضا

در شنگله

بنای استار خارج و داخل چهار گوشه بام‌بنا از خارج چهار ترک است. ایوانی در سمت شمال و مسجدی در غرب این بناست. در غرب بنای امام زاده گورستان قدیمی است و در خانه کهن گردی و چهار در این گورستان زیاد است گردانیده که از گردوها ۳۹۶ سانتیمتر و گردانگرد چهاری هفت شاخه که دارای ریشه‌ای تههاست به دوازده متر میرسد.

۸- اکلان

دارای سه خانوار و ۱۰ نفر جمعیت است در ۱۱ کیلو متری گزنه‌گرد قرار دارد.

۹- گلپاشا

گلپاشا علیا دارای ۵۱ نفر جمعیت است و گلپاشا سفلی ۶۷ نفر جمعیت دارد. هر دورستا در ۸ کیلو متری شمال خاوری گزنه‌گرد قرار دارد.

۱۰- لارین

دارای ۴۷ نفر جمعیت و در ۱۵ کیلو متری گزنگ قرار دارد.

۱۱- نهر گزنگ

در ۱۲ کیلو متری شمال خاوری واقع است. دارای ۱۱۹ نفر جمعیت میباشد، دارای معن ذغال سنگ و مدرسه است.

۱۲- وانه

در ۱۶ کیلو متری شمال گزنگ و در مسیر حاده اسفالتی تهران به آمل قرار دارد. دارای ۷۱ خانوار و ۲۹۳ نفر جمعیت است. دارای آب لوله کشی، برق، دیگر سنا و پمپ بنزین میباشد.

بروج کبودی در وانه

برجی است به شکل مخروط ناقص با گنبدی مخروطی. دمورگان در باره آن نوشته است:

کمی دور تر از دهکده وانه برجی است که آنرا به کبرها نسبت میدهدند.
طرح بنای آن جالب توجه است.

امام زاده عبدالله در دهکده وانه

بنایی است هشت ترک که پنهانی هر ترک آن از داخل ۱۵۴ سانتیمتر است هر ضلع داخلی غیور از ضلعی که در ورودی امامزاده در آنست و طاقهای بلندی که تا زیر کمر بند گشید میروند و بالای کمر بند، گنبدی تو سری خورده زده اند که وسط آن با رنگ و روغن، ستاره‌ای هشت پر رسم کردند. سیس گنبد را به چهار قسمت کرده و هر قسمت را با نقش خورشید و ملائکه گل و بوته پر کردند. در زیر کمر بند گنبد نیز اشکالی از پرندگان با سر آدمی و شیر و اژدها با رنگ و روغن نقاشی شده است.

بر کمر بند گنبد کتیبه‌ای است که اشعار کتیبه باین شرح است:

این بارگاه کیست که پیوسته از زمین نورش رو به کنگره چرخ چار میگشتن
 این بارگاه کیست که از پهروخته شد جمعی ملک ستاده فوجی ز حوز عیمن
 این بارگاه کیست که جاروب در گهش مژگان جمله شاه و کدا ستوهه بر زمین
 ای زاده امام برادر تور را امسام بنما نظر بسیار مهدی سلطان بی قرین
 در وسط بنا صندوقی قاب و آلت ساده است که دور آن ضریح چوبین مشبك بسیار
 ظرفی به درازای ۲۲۵ و پهنای ۱۷۲ و بلندی ۱۳۴ سانتیمتر است
 بنا از خارج بیز هشت ترک است و پهناهی ترکها ، میان ۲۳۲ و ۲۴۶ سانتیمتر
 است یعنی ترکها یک در میان برابرند .
 اهالی محل گنبد قدیمی را که یکی از گنبدهای زیبای مازندران بود در سال ۱۳۵۳
 خراب کردند و گنبدی تقریباً "پیازی" بی قواره برای آن ساخته‌اند قصدها شنید
 تمام بدنه را موzaئیک کاری کنند .
 عجیب است که نا امروز هم دستگاهی نیست که جلو این خرابکاری‌ها را بگیرد .
 مسجدی تازه ساز در خلیع شعالی بناست و در ورودی امام زاده در آن باز می‌شود .

۱۳ هزاره
 دارای ۲۴ خانوار و ۱۴۰ نفر جمعیت است در فاصله ۱۸ کیلو متری شمال خساوی
 گزنگ قرار دارد مدرسه و آب‌لوله کشی و همچنین دارای معدن ذغال است .

الف - مراتع دهستان امیری
 در نقاط مختلف دهستان امیری مراتعی بشرح زیر وجود دارد :
 الوان زیرور ، چمن خو ، دین زیز ، دجمار ، فولاد چشممه ، وردل

دهستان بالا لاریجان

مجموعه دهاتی است از بخش لاریجان شهرستان آمل
 این دهستان در جنوب بخش (گزنگ) و در مرتفع ترین نقاط دره رودخانه هراز واقع
 شده و هوای آن سرد ، آب (چشمه سارها) و محصول عمده ، غلات ، حبوبیات
 لبندیات ، عسل و میوه جات است .

شغل اکثر سکنه زراعت و تعدادی نیز به حشم داری مشغول می‌باشد . و عده‌هایی از سکنه پائیز و زمستان تا اواسط بهار در قسمت جلگه مازندران و شهران بکار مشغول و تابستان به محل خود مراجعت مینمایند . این دهستان از نقاط بیلاقی شهرستان آمل بوده و با داشتن آب‌های معدنی آیندشده در خشانی خواهد داشت .
دارای ۲۲ روستا با ۱۳۲۳ خانوار و ۱۷۷ نفر جمعیت ثابت می‌باشد . همچنین دارای تعدادی مرانع است که تابستان ، احشام محلی و غیر محلی در آن چرا می‌کنند .
اسامی روستاهای بالا لاریجان .

۱- آبگرم

به اصطلاح محلی (گرم‌وسر) دهی است از دهستان بالا لاریجان بخش لاریجان شهرستان آمل در ۵ کیلو متری شمال رینه و دامنه خاوری کوه دماوند واقع شده ، زاده شو . سه به تهران دارد و کوهستانی ، هوای سرد ، دارای ۴۱ خانوار و ۲۴۲ نفر جمعیت است . تابستانها عده زیادی از نواحی مختلف کشور برای استحمام در آبگرم معدنی به این محل می‌آیند . دارای مدرسه و برق می‌باشد ، مادام کار لاستیک فرانسوی در سفر نامه خود نوشته :

در دامنه دیگر کوه آبگرم واقع است که چشمه های گوگردی آن سخت معروف است اروپائیان مقیم تهران برای آبهای آن خواص بیشماری قائل هستند . کسانی که برای استفاده از آن به آنجا می‌روند بایستی در زیر چادر زندگی کنند . صعود از دهکده آبگرم به قله دماوند چندان سخت نیست و روستائیان هر روز این عمل را انجام میدهند و گوگرد می‌آورند .

شلمیر اطربیشی در کتاب لغتی که در سال ۱۸۷۴ در تهران به چاپ رسیده از آبگرم لاریجان بعنوان یک آب معدنی گاز دار باد کرده و حرارت آنرا ۶۲/۵ درجه سانتی گراد ذکر نموده است . (ژاک دو مورگان) در ۱۹۰۵ کتابی در پاریس به چاپ رسانیده از آبگرم لاریجان ذکر نموده .

در کتاب حفظ الصحه مرحوم پاپاریان معلم سابق مدرسه عالی دارو-سازی که در سال ۱۳۰۱ شمسی در تهران به چاپ رسید از آبگرم لاریجان یاد شده است . مظهر چشمہ معدنی آبگرم را که در ابتدای کوچه حمام های یکی از اهالی قرار دارد . چند سالی است که پوشانیده اند ، و قسمتی از این آب از زیر زمین بوسیله لوله به حمام ها میروند و قسمتی دیگر از آین چشمہ در مجرای رود باز در کوچه جریان میباشد و از خانه های اطراف عبور مینماید . در حال حاضر در حدود سیصد حمام خصوصی در آبگرم وجود دارد . بعلاوه ۲ حمام عمومی شاه عباسی یکی مردانه و یکی زنانه نیز موجود است . بطور کلی محیط آبگرم و حمام های فوق فوق العاده کثیف و غیر بهداشتی است و فاقد هر گونه امکان رفاهی برای استفاده کنندگان آب معدنی است .

در سالهای پیش از شهریور ۱۳۲۰ ، اقدام اساسی در تهیه حمام های دوش و احداث مهمنخانه در نظر گرفته شده بود که ناتمام مانده است .

آبگرم لاریجان طبق نظر کارشناسان ، از حيث تشابه و ترکیب در ردیف آبهای کوگردی کوه پیویته بین فرانسه و اسپانیا است و دو چشمہ معدنی آن معروف میباشد .

الف - آبگرم گوگردی (۴۱)

مقدار آب در دقیقه هزار لیتر ، ارتفاع چشمہ از سطح دریا ۲۸۰ متر درجه حرارت سر چشمہ ۶۵ سانتی گراد ، مزه آب نامطبوع ، بوی هیدروژن سولفوره ، شکل ظاهری آب زلال ، رسوب سیاه و زرد نا فاصله ای رسوب آن سیاه رنگ و در تقاطع دو رشته رنگ در مشیر باقی میگذارد . آب آهن .

آب آهن در شمال غربی آبگرم به فاصله تقریبی ۲ تا ۳ کیلو متر در ارتفاع در حدود ۲۴۵ متر قرار دارد و راه آن کوهستانی است . آب از دو چشمہ اصلی خارج میشود آب این دو چشمہ در یکصد متر پائین تر که آب از زمین تراویش میکند مخلوط شده و

آثار کوچکی تشکیل میدهد و سر انجام به حوض بزرگی در چند پنجه متبری
واقع است ، میریزد .

حمام شاه عباسی
اعتمادالسلطنه درباره این حمام مینویسد :
سکی با لای حمام اینجاست ، مشهور است از بنای شاه عباسی است .
معلوم است سنگهای آن وقت غالباً " به خط رفاقت بوده و سنگ الحال ریخته و
شکسته است آنچه خواند میشود (السلطان الغازی شاه) و آثار حمام شاه
عباسی تا امروز بر جای است .

خرابه های دهکده ای قدیمی .
در اراضی آبگرم آثار دهکده ای آباد قدیمی بنام (وهمن آباد) است ظاهراً این
دهکده بر اثر زلزله خراب گردید .
۲- **امیر آباد** .

امیر آباد دارای ۴ خانوار و ۱۳ نفر جمعیت ، در ۲ کیلو متری آبگرم ، محلی
وسيع و مسطح میباشد که مشرف به میاظری زیبا است .
قلعه ملک بهمن (برج بیامه سی) در این محل وجود دارد ، در سال ۱۳۱۹ اساخته
میباشد خانه مجلل و حمامهای صدون در ناحیه امیر آباد که با چشمی آبگرم
۲ کیلو متر فاصله دارد ، شروع شد که ناتمام مابد و زلزله سال ۱۳۳۶ نیز زیانهای
به آن وارد ساخت .

برج بیامه سی در امیر آباد
محمد حسن خان اعتمادالسلطنه درباره این برج چنین نوشته است :
در انتهای جله ای آبادی (آبگرم) ، آثاری است مربع شکل که از سنگ و گچ
ساخته شده دوازده ذرع در دوازده ذرع است . دری از سمت شمال دارد . از در که
وارد میشوند ، دیوار رو برو را مقابل در کنده اند ، نصف دیوار خالی شده است .
وسط این حصار قبری است که در میان سنگ بیرون آورده اند ، از قرار وضع مخصوص
قبر مسلمان بوده است .

وارد آن قبر که میشوند پس از چند قدم مضجع است.

جناب امین الملک در این فرجه رفته، استخوان دست و پای مردہ هم دیده شد.
است. طاقه ا: سنگ و گچ هم و این قبیل داشته که الحال همقدی از آن طلاق

باقی است. سمت مشرق این چهار دیوار دره‌ای است که نقریباً "هزار و پانصد

الى دو هزار ذرع عمق دارد ، ته دره گزندگ واقع است . هرستان

این بنا تا امروز با همان مشخصاتی که اعتقاد سلطنه نقل کرده است بر جای است ظاهرا " مدفن ملک سنت از سلطان استندرا است .

در ازا و پهنهای بنا از داخل ۹۸۵ سانتیمتر است . بلندی مدخل ۳۲۰ سانتیمتر

و بلندی بیوارهای باقیمانده بیش از شش متر و قطر بیوارها دو متر است.

این ده از دهستان بالا لاریجان بخش لاریجان شهرستان آمل در ۶ کیلو متری
گونگوکان آن بگشود، د ۲۵ کیلومتر آبعلی ه

کیلو متری آمل در بین جاده اسفالت تهران به آمل واقع شده است . این نه کوهشنا

سرد سیر ، دارای ۱۸۴ خانوار و ۹۵۳ نفر جمعیت میباشد .

جمعیت ان در تابستان چندین بار بر میشود، اهالی اینجا به زبان فارسی مازندرانی

بیشم می نماید و اب اس میدیکی از جسمهای مین میرد. مخصوص غلات، حیوانات، میوه جات، لبیات، شغل زراعت و گله داری است.

دزاری اب لوله کشی ، برق ، تلفن ، حمام دوش ، مدرسه راهنمائی می باشد .
اکثر جشن های محمد آبادی صعبت بوده و دلایل صعب است که بنای ساختمان

کربنات دو سود است . که در حین جریان در مجاورت هوا رسوب نموده و تولید

قشر آهکی مینماید، کوههای اطراف آهکی بوده و اکثر خانه‌ها روی سگ‌بنای

بر طبق اظهار یکی از پیر مردان محلی، این دهکده در زمان اشکانیان بنیام

اشک (۴۲) موسوم بوده و پس از کذشت زمان شین به سین تبدیل گردید و امروز به نام اشک خوانده می شود.

این موضوع با استاد پور داود در میان گذاشته شد و ایشان اظهار داشتند که بعید به نظر نمیرسد نام اسک در آغاز اشک بوده ، با شم نظائری موجود است که در زبان فارسی شین و سین بدل شد . (بن حوقل: ۳۵۷ هجری در صورة ا لارض اشک) نوشته است ابن اسفندیار در تاریخ تبرستان از کتاب فردوس الحكمه علی بن الکاتب ذکر کرده است که از دیه اسک تا قله بدو روز شوند .

شلمیر اطربی شی در کتاب لغتی که به زبان فراپسنه در تهران به چاپ رسانیده در قسمت آبهای معدنی از آب اسک لاریجان نام برداشت .
ناصر الدین شاه قاجار در ۱۲۹۶ هنگام مسافرت به مازندران از اسک در سفر نامه خود نام برده که حاکم نشین لاریجان و ده معتبری است .
اعتمادالسلطنه که در رکاب ناصر الدین شاه در سال ۱۲۹۶ به لاریجان مسافرت

کرده بود نوشته است دهکده اسک شامل محلات :
درزی محله ، قادی محله ، رئیس محله ، کلاری محله ، امیر محله ، دهل محله
باعث محله (۴۳) میباشد .

او نوشته از دهم لغایت سیزدهم رجب (سه شنبه تا جمعه) در اسک پایتخت
لاریجان بوده‌اند .

خانم کار لاسرنافرانسوی در سال ۱۸۷۷ مطابق با ۱۲۹۴ هـ ق اسک را مرکز ناحیه لاریجان در سفر نامه خود قید کرده و نوشته اینجا بصورت آمفی تئاتر ساخته شده است و چشم انداز بسیار قشنگی دارد و شهرت آن بیشتر به خاطر آبهای معدنی گوارائی است که دارد .

(هیات علمی دمورگان که در سال ۱۸۸۹ میلادی در اطراف دماوند بررسی هائی کرده‌اند از آب معدنی اسک در کتاب خود نام برده)

در کتاب حفظالصحه مرحوم پاپاریان معلم سابق مدرسه دارو سازی تهران که در سال ۱۳۰۱ شمسی در تهران به چاپ رسید از آب معدنی اسک ذکر شد . و مرحوم دکتر علی خالصی در سال ۱۳۱۹ پایان نامه خود را درباره آبهای معدنی دماوند

انتخاب کرده در باره آب معدنی اسک مطالعاتی انجام داد.

روستای اسک دارای چشمه های گوگردی متعددی است که بزدیک جاده اسفالت شده در سمت راست آن (بسیت آمل) در ناحیه ای از اسک به نام (آب اسک) قرار دارند. دو چشمه بزرگ آن بنام زنانه اسکو و مردانه اسکو نامیده می شود. ارتفاع چشمه های اسک از سطح دریا در حدود ۱۷۵۰ تا ۱۷۰۰ متر است. گازهای که قسمتی از آن ایندرید کربنیک و اسید سولفوریک است در مظهر چشمه ها متصاعد نمی شود و آنرا جوشان جلوه میدهد و بوی هیدرژن سولفوره در اطراف چشمه استشمام می شود. در نقاطی از تپه های آب اسک نیز رسوبهای آهکی متورق مشاهده می شود. در ناحیه شرقی این قسمت معدن ذغال سنگ وجود دارد که از آنها ذغال استخراج و بهره برداری می شود. بطوریکه از مشاهدات محلی مستفاد می شود مظهر چشمه های گوگردی اسک قبله در تپه ای در جنوب این ناحیه بوده و رسوبهای حاصل بتدريج تپه را بطرف رودخانه جلو برده، جاده تهران، آمل اين تپه را قطع کرده است. بطوریکه اهالی می گويند محل اسک قبله در سمت راست رودخانه هزار و در منطقه ای بنام (اسکلا) قرار داشته که در اثر سیل ویران و اهالی به محل فعلی اسک آمده و سکنی کردند.

(اسکلا) که در قسمت فوقانی چشمه های (اسکو) قرار دارد فعلاً "مجدا" آباد و ساختمان سازی شده و بتدريج محل سکونت شده است.

در روستای اسک نیز چشمه های آب معدنی بنام هشتی کنا، قلقل سر، زاغیسا ذغال چشمه، آب نادعلی وجود دارد. در ۳ کیلو متری جنوب اسک در محلی بنام زردور نیر چشمهای بهمن سام وجود دارد. چشمه قلقل سر در با لا محله اسک وجود دارد. چشمه هشتی کنا در ابتدای راه چالسر وجود داشته آب این چشمه را اهالی برای چشم درد استفاده مینمایند آب نادعلی در ابتدای دره قرار داشته و برای امراض جلدی مفید است.

آب ذغال چشمہ در درویش با غ قرار دارد .

اما مزاده قاسم در اسک .

اما مزاده قاسم ب. حسن بن موسی الكاظم - لیه السلام ، بنای اصلی مسجدی است که مرقدی با صندوق مشبك تازه سازی در میان آن است . در ورودی مسجد و مزار شرقی است مصالح بنا سنگ و گچ و بام آن گلی میباشد .
امام زاده یحیی .

بنای تازه ساز است در بالا اسک که بجای بنای قدیمی شاخته شد . روى که نسال نزدیک بقیه است . مسجدی ساده و بی پیرایه دارد . محوطه آن قبرستان میباشد . مسجد جامع اسک و مرقد امام زاده علی عسکر .

مسجد جامع بنایی است مستطیل شکل که شش فیلیا در دو ردیف در طول آن ساخته و دواره طاق بر این فیلیا ها . دیواری اطراف زده اند . (۴۶) مصالح اصلی بنا سنگ و گچ ، تکیه ای منضم به مسجد است ، در تکیه سنگ قبر مرادر سفید رنگی است مرقد اما مزاده در وسط بنای مسجد قرار دارد .
(مسجد جامع که منضم به تکیه است از بناهای حاجی کاظم نام از طایفه درزی یکصد و بیست سال است که بنا شده) در تکیه اسک سنگ قبری وجود دارد که نوشته شده آرامگاه مغفور کربلائی علی برار کوهی ولد مرحوم عباس اسکی وفات آذر ماه ۱۳۴۲ شمسی .

اما مزاده دیگری در دهکده اسک بنام اما مزاده محمد است که بنای ساده با ایوانی جلو آنست و بام آن گلی میباشد .

اما مزاده دیگر اسک بنام اما مزاده فاضل است .

اما مزاده شعیب در اسکلا دارای صندوقی چوبی در وسط بنای مرقد را پوشانده دیوار بسا گلی و جدیدا " سقف آن را با حلب پوشانده اند .

اما مزاده علی

اما مزاده علی در مزرعه پشتک اسک قرار دارد .

شجره این اما مزاده بر تخته پاره ای با خط خوش ستعلیق ، بسیار ظرف بدبیسن

محمدامیر قاسمی اولین ملکو دستان

شمس اسد

www.tabarestan.info

بنای جدید امامزاده علی در اراضی پشتک اسک

(عکس از روح الله فلاح زاده)

بسیار ظریف ، بدین شرح کنده کاری شده در دست متولی است :
 (علی بن عبدالله بن حسین بن طبعیرین امام الہمام زین العابدین بن حسین
 الشهید بن اسداله الغالب مطلوب کل طالب امیر المؤمنین علی بن ابی طالب
 علیه السلام شرف اختتام یافت)

در مقدمه این شجره ظاهرا " تاریخ بنای امام زاده بوده است . بنای اصلی (۴۵) بقعه از داخل و خارج هشت ترک است ، جلو در ورودی اصلی پیش صحنی یا کفش کنی است . در ورودی کفش کن و بقعه شمالی است . سقف بنا گنبدی عرقچینی و بام آن کلاه درویشی است . از داخل و خارج سفید کاری دارد و مصالح اصلی بنا سنگ و گچ میباشد . همسر امیر مکرم لاریجانی معروف به (خاور خانم در درگاه ورودی صحن مدفون است . بقعه دیگری در اراضی پشتک اسک بدام املزاده جعفر وجود دارد که پیش صحن یا مسجدی حلو در ورودی است . در مسجد و در بقعه شمالی است . بنای اصلی از داخل و خارج هشت ترک است . سقف بنا گنبدی عرقچینی و بام بنا کلاه درویشی است .

بقعه دیگری در همین مزرعه بنام امامزاده شیرین است که میگویند خواهر امامزاده علی و امام زاده جعفر میباشد ، بنایی است محقر که ایوانی رو به جنوب دارد . طرف شمال شرقی بقدمه به کوه متصل است . کمبوج بر سر راه اسک به لاسم بر سر راه اسک به لاسم تقریبا " در نیمه راه و نزدیک به سرگردانه بدائی است از سنگ و گچ بنام کمبوج که وضع پناهگاه دارد . این قسمت از راه چون در روزهای زمستان برف و دمہ دارد این بنا را ساخته‌اند . تمام کاریان و مسافران بدانجا یانه برند .

اپنهام

دارای ۱۹ خانوار و ۱۰۳ نفر جمعیت است در ۳ کیلو متری جنوب گزنگ، قرار دارد و دارای آب لوله کشی، محصول غلات، لبدها، شغل اهالی زراعت، دارای ذغال سفگ، میباشد.

ایرا

نهی است کوهستانی، سرد سیر، خوش آب و هوا و خوش منظره در شرق اسلک و با جاده اسفالته ۶ کیلو متر فاصله دارد، دارای ۹ خانوار و ۳۵ نفر جمعیت است.

پلور

در مسیر جاده اسفالته نهران، آمل و در ارتفاع ۲۲۵۰ متر در ۱۶ کیلو متری جنوب گزنگ، قرار دارد دارای ۲۶ خانوار و ۸۲ نفر جمعیت است. در تابستان جمعیت زیادی از تهران و مازندران برای استفاده از آب و هوا به آنجا می‌آیند. زمستان فوق العاده سرد است. این منطقه دارای آب لوله کشی است و رودخانه هزار از بر آن جریان دارد. این حوقل در صوره اراضی پلور نوشته است (۳۶۷) ظهیر الدین مرعشی در فلول را در لاریجان ذکر مود و این اسفندیار دهکده‌ای بهمین نام ده فلول یاده کرده است. (مکرراز فلول لاریجان سورخین یاد کرده‌اند) دکتر فوریه در تاریخ ۱۱ ژوئیه ۱۸۸۹ مطابق با ۲۳ ذی القعده ۱۳۰۸ در کتاب خسود نوشته است:

((امروز از جله لار خارج شدیم و پس از دور زدن قله دماوند از مغرب به جنوب آن به پلور که کنار پلور رو واقع است رسیدیم))
پلور رودخانه‌ای سیلانی است که از جنوب غربی متوجه شمال شرقی است و در راه تنگی جریان دارد. پس از آنکه بروودخانه بیگری که مستقیماً از جنوب می‌باشد

می پیوندد ، به رودخانه لار میریزد .

آبادی پلور ما بین این دو رودخانه و قدری پائین تر از ملتقای آن و دو نهر واقع شده ، راه مذحضر بوده ، به کوره راهی که مهندسین آن پای گوسفدان بوده اند . چادر شاه را نزدیک رودخانه در ساحل راست آن زده اند و جلوی آن پلی است که راه آمل از روی آن میگذرد و میرزا نظام آجودان شاه که قسمتی از ساخت این پل کار اوست از این هنر شکه بر خود میباشد زیرا که ساختن پل در میان این کوههای بی نظم مرتفع و این دره های عمیق که به یک طفیان ناگهانی ممکن است ، دهانه آن را پر و آنرا خطناک کند کاری آسان نیست .

آثار تاریخی پلور

علاوه بر قلاع موجود پلور که جداگانه در بخش قلاع لاریجان ذکر شده آثار تاریخی زیر در پلور وجود دارد .

۱- تپه مروانک

در جنوب شرقی پلور تپه‌ای بلند و منفرد بر سمت راست آب ، قرار دارد بازوی شرقی این تپه را ظاهرا "برشی داده اند" بر بالای آن آثار بنایی قدیمی است .

میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه این تپه را بناهای (مهرزاد) و مروان ضبط کرده و شرحی درباره مروان و عمر ولیث نوشته .

۲- دهکده قدیمی کاردی چال

در جنوب تپه مروانک آثار دهکده‌ای قدیمی است . این دهکده به علی زو بشتر خرابی رفته و اهالی آن به آمل رفته و در آنجا ساکن شدند که امروز به نام کاردل معروف هستند .

رباط شاه عباسی

این رباط که اعتمادالسلطنه از آن نام برداشتا سال ۱۳۵۰ (۶۴) شمسی بر جای بود .

سراسر بنای آن در جاده ساری برای سد لار از میان رفت ، مصالح بنای آن تماساً سنگ و ساروج بود . در آن که طاق هلالی داشت رو به شرق بود که مسافران و چهار پاداران روی آن می آمدند . در وسط کاروانسرا سه ردیف فیلپا قرار داشت که دوازده طاق مدور سنگی بر فیلپاها و دیوارها متکی بود . این کتیبه را بر پیاره سنگی سیاه که متعلق به محل تبوده ، حک کرده و پیر بالای مدخل کذاشته بودند .

کتیبه سر در ورودی رباط پلور

شد بین دوران شاه عالی‌سنه گی خانه شاه عباس آن سنه ۱۰۷۰ ر غلام کمترین بندۀ در ش خاقان کمترین بندگان او به سرام بانی ایسن رباط از سر صدق ولی بن محمد خیام هم به سعی محمد باشند بنا یافت اتمام این خجسته مقام لازم آمد بیان تاریخ باش تا شود ثبت دفتر ایمام بدر هجرت هزار و سی و چهار کاین عمارت تمام گشت تمام خانقاھی قدیمی

هنگامی که سید ظهیر الدین مرعشی در رجب ۱۰۸۶ق ملک کاووس را دنبال به ایسن خانقاھ در آمد و درباره آن چنین نوشته است : ((به قریه پلور به خانقاھی که آنجاست زمانی مکث رفت ، چندانکه دست و پیای مردم که خنک شده بود و نزدیک بود که از کار بیفتند در خانقاھ (۴۷) به آتش گرم کردند)) باقی بناها و آثار تاریخی پلور

۱- سنگهای قبور قدیمی در نیک ، برای رسیدن به نیک ، باید در حدود (۱۰) ده کیلو متر در جاده نو ساز لار پیش وقت ، سپس به راه فرعی آن که از دست راست جاده جدا میشود وارد شد ، امام زاده اسماعیل نیز در نیک است .

۲- گورستانی قدیمی در تپه سر کش پلور

۳- سه طاقچه حجاری شده زیر پل قدیمی بر آب لار .

١٥

از کاروانسراهای بسیار قدیمی و عجیب، کاروانسرائی است بنام (کمبوج) در شیب شمالی بزم موسا (گردنه امامزاده هاشم) برسن راه هراز. این کاروانسرا که بیشتر قسمتهای آن سالم مانده است بر سمت چپ آب نزدیک پلی است که در آخر گردنه به سمت پلور قرار دارد محل استراحت مسافران و چهار پادaran بوده است. درازای ضلع شرقی ۲۲/۵ متر و درازای ضلع شمالی تنا حائی که قابل اندازه گیری است ۱۶ متر است و کمر بند گنبد میانی از نیم متری طاق ۲۳/۵ متر است. ابعاد فضای داخلی که محل نشستن مسافران میباشد ۶۸ سانتیمتر است. در ورودی در ضلع جنوبی قرار دارد که طاقی جناقی بسیار درگاه آن زدند، بلندی این دراز وسط جناق، ۲۰۰ سانتیمتر و بلندی طاق تا سطح بنا هشت متر است. قطر دیوار فضای مرکزی و قطر دیوارهای باره بندها یک متر تمام است. در ورودی اصلی بنا، در جنوب ضلع شرقی است و پهنای آن ۲۳ سانتیمتر است. مصالح بنا، سنگ روختانه و گچ غربالی است. این کمبوج در محل به کاروانسرای شاه عباسی معروف است. فعلاً سقف آن خراب شده و آثاری از آن باقی مانده است.

۱۰

رینه از دهکده های آباد لاریجان است، در ۹۰ کیلو متری تهران ۱۲ کیلومتری جنوب گزندگ در دامنه خاوری کوه دماوند؛ بین راه خاکی تهران، آبگرم قرار دارد. ارتفاع آن ۲۰۰۰ متر و دارای ۴۴ خانوار و ۱۱۶۶ نفر جمعیت میباشد. آب لوله کشی، برق، مدرسه و درمانگاه دارد، دارای یک پادگان آموزشی زاندار- هرسی میباشد. رینه به محلات زیر تقسیم میشود:

سا لار محله	موشا محله	خیر محله	کریم محله	قرقه محله	با یه محله
فرامز محله	حسین محله	قصاب محله	مسیر محله	ابیاک محله	صه میسد
محله (شاید محمود محله)					کرد محله

محمد حسن خان اعتمادالسلطنه محلات رینه را بدين ترتیب یاد کرده است : سالار محله ، گرجی محله ، احتمان محله ، چالکا محله ، کفسگر محله ، باید محله ، کرد محله ، منصور محله ، خسینی محله ، فرامرز محله ، عرب محله قصاب محله این پنج محله ، جزء کرد محله هستند . خاندانهای زیر در محلات مختلف این دهکده زندگی میکنند : کیا سالار ، موشائی ، خاندان محمد شاهی از کرمانتشاها آمده‌اند گروهی که در رینه ساکن شدند جزء طایفه ملا بشمار آمدند . دستهای که به موشا رفتند جزء بروزگو شمرده شدند و جمعی که به آمل آمدند جزء طایفه کفسگر شدند ، ولی کرگها محله رینه از کردکوی گرگان بدینجا کوچ نمودند . خاندان فرامرز هم از زابل سیستان بدینجا آمدند و خاندان حسین خود را از نسل خسرو پروریز میدانند . خاندان قرقشه از لار به رینه کوچ کردند در واقع دو برادر بودند که یکی به رینه و دیگری به لار فارس رفت .

خاندان بايه (بابی) از سواد کوه آمدند و در رینه ساکن شدند و طایفه قصاب از اعراب مهاجر بودند که در رینه مقیم شدند . خاندان خیز در نوشته ها و استاد (خزر) خوانده میشوند . خاندان ابیالک هم از اعراب هستند . خاندان سالارکیسا خاندان اصلی و بومی رینه است .

امامزاده محمد

در اراضی امامزاده هر رینه

بنای اصلی بقیه از خارج و داخل هشت ترک است . بام آن کلاهه در رویش است و از داخل گنبدی عرقچیسی دارد . در ورودی اصلی بقیه شرقی است که در مسجدی باز میشود . در درازای مسجد ، در وسط ، پنج ستون چوبین است . و طاق مسجد دارای ایوانی ساده با هشت ستون چوبین میباشد . در حرم بقیه صندوقی مشبك قدیمی است که سه طرف آن بر جای است و یک بدنده

دیگر آنرا به سرقت نبردند.

امام‌زاده یحیی

در صیفی محل

بنای اصلی بقعه گل سری است که هفت پله از کف، دو مسجد زنانه و مردانه بلند نر است. سقف بنای اصلی بقعه و سقف مسجدها پلور گشی و پل کوبی است.

امام‌زاده حمزه بن موسی بن جعفر عليه السلام

در کریم محل

بنای اصلی بقعه از خارج هشت ترکه با گنبدی کلاه درویشی و از داخل چهار گوشه با گنبدی عرقچینی است. درها و صندوق بقعه تختهای است و کنده کاری ندارد.

بقعه را از کاشی‌های نقش دوران قاجاری نقش کردند. بنای بقعه مشرف بر تکیه و در جنوب مسجد جامع است. وسط تکیه تختی است و مذبیری در آن قرار دارد.

مسجد جامع رینه

بنای مسجد جامع، قدیمی است. در درازای بنادو فیلپا در وسط بنا ساخته شده و شش رواق یا طاقهای گنبدی بوجود آورند. پیش از ورود به مسجد به ماذدهای بسر

میخوریم که از سنگ و گچ ساخته و حلب پوشش کردند.

کلماتی با خطکوفی

بر لوحهای سنگی میان راه رینه به پلور

محمد حسن خان اعتمادالسلطنه که در سال ۱۲۹۶ در رکاب تاصرالدین شاه به رینه و سایر دهکدههای بالا لاریجان رفته، کتیبه‌ای به خط کوفی بر سر راه رینه

که به پلور می‌آید، در وسط راه گردنه، کنار راه واقع شده، در سر این راه لوحی به خط کوفی بر پارچه سنگی منقول بوده. به مژوز دهور بواسطه زلزله

عوارض دیگر، این پارچه سنگ محاکول، از جای خود جدا شده، غلطیده، سیصد چهار صد ذرع پاشین افتاده. و شکسته است (۴۸).

زیارتگار

روستای زیار در ۱۲ کیلو متری جنوب رینه و ۱۵ کیلو متری گزنگ. قرار دارد. دهی است کوهستانی سر دسیر دارای ۱۶۲ نفر جمعیت است. آب رودخانه لاسم آب زیار و لاسم از کوههای غربی قرقان چای فیروز کوه سر چشمده میگیرد. و زیسر دست پلور، کمی با لاتر از تونل اول راه هرازیده رودخانه هراز می پیوندد، از کنار تونل اول راهی سر بالا به مسافت سه کیلو متر زیار میرسکه. آبشار معروف، آب شیخ علی خان بین آبادی زیار و مرتع بزم واقع و ارتفاع آن حدود ۴۰۰ متر، مقدار آب ده سنگ. میباشد و به رودخانه زیار میریزد. آب آن بسیار سیرد و گوارا است.

وجه تسمیه این آب به آب شیخ علی خان این است که میگویند شیخ علی خان سردار معروف شاه عباس درد دلی داشت که با دوا معالجه نشد ولی مدتی را که وی برای سر کوبی حکام محلی در لاریجان توقف داشت از نوشیدن این آب معالجه شد و بعدها همه ساله از این آب با شیشه برای او باصفهان می بردند و استفاده می نمود. باین مناسبت به آب شیخ علی خات معروف گردید.

اما مزاده هادی بن موسی بن جعفر علیه السلام

در دهکده زیزار

بنایی است با همان مشخصات أما مزاده هادی بن موسی بن جعفر علیه السلام

گورستانهای کبود

گورستانهای قدیمی در مراتع زیور کوه، بهین کوه، میانرود، و خرابه خونه سر قرار دارد.

کتوبهای میان زیار و لاسم

میان زیار و لاسم رودخانه کوچکی است که به آب مراد معروف است. در کنار این رودخانه دو سنگ بسیار بزرگ به هم متصل میباشند بر روی سنگ یک شکارچی با تفنگ و کلاه ظل السلطانی که بر روی اسب سوار است نقش کیشیده شکاری در جلو اوزانزده و این ابیات بر این سنگ چنگ گردید:

بخ بخ این ماء سبیل است میکند اینجا گذار یا کد زینهای گشت پیدا قدرت پروردگار
خوش بود اینجا سماور با کتاب و یارومی گه بنوئی گه بنوشی گدخوری گوشت شکار
سید غلامعلی لاریجانی

سید علامغلی در اصل نیاکی بوده و پسران او در (رزکه) آمل بدام (نیاکیان) امروز
هستند .

سد لار

آبادی سد لار پس از احداث سد ، افرادی که برای تجهیز سد در آن محل سکنی
گزیدند بوجود آمد . اکثریت آنها غیر بومی و دارای ۲۹۲ خانوار و ۱۱۴۲ نفر
جمعیت است .

کنار انگام

در ۱۰ کیلو متری گزنگ بین شوا و نیاک قرار دارد دارای ۱۶۷ نفر جمعیت است
که به خاندان حسنی و اسحاق نبار تقسیم میشوند . مدفن اصلخواه عبدالزین علی
بن جعفر علیه السلام در این روستا است .

اما مزاده عبدالله در کنار انگام

بنای اصلی بقیه دور است و گنبدی کلاه درویشی دارد و از داخل هشت ضلعی است
و سقف آن گنبدی عرقچنی است . یک جا چرا غر کنج یکی از اضلاع با گچ ساخته
اند ، صندوقی ساده نختهای مرقد را پوشانده است ، مسجدی و ایوانی متصل به
بقعه است . بسیج سید مصطفی و سید مرتضی متصل به بنای این آبادی است .
بنایی است گل سری با صندوقی چوبین ساده .

کندلو

روستای کندلو در ۴ کیلو متری گزنگ . قرار داشته و دارای ۱۱ خانوار و ۵۸ نفر
جمعیت است رو بروی پل مون و سمت راست رود هراز قرار دارد .

گرتنا

در صیغه جاده اسفالتی تهران ، آمل و در ۸ کیلو متری جنوب گزنگ در ۳ کیلو

متری شمال زینه قرار دارد . دارای ۱۴۱ نفر جمعیت ، دبستان و آب لوله کشی میباشد .

اماوزاده زین العابدین

در پائیز محله گرنا

بنایی است از سنگ و گچ ، نمای خارجی آن هشت ترک و بام آن کلاه درویشی است در ورودی بقعه جنوبی است . از کفش کن دری شرقی به حرم باز میشود . در طرف غرب بقعه طاقمنای عمیقی است که بنام (حرم) معروف است و میگویند همسر اماوزاده در اینجا بخاک سپرده شد و در محوطه باز اطراف بقعه گورستان عمومی است . درخت سفید کهنسالی در محوطه گورستان است و در نزدیک اماوزاده تکیه‌ای قدیمی و مسجدی بو ساز موجود میباشد .

اماوزاده قاسم

در بالا خط گرنا

بقعه‌ای است هشت ترک با گنبدی کلاه درویشی ، در اصلی بقعه شمالی است و داخل پیش صحنی باز میشود ، که فعلًا استفاده مسجد از آن میکنند . صندوق و درها تخته‌ای ، ساده و بدون کنده کاری است .

درویش حسین

بر بالا خط گوتا

بنایی است از داخل و خارج چهار گوشه ، بام بنا هرم مربع القاعده است . مسجدی متصل به بنا وجود دارد که در ورودی آن شمالی است . در ورودی بقعه دو لختی است و کنده کاری قدیمی دارد . صالح اصلی بنا سنگ و گچ است . در اسناد و مدارکی که در مقبره درویش تاج الدین حسن ولی به دست آمده از این مرد یاد شده است . بر گرنا و دهکده‌های اطراف معروف به (قاصی سوم) است .

گزانه

گزانه در غرب گزنگ و به فاصله ۳ کیلو متری آن قرار دارد ، دارای ۵۷۹ نفر

جمعیت است . مخصوصاً غلات ، لینیات ، عسل ، شغل زراعت و گله داری است .

معدن زغال سنگ در حوالی آن وجود دارد ، دارای آب لوله کشی و مدرسه است .

گومنابدرو

در مسیر جاده خاکی مون ، آبگرم قرار دارد ، دارای ۱۵ نفر جمعیت است . آب لوله کشی دارد .

گزنگ در مسیر جاده خاکی مون ، آبگرم قرار دارد ، دارای ۱۵ نفر جمعیت است . آب لوله کشی دارد .

گزنگ مرکز بخش لاریجان در مسیر جاده تهران ، آمل در فاصله ۷۴ کیلو متری آمل و ۸ کیلو متری شمال ریشه قرار دارد . دارای ۹۲ نفر خانوار و ۴۲۰ نفر جمعیت است . دارای آب لوله کشی ، برق ، درمانگاه ، زاندارمی ، آموزش و پرورش

پست تلگراف و بخشداری میباشد .
امامزاده جعفر بن ویبع

در گزنگ

بنائی است هشت ضلعی که دو ضلع جنوبی و شمالی آن بزرگتر از سایر اضلاع است .

طول هر یک از آنها ۲۷۲ سانتیمتر و درازای اضلاع کوچکتر ۱۲۰ سانتیمتر میباشد .

بام آن "فعلا" کلی است و ظاهرا "بامی گذبدی داشته است .

صندوقی مشبک ساده چوبین مرقد را پوشاند ، در ورودی در کفش کنی ساده باز میشود .

امامزاده نبی و گورستانی قدیمی

بنای امام زاده و تقریباً تمام گوزهای این گورستان قدیمی را آب هراز کند و از میان

برد .
امامزاده سلطان محمد قریشی

در اراضی امامزاده سر گزنگ

بنائی است هشت ضلعی ، در ورودی آن شرقی است و در مسجدی باز میشود . از در غربی

نیز به مسجدی دیگر میتوان رفت . طول هر یک از اضلاع بنا ۲۱۸ سانتیمتر است .

امامزاده شفیع

و قطع دیوار بنا ۱۴۳ سانتیمتر و نمای گنبد از خارج هشت ترک کلاه در رویش میباشد . قسمت هشت ترکی زیر گنبد را نوارهایی از رنگ به هشت قسمت کسرده و در هر قسمت نشاپهای گل و بوته کشیده اند و ردیف کتیبه در همین قسمت است . ردیف بالا اشعاری از هفت بند محتشم کاشانی است و کتیبه پائین شامل آبیات زیر است :

یارب این بارگاه کیستچه فرودس بریس
میرزا حضرت جارو کشیش حور العین
قدسیان بر در کاشانه او سوده جبریان
پر به پر فوج ملک بر در او چون در بیان
گوئیا باغ بهشت است که آید به نظر
چه عجب روضه پر نور به خلااست قرین
خردم گفت که این درز کدامین صدف است
ساخته کحل بقا خاک در شر روح الامین
خواهی عارف شوی از نام گرامیش اگر
شاه و سلطان محمد قریشی نسب این
بانی روضه شه میرزا محمد خان است
که بنا کرد چنین گنبد فیروزه نگیان
بر ضلعی شمالی در قسمت زیر کمر بند ، تابلویی از رنگ و روغن از میرزا محمد
خان معروف به امیر مکرم لاریجانی است .

مسجد غربی

بنایی است مستطیل شکل به درازای ۱۵ و پهنای ۳۰ سانتیمتر . در اضلاع شرقی و شمالی و غربی درهای چوبین دو لختی نصب و در ضلع غربی دو چله خانه است . سنگ فبوری بر ضلع شمالی این مسجد نصب است که عبارات زیر بر آن خوانده میشود .

کل شی هالک الاوجه

وفات مرحوم مشفور میرور جنت و رضوان جایگاه مشهدی غلامحسین ولد مرحوم
مشفور میرور جنت و رضوان جایگاه نوروز علی بیک اسکی فیره مسکن بتاریخ پنجم
محرم الحرام مطابق ۱۳۱۳ دو طرف سنگ در بیت فارسی است .

ای که بر ما بگذری دامن کشان از سر اخلاص الحمدی بخوان
مسجد شرقی

در شرق بنای اصلی امامزاده مسجدی دیگری وجود دارد که درازای آن ۲۱۵ و پهنایش

۶۰۰ سانتیمتر است دو فیلپا مربع از سنگ و گچ در طول بنا است که ابعاد هر یک از آنها ۹۶×۹۵ سانتیمتر است.

در منتهی الیه غربی ضلع جدیبی، در پای طاقجه، سنگ قبر مرمری زرد تیره با خط خوش تستعلیق نصب است و عبارت زیر در آن نوشته شده است:

عوالحى الذى لا يموت

عذالقبر العالم الفاضل الصمدانی و جامع المنشقون و المعقول مروج مذهب جعفری -
الشيخ محمد علی گزانی فی یوم الاحد السابع والعشرين من شهر ربیع الصول سواد
میشه ۱۴۲۷ وصل به بیوار شرقی این مسجد در حیاط این بقعه چنانی که نسال است
که گردآگرد نده آن بالغ بر ۳۶۵ سانتیمتر است.

گیلاس

روستای گیلاس در ۶ کیلو متری گزنگ و سمت راست رودخانه هراز قرار دارد دارای
۱۹ خانوار و ۹۵ نفر جمعیت میباشد.

لام

روستای لاسم در ۱۴ کیلو متری جنوب رینه و ۲۴ کیلو متری جنوب گزنگ، قرار دارد
کوهستانی و سرد سیبر است دارای ۲۴ خانوار و ۱۰۶ نفر جمعیت است، جاده
انواعی را نرسیده به پلور از پهلوی تونل اول جاده هراز راهی به روستای زیار می
رود و از زیار نا لاسم دو فرسنگ سکین میباشد. آب لاسم از کوههای غربی قفقان چای فیروز کوه سر چشم میگیرد، زیر دشت
پلور کمی با لاتر از تونل اول راه هراز به رودخانه هراز می پیویده، دارای مدرسه
است، از لاسم راهی به دریاچه تار و منطقه دماوند است که با گذشتن از گردنه
انگمار میتوان با این دو دریاچه رسید. از لاسم راهی به فیروز کوه میتوان
از لاسم راهی به فیروز کوه است که از دهکده های قفقان چای میگذرد و به این

ترتیب به فیروز کوه میرسد:

زرمون، وزنا، نجفزر، بهان، آسور، اندریه، ارجمند، وشنان، علی آباد، سوله
بن، دو آب شهرآباد، فیروزکوه از لاسم راهی قدیمی به ده نوا میرود، این راه از

گردنیه املا میگذرد . در املا امامزاده قوام الدین بن سید جلال الدین اشرف بن امام موسی الكاظم و گورستان قدیمه‌ی آن قابل بررسی است :

امامزاده احمد رضا

در لاسم

محمد حسن خان اعتماد السلطنه درباره این امامزاده چنین نوشته است : امامزاده‌ای در لاسم است مشهور به احمد رضا گنبدی از گچ و آجر دارد . لوزی شکل ، ضریع امامزاده از چوب است . از در که وارد میشود سمت در به ضریع آبه الكرسی نوشته شده ، طرف مقابل این کلمات چنین نوشته شده است : " **هذا العماره المباركه و روضه المتبركه المزار المغفور المبزور المرحوم السعيد بن خياران قدس الله العزيز**" در جند پارچه چوب دیگر این کلمات نوشته شده است .

((صد هزاران بشارت و مغفرت بروح روان او واصل کن عمل محمد علی نجار فی تاریخ ماه مبارک ربیع الاول سنه احدی و عشرين و ثمانماهه . الله بر نویسته این رحمت کن)) کا تب حسین بن اسکندر و بر ناظم این رحمت کن . در سایر اضلاع ضریع آیات قرآن است)) آنچه به نظر نگارنده ، از این امامزاده رسیده به این شرح است .

نام امامزاده به مرور ایام (احمد رضا کریم) تبدیل گردید . بنایی ایشان هشت سال است که هر ترک آن ۱۹۲ سانتیمتر و با ان گنبدی کلاه درویشی است . بنا از داخل بیز هشت ترک است و گنبدی عرقچینی دارد . درورودی اصلی دو لنگه و بلندی آن به ۱۴۰ و پهنای هر لنگه ۴۰ سانتیمتر است . عبارات زیر بر این دو لنگه دیده میشود : ((عمل استاد افراصیاب این اسناد علی نجار معروف به لاریجانی)) در مسجدی به رازه بساز مسکن چون در آئی بجز نیماز مسکن صندوقی در وسط بنای اصلی ، مرقد را بوشانده است . این آیات و عبارات بر آن خوانده شد :

بر حاشیه با لای بدنه شمالی آبه الكرسی حک شده است . بر حاشیه با لای بدنه

شرقی عبارات زیر حل شده است .

(امير هذا الصندوق ادريس بن صالح)

پیر پدنه حذوپی صندوقه بارات زیر است :

((هذه العمارة المباركة وروضه المتبرك كه المزار المغفور المبىور المرحوم السعيد))

الشہیدین خیاران قدس اللہ العزیز)) info بیرونی

بر همین بنده : arrestall.

((کاتب خسرو ین اسکندر طلب رحیم کن عمل محمد بن علی با بو نجے ار))

منبری چوبین در این بقعه است که این کتیبه بر آن حک شده است:

((الله محمد على فاطمة حسن و حسين يا قاضي الحاجات وقف امام زاده لاسم يمود

۱۲۵) بر نخته پاره‌ای که بر دیوار امامزاده نصب است، با حظ منسوط ایاتی از

ابتدای سوره مبارکه یعنی آنچه ای ایه یا زدهم حک کردید.

تکیه‌ای قدیمی در لاسم

نژدیک امامزاده و طرف جنوب آن رویداد بزرگ تر و دیگری ایست، پیشتر مذکور شده ای ارسی آن نیز

نعداد ائمہ زیاد است جلب نظر میدهد.

کتابخانه ملی افغانستان

در نثار چشیده اندکار
که همانگاه قدر نمیگیرد که میتواند آنچه حاکمه است:

(انگلیسی) [دانلود](#) (فارسی) [دانلود](#) (چینی) [دانلود](#) (ریزبرگ) [دانلود](#)

وَالْمُؤْمِنُونَ الْمُؤْمِنَاتُ وَالْمُؤْمِنُونَ الْمُؤْمِنَاتُ

گوچی، قیمی، احمدی، کارگردانی:

سیویی-دیمی بروز روزانه اینها را می‌توانند خودشان بگیرند.

دانای ۷ خانه‌یار و ۳۷ نفر جمعیت است.

...the number of species reported with their distributional limits and the date of first record.

روستای ملار در ۱۲ کیلومتری غرب گزنه‌گر قرار دارد. دارای ۱۶ خانوار و ۹۹ نفر

جمعیت و دارای آب لوله کشی و دبستان میباشد.

صون

روستای مون بین اسک و گزندگ در مسیر جاده اسفالته و در ۴ کیلو متري جنوب گزندگ قرار دارد و دارای آب لوله کشی، دبستان و برق و جمعیت آن ۲۰۲ نفر میباشد. دارای آثار قدیمی (پل مون) که در بخش پلهای لاریجان شرح آن داده شده.

چهار درویش در روستای مون و قلعه‌ای قدیمی موزو و انه که آثاری از آن باقی است این آثار بر سر گردنه گمد گلی است.

نستوا

روستای نوا در ۱۲ کیلو متري جذوب گزندگ و بالای نیاک و کنار انگام قرار دارد. دارای ۳۷۴ نفر جمعیت، راه خاکی اتومبیل رو، آب لوله کشی و دبستان دارد، محلات به کده نوا شامل:

جفتائی محله، عاشق محله، صلا محله، گودرز محله، جمال محله، با تسب محله (بفتح تاء) بیلی محله ظاهرا "بالای محله، رئیس محله، حمزه محله درزی محله، پیر علی (پیلایی) محله، قرا محله، هواله محله خاندانهای چندی در روستای نوا از قدیمترين ایام زندگی ميکنند و نام خاندانها بشرح زير است:

۱- خاندان خان از نسل رضا قلی خان مستوفی که نسبت او به امير عليشیر نوائي مى رسید.

۲- عاشق (بضم شين) که با طایفه خان ارتباط دارد.

۳- خاندان صلاکه از نسل ملا محمد شهر آشوب هستند.

۴- خاندان گودرز که خود را از نسل گودرز کشوار ميدانند.

۵- خاندان درزی یا جامد، خاندان جعتا ظاهرا "باز ماندگان توکران امير عليشیر نوائي و همراهان او هستند.

۶- خاندان بالالي

۷- خاندان رئیس

۹- خاندان با تب (بکسر تاء)

۱۰- خاندان جمال

امامزاده یحیی بن موسی بن جعفر علیه السلام

در قریو

اعتمادالسلطنه درباره امامزاده یحیی مطالب زیر را نوشته است :

در نوا امامزاده‌ای وجود دارد که اصل مزارلوی تخته سنگ بزرگی قرار گرفته و

گنبدی بشکل لوزی روی آن است . بتوسط چهار پله از مسجدی که دو ستون سنگی دارد

به حرم امام زاده صعود میکند . این مسجد در سمت مغرب قرار دارد . و از طرف

مشرق ایوانی است که بواسطه یک در بیز داخل امامزاده میشود .

سپس عباراتی را که بر در حک شده است نقل میکند .

نمای خارج بنا هشت ترله است با گنبدی کلاه درویشی و از داخل مدور است و سقف

آن گنبدی عرقچینی است . تمام بنا روی کمری یک پارچه ساخته شده و مرقد امامزاده

را بیز در سنگ در آورده‌اند . صندوقی چوبی در میان بنا است که پایهای از سنگ

و گچ دارد . دازای صندوق ۱۷۰ و پهانی آن ۷۵ و بلندی آن ۸ سانتی‌متر است .

بر بدنه غربی آن این عبارات با خط نسخ متوسط حک گردید :

((هذه العمارة از فرموده رئیس صلح حسین حعاله عمل استاد محمود نجار در))

تاریخ سنه تسع و عشرون (تسعمائیه))

بر بدنه جنوبی صندوق با نوعی کنده کاری که خراش روی تخته است :

((بنا کننده این عمارت با ایزید این حاجی جواد))

صندوق از چوب گرد و سر اسر قسمتهای آن کم و زیانه و قالب و آلت است

و از نگارهای فراوان ترکیب گردید .

زیارت‌نامه‌ای بر سه پاره تخته که قابی چوبی دارد مورخ ، بسال ۱۳۰۰ با خط خوش

نسخ و گل و بوته‌ای طرف راست و دو گل و بوته پاشین در امامزاده قرار گرفت

نوشته شد . مسجدی متصل به بنای بقعه است در آن کنده کاری ظریف است .

بلندی آن از لبه خارجی دو قسمت چهار چوب ۱۹۰ و پهنای آن از دو لبه خارجی چهار چوب ۱۳۵ سانتیمتر میباشد. این عبارت بر کلگی چهار چوب حک شده است . ((ایند در مبارک بوجه سر کار مرحومه گلابی خانم آصفجاھی میرزا رضا قلی بعمل آتاد آقا بابا باتمام رسیده استه (۱۲۱۷))) اما مزاده بحیی در محل معروف به (پیر بالله) است و اهالی کنار انگام در موارد اختلاف سامان ملکی با مردم نوا میگویند (سامان ما تا پیر بالله است) منظور ایشان بندای این بقعه میباشد . در دهکده نوا امامزاده‌های دیگری به نامهای : امامزاده ذکریا ، امامزاده اهل علی و امامزاده عبدالله وجود دارد که بذاهاتی مختصر دارند .

تکیه و مسجد نوا

در روستای نوا تکیه‌ای بسیار بزرگ و قدیمی است . بر جرزهای دو طرف طاقمه‌ها کچیر پهنهای نسبتاً ظریف وجود دارد . بر یکی از جرزها کلمات زیر خوانده شده (۵۱) ((عمل کمترین قربانی‌گلی جغتالی - کتیبه مشهدی حسین روضه اخوان) نوا - مولده تن از شاهزادگان قاجار میرزا حسن خان اعتمادالسلطنه میدویسد :

"نوا مولد سه نفر از شاهزادگان بزرگ فاجار : عباس میرزا ، محمد قلی میرزا ، محمد علی میرزا است "

پشت یکی از قرآنهای وقفی در موزه آستانه حضرت معمومه سلام الله عليه نسبتاً عبارت زیر دیده شد :

((خداوند عالم در قصبه نوا در سنه ۱۲۰۳ پنج او لاد ذکور به خان مغفور مرحوم است فرمود : نواب محمد علی میرزا از زن گرجیه تفلیسیه هفت شهر ربیع الثانی ۱۲۰۳ نواب محمد

نواب محمد قلی میرزا ۲۳ شهر رمضان از دختر محمد خان دائی قوانلو دائی آقا
 محمد خان ۱۲۰۳ محمد ولی میرزا غرہ ماه شوال از دختر اصفهانی ۱۲۰۳
 نواب عباس میرزا چهارشنبه ۴ ذی حجه الحرام لذتیه فتحعلی خان دولو ۱۲۰۳ نواب
 حسینعلی میرزا روز عید اضحی از صبیه محمد جعفر خان عرب بسطامی ۱۲۰۳ صاحب
 روضه الصفای ناصری نام این شاهزادگان را چنین یاد کرده است: نواب از
 شاهزاده نایب السلطنه عباس میرزا در چهارشنبه ذی حجه سال ۱۲۰۳ در قصبه نوا از
 بطن صبیه محترمه فتحعلی خان قاجار دولو برادر حان محمد خان و در سال ۱۲۴۹
 رحلت کرد. شاهزاده محمد قلی میرزا پسر سوم فتحعلی شاه در شب هفتم ربیع
 الثانی ۱۲۰۳ در قصبه نوا متولد شد، والده اش صبیه محمد خان خاقان شهر
 و همشیره امیر کبیر اعتماد الدوله سلیمان خان قاجار بود (۵۲)

نقوش و خطوط سیاه کوه و قبله کتو در آزوی نوا

در آخر دره نوا حرابه‌های دامده دار و وسیعی بنام (آزو) است که نشان میدهد
 روزگاری آبادی بزرگی در اینجا بود (۵۳)

بر سر راه این آبادی ابتدا به اراضی سیاه کوه و پس از آن در غرب این خرابه‌ها به
 گلردی (۵۴) بنام قبله کتوبه میخوریم. در این نقطه نقوش و خطوطی است که تقریباً
 تمام آنرا بررسی کردیم بر سنگ اول در ابتدای دره سیاه کوه نقوش بیز و میش کوه‌سی
 بچشم میخورد. اعتماد السلطنه ظاهرها در سال ۱۲۹۸ هـ ق به دوباره از این سنگها بر
 خورده و از آن رو نویسی نمود. از دوراهان که گذشتیم به سر تخت کنار چشمکه میرسد. لبی بالا این تخت سنگی
 که نظیر نیمکت است دوازده سانتیمتر، پشتی تخت چهل سانتیمتر، و کفتخت
 چهل و پنج سانتیمتر است. حروفی بر طرف راست پشتی تخت دیده میشود و بقیه
 آنرا به قصد گرفتن گنج شکسته شد.

پس از گذشتن از سر تخت و طی مسافتی به اراضی (قبله کتو) که گلرد و سیع و بزرگی
 است، میرسیم. در اینجا سنگ‌های بزرگ و کمرها روی هم ریخته‌اند و سنگی نیست
 که در اینجا نقوش و خطوط بر آن نقر نشده باشد.

راه آزو به شونادشت (شاهان دشت)

از آزوی راهی برای شاهان دشت است و از محل انجی، شونا، در جمار می‌گذرد در شونا سنگهای قبور زیادی دیده میشود که کلمات عربی بر آنها حکل گردید.

نیاک

روستای نیاک بر ۸ کیلو متری جنوب گزنگزیر دست انگام و رو بروی پل مسون قرار دارد پس از گذشتن از تخته پل بعد از ۲ کیلو متر به روستای نیاک میرسیم دارای ۳۸۰ نفر جمعیت و برق، آب لوله کشی، مدرسه و راه اتومبیل رو خاکی است.

بعنه درویش تاج الدین حسن ولی (۵۶)

در روستای نیاک

بنایی است از داخل و خارج هشت ترک، بر هر یک از اضلاع داخلی طاقهایی دراز و باریک، سورگیری کوچک در ضلع قبلی است. سقف بنا از داخل غرقچینی و از خارج کله درویشی است و معالج بنا از سنگ و گچ میباشد. در ورودی بقعه در ضلع شمال شرقی است و کنده کارهای بسیار ظریف دارد. و این عبارت بر دماغه در نقر شده:

نذر حضرت زیارت پناه عدالت دستگاه معزالدله والدین امیر حسین کیا ایمن المرحوم السعید الكبير المتوفی بجوار الملك الولی سیفا للحق و دولت امیر علی خلد الله ملکه العالی دوام دولته و عدالتنه و طاب ثراه، فی عشرين شهر ذوالقعدہ سنته و سنتین و شمانمائه.

عمل استاد بایزید ابن استاد محمد جیلاردي صندوقی چوبین مرقد درویش حسن ولی را پوشانیده است. بر بدنه شرقی صندوق این عبارت حک گردید: ((نذر کرد امیر اعظم امیر حسین بن امیر داود طاب ثراه فی تاریخ ماہ محرم سنه شصانه سنتین و شمانمائه)).

متصل به بقعه درویش تاج الدین مسجدی بزرگ و تازه ساز است . صندوقی نسخه نوشته شده آن مسجد است که این عبارات بر آن نوشته شده : ((متعلق است به حضرت سید تاج الدین (سید حسن ولی) و این هدیه ناچیری است که از طرف طایفه نیاک تقدیم گردید ۱۳۴۴))

پشت قرآنی خطی نسبته !! قدیمی ، در مسجد درویش حسن ولی ، مطالب زیر نوشته شد : ((تاریخ غرس چنار کوچک در پیش روی تکیه نیاک سیاست پناه میر محمد شفیع ولد میر سعید نیاکی غرس کرد فی سننه ۲۰۳ : ۱۲)) ((تاریخ غرس چنار میان ده نیاک در پیش مسجد که سیاست پناه میرزا بن العابدین ولدمیر عباس غرس نموده فی سننه ۲۰۲ : ۱۲))

سید علی = سید عالی در ده تیکی

بقعه‌ای هشت ترک با گنبدی کلاه درویشی متصل به مسجد و بقعه درویش تاج الدین حسن است در ورودی آن داخل مسجد باز میشود . داخل بنا نیز هشت ترک است و گنبدی عرقچینی دارد . صندوق چوبین مشیک ساده مرقد را پوشانده است .

درویش شهراب در جوار بقعه درویش تاج الدین حسن ، بقعه دیگری بنام درویش شهراب است . بنا است از خارج و داخل هشت ترک . با م آن گنبدی کلاه درویشی و سقف آن گنبدی عرقچینی است ، در ورودی بقعه شرقی است ، صندوقی مشیک تاز کار مرقد را پوشانده و بنا از خارج و داخل سفید کاری است .

گورستان و مسجدی خراشه در مراتع پلهاز نیاک گورستانی قدیمی و آثار مسجدی در پلهاز است در این محل ظاهراً " آبادانی بوده است . زیرا که آب را از چشمه‌ای دور دست با گنگ سفالین بدبسجا هداخت گردید . و با کنده کاری سطحی میتوان گنگ (۵۷) را از زمین بیرون آورد . دو سنگ تراشدار

که ظاهرا "برای سر در مسجد بکار رفته در این خرابه دیده میشود.

مراتع بالا لاریجان

در نقاط مختلف بالا لاریجان مراتعی وجود دارد که تا بستانها احتشام طوابی ف از سنگسری هداوند و بومی در آن تعلیف مینمایند اسامی بعضی از این مراتع بشرح زیر است :

آزو، هلیزم، پلهمار، امامک، انجی، چپک، چال چال، چهل چشم، خنک چال، دلیچای، عسل عسل، قاضی مزارع، هماسان، کتل امام زاده هاشم، گزل دره، مرغ، معدن پوکه، نمکسوس (نمک کوپستر) نسبک، وزان.

دهستان بهرستاق

یکی دیگر از دهستانهای بالا لاریجان بهرستاق است. این دهستان در شمال گزنگ و آبادیهای آن در طرفین رود هراز واقع است و با هوا سرد، محصولات عمده غلات لبنيات و میوه جات خصوصاً "سیب و گیلاس" میباشد. این دهستان ۱۴ روستا با ۲۱۷ خانوار و ۱۸۷ نفر جمعیت است. مهمترین آبادیهای آن عبارتند از توسر، بایجان هفت تنان. روستاهای دهستان فوق بشرح زیر است.

اوچال

دارای ۳۷ نفر جمعیت است آب از چشمه تامین میگردد. در ۱۳ کیلو متری شرق گزنگ قرار دارد.

آهن سری آخن سو

در ۱۵ کیلو متری شمال خاوری بایجان و ۳۶ کیلو متری گزنگ قرار دارد، که هستانی، سرد سیر، دارای ۱۶۳ نفر جمعیت میباشد، آب از چشمه تامین می گردد و محصولات غلات، لبنيات، شغل اغلب ساکنان زراعت و گله داری است.

پوالقام

در ۶ کیلو متری جنوب خاوری بایجان ۱۴۰ کیلو متری شمال خاوری گزنگ قرار دارد، دارای ۱۵ خانوار و ۸۸ نفر جمعیت است.

پردمه.

روستای پردمه در ۱۲ کیلو متری شمال بایجان قرار دارد دارای ۴۹ نفر جمعیت است . شغل اهالی زراعت و گله داری میباشد . (راه باریکی بین آرم در هر راه جویب به پردمه در لاریجان از طریق انجدان و آبندهان کوه وجود داشته) (۵۸) .

علی آباد

دارای ۳ خانوار و ۱۷ نفر جمعیت است . مقابله قهوه خانه پیجو ، بر طرف راست آب هراز قرار دارد عمارت کلاه فرنگی در آن ساخته شد . این بنا را میرزا محمد خان امیر مکرم لاریجانی بنا کرد . حمامی قدیمی در شمال بنا است . در جنوب کلاه فرنگی بر کناره راست آب هراز در دامن کوه ، دیواری دراز از سنگو گچ است که راه قدیمی لاریجان به آمل میباشد .

قلابن .

در مسیر جاده اسفالته قرار دارد ، دارای ۲ خانوار و ۷ نفر جمعیت است . قهوه خانهای در آن ساخته شد . بنای تاریخی بنام قلابن و همچنین آثار پل خرابا شده ای مشاهده میشود .

چشمه معدنی استرآباکو

در جاده اسفالته تهران ، آمل پس از عبور از قلابن در حدود ۷۰۰ متر قبل از بایجان در سمت چپ رود هراز دریاگی کوه چشمه معدنی وجود دارد که بنام استرآباکو معروف است .

چشمه در حدود ۳ متر از روختانه هراز بالاتر است . آب مازاد چشمه به روختانه هراز میریزد . پس از وقوع زلزله چشمه مذکور خراب شد و بعده " در سمت راست رود هراز لوله کشی صورت گرفت ته آب چشمه مورد استفاده قهوه خانه و اهالی قرار میگیرد . آب در مسیر خود رسوبهای کربناته و سولفاته آهن دار بر جای میگذرد . چشمه در حدود ۱۱۳۰ متر از سطح دریا ارتفاع دارد . این آب در ردیف آبهای معدنی سولفاته و بیکربناته کلسیک نیم گرم است .

کتی بن

آبادی کتی بن دارای ۱۲ نفر جمعیت است .

بایجان

در کنار رودخانه هراز در مسیر جاده اسفالتی تهران ، آمل قرار دارد . در ۱۰ کیلو متري شمال گزینگ واقع شده دارای ۱۱۹ خانوار و ۶۴۸ نفر جمعیت است . آب ، برق مدرسه و ژاندارمری و معدن زغال سنگ است . میوه جاتی فراوان خصوصاً " سیب ب کیلاس و گرد و یافت میشود . راه خاکی تو سر و نشل از کنار آبادی بایجان می گذرد . در بایجان امامزاده برhan از نسل امام جعفر و امامزاده زید و عبداللطیف از نسل امام زین العابدین وجود دارد .

لسوط

روستای لوط در ۱۸ کیلو متري گزینگ قرار دارد . دارای دبستان و چشمه برای تامین آب آشامیدنی است . جمعیت آن ۱۴۲ نفر میباشد . زیارتگاه امامزاده زین علی در این روستا قرار دارد .

مریجان (پریجان)

مریجان در ۳۸ کیلو متري گزینگ قرار دارد ، دارای ۴ خانوار و ۳۱ نفر جمعیت و هم چنین دارای آب لوله کشی است .

نوسر آباد نوسر در ۴ کلیو متري شمال بایجان قرار گرفته ، دارای ۶۴ خانوار و ۳۶۵ نفر جمعیت و دارای مدرسه و معدن زغال سنگ میباشد . آرامگاه امامزاده از نسل امام حسن مجتبی در این روستا قرار دارد .

ناصر آباد دارای ۱۷ نفر جمعیت است .

هفت تنان

روستای هفت تنان در ۴ کیلو متري شرق بایجان قرار دارد . دارای ۲۸ خانوار و ۲۱۲ نفر جمعیت است آب آشامیدنی از چشمه تامین میگردد و دبستان نیز دارد .

امامزاده هفت تنان

امامزاده هفت تنان در روستای هفت تنان قرار دارد. در ورودی اصلی بقعه بیمه بلندی ۱۹۸ و پهنهای هر لنگه آن ۶۱ سانتیمتر است. هر دو لنگه دارای پاشنه های گردان است. بر روی لنگه سمت راست عبارات زیر خوانده میشود: ((صاحب الخیرات هذه الباب والعمارات ملک سلطان حسین واخوه ملک بهمن ابن کیومرث مع والده سیمین خونربنت ملک بهمن فی شهر ذوالحجہ سبعین ولسعماهی)). این در به کفش کنی باز میشود که در امتداد شمال و جنوب است، درازای آن ده متر و پهنهای آن ۲۰۸ سانتیمتر است که سه مدخل به مسجد طرف شرقی دارد.

مسجد

در میان مسجد شش فیلپا در دو ردیف نه تائی است. در انتهای ضلع غربی کفش کن دری دولختی است که به اطاقی چهار گوشه باز میشود. نا در تظر گرفتن چهار چوب بلندی آن ۱۴۴ و پهنهایش ۹۵ سانتیمتر است. لنگه دارای کنده کاری بسیار ظریف و پر کار است بر کلکی چهار چوب این در کتیبه زیر است.

((ناعلیاً مظہر العجایب تایا علیاً علی لافتی الاعلی لاصیف الاذوالفقار)) اطاق مزبور با بعد ۲۲۵×۲۶۲ است. در پهنهای شمالی کفش کن، در ورودی اصلی بقعه است. بلندی آن ۱۶۲/۵ و پهنهای آن ۳۸/۵ سانتیمتر است. هر دو لنگه بر روی پاشنه های گردان هستند و عبارات زیر بر قسمت بالای لنگه سمت راست است:

((امامزاده واجب التعظیم والتکریم امامزاده نبی و ولی و مالک و معصوم و کنانه بر قسمت بالای لنگه سمت چپ این عبارات خواهد میشود: ((و بیعه و خدیجه ایشان فرزندان هادی بن موسی کاظم اند صلوات الله علیهم و علیہم اجمعین برحمتك)).

بر قسمت پائین سمت راست عبارات زیر حکم گردید :
((وقف کننده هذالباب خواجہ کمال الدین بن خواجہ زرین کمر مونی (۵۹) المعروف
بصالحانی (۶۰) فی تاریخ ۹۸۱)) در قسمت پائین لنگه سمت چپ کتبه چنین
نوشته شد :

((عمل استاد شرف الدین ابن افضل صوفی بقار للباسانی و بابو حین و زرین کمر
و خوجه نی یادگاری خواتون خانیه یعقوب مانی (۶۱) موارد ماده))
از این مر به بنای اصلی بقعه وارد میشویم که هشت ترک دو بدو مساوی است قطر
دیوار بنا ۱۵۴ سانتیمتر و سقف بنا از داخل کنبدی و از خارج هشت ترک کلاه
برویشی است . صندوقی بسیار بزرگ که در وسط این بناست که گور هفت تن از امام
زادگان را پوشانده ، درازای آن ۵۷۷ و پهنا ۱۹۲ و بلندی آن ۱۵۰ سانتیمتر می
باشد . ناگفته نماند که این صندوق بزرگترین صندوقی است که تاکنون دیده شده .
بر چهار طرف آن آیاتی از قرآن حک شده است . بر قسمت پائین ضلع شرقی عبارات
زیر بچشم میخورد :

((نصر من الله و فتح قریب و بشر المؤمنین يا محمد))
این قسمت ظاهرا " نسبت به سایر کنده کاریهای صندوق نازه تر است .
((صاحب الخیرات هذه القبر خواجہ کمال الدین مع ولدها خصوصاً " بابو حسین
و زرینکمر و مراد مونی المعروف بصالحانی عمل بابو شاه ابن جلال الدین بخار
دمادوندی و استاد ضحاک در تاریخ محرم الحرام سننه تسع سبعین و تسعماهیه))
بر قسمت پائین ضلع قبلی عبارات زیر حک گردید :
((نادعلیاً " مظہر العجایب تا - یا علی یا علی ، عمل استاد ضحاک ابن استاد -
حسین نجار اروی)) بر قسمت پائین ضلع غربی صلوات کبیر حک شده است :
((اللهم حل على محمد المصطفاً وصل على المرتضى ۰۰۰ و صل على امام محمد
صهیدی صاحب الزمان و صلوات الله عليه وعليهم اجمعین))
سنگهای قبوری که در کفش کن است .

بر دیوار غربی کفشه کن سه سنگ قبر به شرح زیر نصب گردید :
 ((وفات مرحوم ولد مرحوم کربلائی جمال بهرستاقی نوسر مسکن بتاریخ آذر ماه
 قدیم سنته ۱۲۲۹)) ((وفات مرحوم عباسقلی ولد حاجی قربانعلی سنته ۱۲۹۳))

مرقد آقا ملاحسین نوسری

در جنوب غربی بنای اصلی بقعه هفت تنان بقعه کوچکتری است که از داخل هشت
 ترک و از بیرون چهار ترک است . سقف آن از داخل گنبدی است تو سری خورده و از
 بیرون هشت ترک است . داخل این بنای آقا ملاحسین نوسری بخاک سپرده شد .

هلومسر

روستای هلومسر دارای ۳ خانوار و ۱۲ نفر جمعیت است در کنار جاده اسفالت
 قرار دارد .

مرا תע
 دهستان بهرستاق مراتع زیادی در نقاط مختلف دارد که اسامی بعضی از آنها بشرح
 زیر است :

بینج استان ، سرخ پل ، شیراسل ، گتوچال ، نواک و ورک کلوگ .

خرابه های موزون
 در مرتع و علف چرموزون که میان دو مرتع الیس ونهای قرار دارد و حدود آن به سرخ
 نزه و سیه کله سرو پرده و نوسر منتهی میشود ، آثار خرابه آبادی قدیمی و سفال
 فراوان دیده میشود . امامزاده ای بتام (امامزاده عبدالله) با بنای ساده بر با لای
 کوهی منفرد دیده میشود . بنای سابق امامزاده بر اثر افروختن شمع بر صندوق آن -
 آتش گرفت . پشت امامزاده گورستان قدیمی است که گورهای آن سمت وجهات

دفن اسلامی ندارند .
گنگکشی و پارک .

در نزدیکی موزون در مرتع (و پارک) آثار لوله کشی با گنگ سفالین دیده میشود
 ابتدای این لوله کشی از چشمهای است بنام (گوشو) و دنباله آن تا (نوسر) آمدده
 است .

دلارستاق

یکی دیگر از دهستانهای بخش لاریجان شهرستان آمل است . این دهستان در شمال - بخش واقع شده و درهای است که سمت آن از جنوب غربی بشمال شرقی است . آب آن از آبریزها م چشمه های شمالی دماوند کوه تامین میگردد . و در رباط کهرود به رودخانه هراز می ریزد . آب دهکده های گرف و تیله فیره که جزء دلارستاق هستند با لاتر از رودخانه اصلی دلارستاق به آب همی پیوندد . محصول آن غلات و حبوبات و شغل اهالی کشاورزی و دامداری است . دارای یازده (۱۱) روستا با ۲۶۸ خانوار و ۱۲۸۰ نفر جمعیت است . قرا، مهم آن عبارتند از :

ناندل ، کهرود ، حاجی دلا .

تینه روستای تینه در ۲۵ کیلو متری شمال گزنگ و ۲۴ کیلو متری شمال رینه قرار دارد . منطقه ای است . سرد سیبر دارای ۳۵ خانوار و ۱۸۲ نفر جمعیت و آب لوله کشی است و دارای مدرسه نیز میباشد ، راه خاکی ماشین رو ، همچنین زیارتگاهی بنام امامزاده یوسف از نسل امام موسی کاظم علیه السلام .

حاجی دلا = (دلا ، حاجی دلا) در دامنه شمالی کوه دماوند در (۳۶) کیلو مترازی شمال گزنگ قرار دارد دارای ۸ خانوار و ۳۰ نفر جمعیت است ، دارای معادن زغال سنگ و راه خاکی اتومبیل رو که بنام سلطان حاجی روستائی که مقبره در آن وجود دارد (حاجی دلا) معروف است . خاندانهای زیر در دلارستاق ساکن میباشند .

ابیاک ، رعیت باب شامل (گوسر و جک و قلیاف ، سلمان ، میون ملیج) و اهالی دهکده های دیگر خاندانهای فوق را بنام غائی میشناسند . مرقد سلطان احمد توپزنده در روستای دیلا .

بر روی تپه مشرف به دهکده حاجی دلا دو قبر مخروطی شکل به فاصله کمی در کنار یکدیگر واقع میباشد در مقبره اول شهاب الدین و در مقبره دوم شیخ سلطان احمد مدفون هستند .

مرقد سلطان احمد تریزته

بنائی است از سنگ و گچ از خارج هشت ترک و فرو داخل مدور سقف آن گنبد عرقچینی و با م آن کلاه درویشی است و اخیراً " تمام بدن خارجی بتارا خلب پوش کرده است " بیر کمر بند داخلی ابیات زیر را گچ بُری کرده اند :

((این بارگاه کیست که تا صبح واپسین جن و ملیک بخاک درش می نهد جیسن
این بارگاه کیست که محتاج در گهش هستند کائنات همه روی این زمین
این بارگاه کیست که از فیض رحمتش خوشحال و خرمند هز اران دل غمی
این بارگاه کیست که تابنده سور او باشد یکی چو روشه فردوس عنبر زین
این بارگاه کیست که شاهنشاهان عصر از خر من عنایت اویند خوش چیسن))
در ورودی بقعة ساده است و کنده کاری و تزئین ندارد . فقط بر بالای لنگه سمت راست این عبارت حک شده است .

((وقف هذه الباب صناعت دستگاهان مشهدی گلبابا و استاد ملا آقا نجار بتاریخ شهر ذی القعده سنه (۱۱۰۰)))

مرقد سلطان شهاب الدین بن سلطان احمد

بنائی است از سنگ و گچ که نمای خارجی آن هشت ترک و با م آن کلاه درویشی است . طرح داخل بنا نیز هشت ترک است . درازای هر ملع از داخل ۲۱۰ و دهانه صفحه ۱۵۰ و عمق ۵۰ و پهنای انحنای طرفین صفحه ۴۵ سانتیمتر میباشد . اضلاع و صفحه ها را بله بلندی ۸۰ سانتیمتر کاری ظریف کرده اند . در سمت راست در ورودی و درگاه شماره یک و کاشی های درگاه دوم کلمات قصار حضرت علی و بر بعضی هم کلمات کوتاه از حضرت علی که مسلک تصوف را تجلیل می نماید ، جملات دینی و عرفانی منقوش است .

بر یکی از کاشیهای درگاه در دوم (یادگار علی حداد این بازیزد خوانده میشود) .

بر کاشیهای زاویه سوم دست راست از در ورودی نیز مطالبی نوشته گردید (بادگار سلطان کمانگر) و یا (بادگار کمال سر خاک) نیز خواند میشود . که کاشیکار بودند . از ارده درگاه سوم فقط کاشی های نقش دار است و نوشته ای بر آنها نیست .

بر کاشیهای از ارائه درگاههای چهارم نیز علاوه بر مطالبات (السلطان ظل العبدید برو و الله یقدر ، بسم الله الرحمن الرحيم الى آخر) السلطان

یادگار محمد لوف نوشته شده، بر زوایه میان درگاه هفتم و هشتم (یادگار شهراب سرخاب آهی) از جملات دینی و مسلکی و عرفانی که بگذریم، در چهار درگاه به ترتیب زیر یادی از سالهای کاشیکاری گردید. سال ۹۰۱ در درگاه دوم و درگاه پنجم و سال ۹۰۲ در درگاه چهارم و سال ۹۰۳ در درگاه اول. از ذکر این تواریخ میتوان باین نتیجه رسید که دوران کاشیکاری ازاره سلطان شهاب الدین در حدود سه سال طول کشید. بنا بر این میتوان گفت که کاشیها در محل تنهیه نگردید، بلکه از خارج بدینجا حمل شد و با اینکه نام چندین نفر در میان نوشته های کاشیها - ازاره بدین ترتیب آمده است.

آقا رضی بن حیدر کار در سمت راست در وروی ، العبد حبیب الله ، یادگاری
علی حداد بن بازیز در درگاه دوم ، یاد گار سلطان کمانگر ، یادگار کمال
سر خاب ، حمدالله بن یدالله ، جعفر در زاویه میان درگاه دوم و سوم ، یادگار
محمد لواب در درگاه چهارم ، العبد خاکی صوفی در درگاه ششم . یادگار سهراب
سر خاب آهی در درگاه هفتم .

اما روشن نیست این افراد کاشیکار یا کاشی ساز یا کاتب نوشته های کاشی میباشد
نوبت این است هیچیکار آنها در این شخصیت ها مشغول نمیباشند.

در ورودی بقوعه دو لنگهای است . بلندی هر لنگه ۱۶۵ و بهنای آن ۴۰ سانتیمتر می باشد .

بر با لای لنگه سمت راست : (وقف هذه الباب لمزار سلطان العارفین))

بزر با لای لینگه سمت چپ (سلطان حاجی قدس سرہ)

در وسط لینگه سمت چپ :

(البائی للبناء، المعظم شیرانشاه این شیرامه فی تاریخ)

در وسط لینگه سمت چپ :

(شهر ربيع الآخر سنہ اربع سنتین و ثمانماہه)

در پائین لینگه سمت راست :

عمل حسین نجار لواسانی و محمد شاه نجار لارجانی .

و در صفحه زیر حلقه آهنی همین درب این کلمات حک شده است :

(عمل العبد المذنب العاصی الراجی عزالدین محمد بن جنیاحی فی سنہ وسبعين

و ثمانماهه) ، از مجموع عبارات مذکور (۶۲) میتوان دریافت که نام صاحب

بقعه سلطان حاجی ، و از بزرگان مشایخ تصوف بوده و شیخ شهاب الدین شاید

لقب عرقانی او باشد و به مناسبت نام سلطان حاجی قریه‌ای که مقبره در آن واقع

است (حاجی دلا) نامیده شد .

دکتر منوچهر ستوده در کتاب از آستارا تا استرآباد جلد چهارم صفحه ۷۵ آنوشته

اند :

((قسمت پائین لینگه سمت چپ و طرف راست آن سوخته و از بین رفته است . نوشته

زیر که در کتاب مازدران تالیف عباس شایان ذکر گردید در کتاب آستارا تا

استرآباد وجود ندارد .

(عمل العبد المذنب العاصی الراجی عزالدین محمد به جنیاحی فی سنہ وسبعين

و ثمانماهه) .

در کتاب آستارا تا استرآباد دکتر منوچهر ستوده آمده است :

((چنانکه از کتیبه در پیدا است این در وقف بر مزار سلطان العارفین حاجی

شده است در صورتیکه مدفون در این مرقد در نزد اهالی معروف به شیخ شهاب

الدین است و اغلب انساب (سهروردی) را نیز به نام او می افزایند و برای این

انتساب دلیلی دارند و میگویند ((چون مدفن این مرد بر مرتع سردوز (۶۴) است و این مرتع در نوشته های دیوانی (۶۵)) سهورود خبیط شده است از این روز سلطان شهاب الدین که در این اراضی بخاک سپرده شد به (سهورودی) معروف گردید . پای این استدلال سخت چوبین است . از طرف دیگر باید گفت دری که در بالا شرح داده شد ، متعلق به بقعه نیست ، زیرا در طرفداری آن بازوئی در رکج در حدود بیست سانتیمتر در کنار چهار چوب افزوده اند تا در آن جای گیرد .

گذشته از این طاق درگاه هلالی است و قسمت بالای چهار چوب در افقی است و هیچ گونه نشانی ندارد که روزی کنیهای اضافه بالای آن بوده که هلال طاق را پر کنند از این روز مجبور شده اند ، دوباره تخته که خود روزی قسمتهاشی از در دیگری بسوده با پاره تخته قطوری در هلال بالای در بکوبند تا این فاصله را پر کنند . با این آشتگی و در هم ریختگی ، قساوت اینکه اینجا مرقد سلطان شهاب الدین سهورودی یا مدفن سلطان حاجی باشد ، امری دشوار است .

رباط کهرو د
آبادی رباط کهرو در ۵۶ کیلو متری گزنگ قرار دارد دارای ۸ خانوار و ۲۶ نفر جمعیت است .

رذان = رذن

در ۲۴ کیلو متری گزنگ قرار دارد دارای ۱۳ خانوار و ۴۷ نفر جمعیت است . ساکنان آن از طایفه (مغول) میباشند .

فیره

روستای فیره در ۱۸ کیلو متری شمال گزنگ واقع است ۲۸ خانوار و ۱۶۸ نفر جمعیت ، دارای مدرسه و جاده خاکی اتومبیل رو میباشد . اهالی از آب چشمه استفاده می نمایند .

کرف

روستای کرف در ۲۸ کیلو متری شمال شرقی رینه و ۲۷ کیلو متری شمال گزنگ

قرار دارد . دارای ۲۰۳ نفر جمعیت ، مدرسه ، جاده خاکی ماشین رو میباشد . اما مزاده‌ای در این دهکده وجود دارد که زیارتگاه عموم مردم است .

کهرود روزنای کهرود در ۲۱ کیلو متری شمال گزنگ قرار دارد . دارای ۲۷۳ نفر جمعیت ، حمام دوش ، آب لوله کشی ، مدرسه و صحن زغال سنگوار است ، زیارتگاه نیز دارد . منوچهر مرزبان لاریجان ، قلعه کهرود را که بعدها به کارو معروف شد ، چنان آباد کرد که افرادی از هر ضف ، از هندوستان و مصر و سوریه به آنجا آمد اقامت گزیده بودند و عمارتهای عالی کرده بودند . از نقاط بسیار آباد و پر جمعیت و محل داد و ستد و بارزگانی بشمار میاید . سید فخر الدین مرعشی پیر بزرگدر سال ۱۸۵ این قلعه را خراب کرد (۶۶) .

جوانمرد حمزه

در روزنای کهرود = کارو . بنایی است از داخل هشت ترک که بهنای ترکهای آن از ۱۵۲ تا ۱۵۸ سانتیمتر است . صندوقی چوبین ساده در وسط بنا مرقد را پوشانیده است . نمای بنا از خارج هشت ترک و پهنای ترکهای آن میان ۲۴۵ تا ۲۳۰ سانتیمتر میباشد . پوشش بنا گنبده کله درویشی هشت ترک است . مسجدی «محقر متصل به بنا ساخته اند .

کیان (کیون)

روزنای کیون در ۵۷ کیلو متری گزنگ قرار دارد . دارای ۸ خانوار و ۴۳ نفر جمعیت است . و خاندانهای کیانی ، اراغه ، بنار ، بندار ، اسپی جن ، در این روزنای زندگی میکنند .

مرقد دو برادر بنام درویش حسن و درویش علی

در دهکده کیون مرقد دو برادر بنام درویش حسن و درویش علی ، بنایی است چهار گوشه با گنبده مخروطی ، صندوقی ساده چوبین در وسط بنا است . در ورودی ساده و به طرف شمال باز میشود . بر چهار گنج بنا از داخل چهار گوشوار ساخته اند

و گنبدی عرقچینی بر آن زده‌اند، و سطح اصلی نبا سنگ و گچ می‌باشد.

لهر

روستای لهر در ۶۵ کیلو متری شمال گزندگ قرار دارد. آب چشمه، حمام دوش، مدرسه، راه خاکی اتومبیل رو و دارای ۱۰ خانوار و ۶۵ نفر جمعیت است و خاندانهای الیاس، رئیس، حسن، حاجی ویلک = خدری، در این محل زندگی می‌کنند که اهالی روستاهای دیگر مجموع این خاندان را بنام بنار بندار می‌شناسند.

اما مزاده عباس و علی پیسان اسماعیل بن موسی بن جعفر علیه السلام

بر دهکده لهر

بنایی است از خارج هشت ترک با گنبدی کلاه درویشی، مسجد و کفش کی ببه ترتیب متصل به در ورودی امامزاده می‌باشد. درهای مسجد و کفش کن و بقیه بطرف شمال گشوده می‌شوند. بنا از داخل چهار گوشه است. گنبدی عرقچینی از سنگ و گچ بر آن زده‌اند.

میانده

روستای میانده که بین دلا و ناندل قرار دارد با بن اسم خوانده می‌شود. در ۳۷ کیلو متری گزندگ قرار دارد. دارای ۱۸ نفر جمعیت است خاندانهای زیر در آن ساکنند:

پیرو سری، جور ملیج، سادات جعفری که از دهکده دینان (دینون) امیری آمده‌اند و سه پشت است که در اینجا ساکنند، میون سری.

بقعه مظفر سلطان در میانده

نردیک تکیه میانده اطاک کوچک گل سری است. فاقد اثر تاریخی (۶۸) در میان ده سه تن بنام شیت و اسحق و اسماعیل در حصاری مدور مدفون هستند.

ناندل = (نوتل)

آبادی نوبل در ۴۳ کیلو متری شمال گزندگ و در پای قله دماوند قرار دارد. دارای

مدرسه، جاده خاکی انومبیل رو میباشد - ۵۴ خانوار و ۲۹۹ نفر جمعیت دارد و خاندانهای زیر در این محل ساکن هستند:

بیلار، بیلدار که به معنی رعیت است . امروز در صحفات مازندران بلودار همین معنی را میدهد . سمتراش، متنهار (۶۹)، اخواجه، ابیاک، سلیمانی، الکائی، ایلدائی، نوری . مقبره آقا سید محمد کیا .

در نوبل

بنایی است از خارج هشت ترک بابامی کلاه درویشی، نمای داخلی آن نیز هشت ترک است سقف داخل بقעה گنبدی عرقیچنی است . کفش کنی با سقف هلالی متصل به بقעה است مصالح بنا سنگ و گچ میباشد . در ورودی بقעה در کفش کن باز میشود . چهار چوب گندله کاری مار پیچ از چوب آزاد است . در نوبل، بقעה‌ای دیگر بنام (درویش حسن) است که چهار گوشله دارد و بام آن گنبد عرقیچنی است در ورودی بقעה شرقی میباشد . این بنا قدیمی‌تر میرسد . بقעה ای دیگر بنام (میر شمس الدین) در مرتع (اوچاله) است که اثر تاریخی در آن دیده نشد .

مراطع

در نقاط مختلف دهستان دلارستاق مراتع زیادی وجود دارد که اسامی بعضی از آنها بشرح زیر است: چمه بن، دمنه کوه، زرد کاله، گردنه سر، مشک عنبر، نسلنل، نل میباشد .

جغرافیای تاریخی لار

دره لار از سمت شمال غربی به ناحیه کوهستانی نور و از طرف جنوب به افجه و لواسان و بومهن و از مغرب به کوههای امامه و گرمابدر و از طرف شمال به کوههای دلارستاق محدود میشود .

پهنهن ترین نقطه این دره در میانرود است و روختانه لار از میان کوه البرم و کوه پهنهک میگذردو در همین نقطه است که چمن سیاه پلاس با چمن لار به هم میرسند. پهنهای دره پهنهک در حدود پنج تا شش کیلو متر است و تنگ ترین قسمت این دره شادر (بستک) باشد که فاصله میان کوه شرقی و غربی بینش از سیصد متر نیست. آب دره لار از خرسنگ سر چشمہ میگیرد و پس از پیمودن ده کیلو متر آبهای سفید آب و ملک چشمہ به آن افزوده میشود و مسیر خود را بطرف جنوب میگرداند تا به میانرود برسد که آب کوههای کاسونه وجودی به آن می پیوندد. از اینجا مسیر آن از غرب به شرق است و آبهای چشمہ ها و دره های فرعی به آن می ریزد و تا به پل پلور برسد و به آب هزار محلق شود. با بودن زمینهای مساعد و آب فراوان هیچگونه آبادانی در این پهنه وسیع دیده نمیشود و اراضی قابل کشت آن تمام مرتع و چراگاه است. شاید برف فراوان و سرماشی شدید سبب گردید که این دره پهناور فقط تابستان مورد استفاده قرار گیرد.

سید ظهیر الدین مرعشی خرابی لار را بدروان باستانی و داشتیانی ایران رسانده و مینویسد گرگین میلاد در ری حکومت داشت زمستانها به دره کرج رود و تابستانها به دره لار میرفت. چون در زمان شاه کیخسرو با بیژن گیوان غدر کرده بود و او را در قید اسارات انداخته و گیور اموطن و مقام از قم بود و گورز را اصفهان گرگین در آن قریب جوار نتوانست بودن به گرگان رفت، پس از آباد کردن گرگان در آنجا نیز نماند به لار پارس رفت و لار رستمدار از آن باز ویران گشت.

در سال ۱۰۷۴ قمری شاه عباس ثانی (۱۰۵۲-۱۰۷۳) از ساری از راه فیروز به چمن لار رفت شاه قصد داشت از راه لواسان متوجه شهر تهران شود. ولی نشیب و فراز راه را که دید از راه دماوند خود را به تهران رساند. (۷۰)

رابیتو در سفرنامه مازندران و استرآباد از مراتع لار بدین ترتیب نام بوده است:

چشمہ شاه، چهل چشمہ، گیلرده، امامزاده امام موسی، یورت خان دختر

یورت خانلر خان، خر سنگ، لته بند، سه دره، کاروانسرای سرخک و کاروانسرای

سفید اب و سه راه تهران به بلده از طریق دشگردک.^{۱۰}
محمد حسن خان صنیع الدوله که در سفر بیلاق سنه هزار و دویست و نود و هشت
هجری گیلان گلستانی در التزام ناصر الدین شاه بود رساله‌ای بنام (جغرافیای
لار) نوشته که دارای مطالب مفیدی است. نسخه‌ای از این رساله در کتابخانه
ملی است (۷۴).^{۱۱}
چنانکه از مطالب این رساله بر می‌آید در قرون اولیه اسلامی در ناحیه لار آبادا
بوده است.

* * * * *
شیخ علی گیلانی در تاریخ مازندران آورده است: (موز نام کوهی است از چمن لار تا بالای تمشیه چمن لار، منظور لار قصران
است دره لار از پای کوه خرسنگ شروع می‌شود و در پلور به دره هراز ختم می‌گردد.
امروز هم چمنزار و تابستان چراگاه است. لار قصران

به دره‌ای که سر چشمۀ اصلی رود هراز در آن جاری است اطلاق می‌شود. این دره از
پای خرسنگ شروع می‌شود و از دهانه‌ای که زیر پلور است وارد لاریجان می‌شود.
قصران آبادیهای کنار رودخانه جا جرود است. لار در این تاریخ جزو خساک
نصران بشمار میرفت (اولیاء الله آملی - تاریخ رویان ص ۲۱۵)

سفر نامه قویزز

قویزز در مورد لار مینویسد:

این محل به سبب داشتن آب و سبزه خوب معروف است و نه تنها عشاپری بیانگرد
را جلب بلکه بسیاری از مردم درباری و شهرنشین را جذب می‌کند تا ماهه‌ای
گرم را در اینجا بگذرانند و آب خنک بنوشند و ان شکار کردن و صید ماهه‌ای
قزل آلا و دیگر سرگرمیها لذت ببرند.

لار در خاطرات دکتر فوریه

دکتر فوریه پژوهش ویژه ناصرالدین شاه قاجار سه سال از ۱۳۰۶ تا ۱۳۰۹ در دربار ایران بود ^۸ زوئیه در راه بین سیاه پلاس واردگاه سابق (خرابه هائی است مرکب از چند دیوار خراب و یک سقف و چند پله) بمن گفتند در اینجا بر جی بوده است از آثار قرن هفتم هجری که آنرا به یادگار اسلام آوردند صد هزار مغول در اینجا ساخته بودند. این داستان افسانه‌ای بیش نیست.

آنچه مسلم است و تاریخ نشان میدهد، ارغون خان مغول در اینجا برای خود قصری ساخته بود. و در همین قصر به تاریخ ۶۹۴ هجری پسر و جانشینش غازان اسلام آورده است. اعتمادالسلطنه با اینکه سرسی بکاوش این خرابه‌ها پرداخت در آنجا تعدادی کاشی زرگار و دو شمعدان مسی، یافت من هم با اینکه زیاد نگشتم دو کاشی شکسته از همان جنس بدست آوردم.

یادداشت‌های کلار

تیمور در باز گشت از پورش سوم به سمر قند در قصرانه داخل در حدود محل کوشک ارغون در لار توقفی داشته است و حافظ ابرو در ذیل ظفر نامه نظام الدین شامی نوشته است:

(حضرت صاحبقرانی (تیمور) انار الله برهانه بعد از این قصایا عزیمت مراجعت نموده از حدود گیلانات به موضع لار فرود آمده در پای کوه دماوند گه پادشاه ارغون در آن موضع کوشکی ساخته است و حالا آن موضع به کوشک ارغون معروف است در روز یکشنبه عشرين ذي الحجه سنه ست و ثمانصد و شصت (۶۰۶) عنان عزیمت به صوب دارالسلطنه سمر قند که مرکز خیام دولت بود تصمیم یافت.

(ارغون خان از شاهان ایلخانی که پس از سلطان احمد تکودار از سال ۶۸۳ تا ۶۹۰ سلطنت کرد).

در همین اوان که تایستان و هوای گرم بود در تاریخ جمعه ۱۱ زوئیه و شنبه ۱۲ زوئیه ۱۴۰۴ میلادی که برابر با دوم و سوم محرم سال ۸۰۷ هجری میشود امیر سلیمانشاه

حاکم ری و فیروز کوه از جانب تیمور و داماد او که در مرغزاری در لار اردو زده بود، کلاؤیخو رئیس تشریفات سلطنتی آسپانیا که به سفارت به دربار تیمور میرفت و همراهان او را در اردوگاه خود مهمان کرد.

کلاؤیخو از این حاکم و اردوگاه وی در لار باین صورت یاد کرد. نام این میزان ما سلیمان میرزا بود که یکی از مقربترین مردم درگاه تیمور بود و قدرتی عظیم داشت.

محل اردوگاه وی در مرغزاری در کنار دره‌ای میان کوه‌های بلند و سخت قرار داشت این محل که در آن فصل یعنی تابستان بسیار زیبا و مصدا و شادی بخشنده بود کوه لار نامیده میشد.

اردوگاه امیر مرکب بود از سه چهار چادر، وی یکی از دامادهای تیمور بود.

لار در کتاب جغرافیای مفصل ایران مسعود کیهان در کتاب جغرافیای مفصل ایران نوشته است:

((بواسطه ارتفاع زیاد و برف شدید دارای آبادی نیست · مراتع آن در تابستان سبز و خرم و چراگاه طبیعی چادر نشین‌های اطراف تهران است · هیچ درخت در آینه سطح این دره از دریا ۲۱۸۰ تا ۲۹۰۰ متر میباشد · در اغلب دره‌های آن رگه‌های زغال سنگ سطحی بخوبی تمایان است · بنها و آثار تاریخی لار کاروانسرای سفید آب ·

بر پای کوه سفیداب و نزدیک چشمهای به همین نام کاروانسرایی از سنگ و گچ است طاقهای دوری از سنگ و گچ بر آن زده‌اند · امام زاده پنج تن ·

در غرب کوه فولاد چشمه در کنار رودخانه، بنایی است ساده از سنگ و گچ که هیچگونه آثار هنری در آن دیده نمیشود.

قبر ملک سلطان

پائین کوه خشک رود در چمن ملک سلطان، گوری منفرد بنام (قبر ملک سلطان) در چمن پهناور به همین نام است.^{۱۰} امامزاده بن امام موسی

بنایی است از سنگ و گچ در سمت راست رودخانه لر با بنایی کهواره‌ای که بنا همین مصالح زده‌اند کف بنا را کندو کاو کرده‌اند.

در دامنه شمالی کوه پهنه‌ک در جمل جشمہ لار؛

خانلر خان سیل سپر که در ورامین املاک دارد ، در چهل چشمہ لار طبرستان بیلاق میکند ، بنایی عمارتی کرد که از برف خراب شد ، آثار آن باقی است .

خوشی خانه = خوشخانه
در جنوب دره لار میان دره قوشخانه والرم

محمد حسن خان اعتماد السطه در سال ۱۲۹۸ هـ ق که در رکاب ناصرالدین شاه به دره لار رفته مطلب زیر را دریاره بنای خوش خانه بتوشته است :

((خرابه معروف به خوشی خانه عبارت است از تپه‌ای خاکی که دره قوشخانه در طرف جنوب آن و خرابه‌های الرم در طرف شمال در محاذاه آن واقع است و نامه مذبور در -

سمت جنوب رودخانه لار، در جلگه دیده میشود و ارتفاع آن به خط عمومی بیست و هشت ذرع است و محیط آن هشتاد ذرع و در این سالات کسی ملتفت بود که

این تپه طبیعی است یا مصنوعی، یعنی آثار خرابه عمارتی یا بنایی است. در سفر نامه بیلاق هذه السننه ظیلان غیل هزار و دویست و نود و هشت هجری حسین

خان محلاتی پیشخدمت که پدر او ابراهیم خان پیشخدمت، علاقه در لواسان دارد، به عرض حضور اقدس همایون رسانید که لواسانی‌ها بعضی کاشیهای ممتاز از تیه قوشانه به لواسان آورده و در حمام نصب کرده اند. همچنین بعضی آجرهای خوب بزرگ آقا محمد علی امین حضرت آبدار باشی مأمور تحقیق و اکشاف ایین

مسئله شده ، تپه را پیدا نمود و معلوم شد که این تپه خاکی و طبیعی نیست ، بلکه عمارت عالی در این محل بوده که خراب شده و مصالح زیاد آن عمارت این تپه را تشکیل داده و به مرور دهور ، باد ، خاک بر روی خرابه ها ریخته و علف روئیده و هیات تپه طبیعی بهم رسانیده است ، محض مزید استیصار ، حکم همایون شد بعضی چاهای تپه را حفر کنند و جناب امین‌الملک و نگارنده مأمور شدیم که استقصائی در - این باب بنماییم .

در اثنای حفر و کاوش تپه ، بعضی کاشیهای بسیار ممتاز خوب به هیات و شکل‌های مختلف پیدا شد که متن آنها سفید و وسط را بطرزهای مختلف نقاشی کرده و دور هر کاشی کتیبه‌ای به خطی که ما بین خط نسبت‌علیق و نسخ بود ، اشعار نوشته ، ابتداء چینی‌بنظر آمد که این بنا مقیره شخصی بزرگی با بقیه اما‌مزاده‌ای بوده . بعد دو سه فرد ناقص از اشعار کتیبه پیدا شد و از جمله اشعار مذبور یکی این است .

خداوند بادا نگه‌دار تو
بکام تو بادا همه کار تو
خلاصه عمارت مخصوصی از شهر احضار شد که به قاعده عمارتی و بنایی ، اطراف تپه را خالی کند تا چه معلوم گردد . بعد از آنکه یکماه تقریباً "در این محل کار کردند و دو ثلث از تپه را از خاک و آجر پاره‌های خراب شده پاک و مستخلص ساختند . معلوم و محقق شد که این عمارت تفرجگاه و محل نزهت و تفریح بوده و ملکه‌ای روبان و رستمبار آن را به جهت بیلاق خود بنا کردنداند .

وضع این عمارت آنچه خود نگارنده رفته و به رای العین و تحقیق دید ، دو مرتبه بوده پائین مشتمل بر چهار صفحه و چهار راهرو ، در چهار ذرع و بیک‌گنبد بزرگی در وسط عرض صفحه‌های پائین سه ذرع و طول دو صفحه چهار ذرع و طول دو صفحه دیگر هشت ذرع و چهار درگاه که به دالانهای کوچک باز میشده مدخل و مخرج این حوضخانه بوده که هر دالانی اطاقی سه ذرع در سه ذرع به نظر می‌آید و از سمت شرق پله میخورد و به مرتبه فوقانی میرفته است .

مرتبه فوقانی عمارت مثبتی بوده و دور مرتبه فوقانی ، از آثار آخری که هنوز مفروش است . و هرمهای که دور فرش آجری باقی میباشد . معلوم صیگرد که ایوانی

بوده است و زلزله شدیدی شده ، سقف مرتبه فوقانی را که طاق بوده ، خراب کرده روی سقف حوضخانه ریخته آنهم خراب شده و کم کم به واسطه عدم توجه و مراقبت رو به انهدام نهاده است .

در وسط حوضخانه حوضی مربع مستطیل به نظر می آید . این عمارت بسیار عالی و اطراف آن یقیناً " باغ بزرگی بوده زیرا که در اصل وسط جلگه لار واقع شده است . شخصی که این عمارت را بنا کرده چون در آن اوقات اسلحه آتشی از قبیل توپ و تفنگ بر این حدود معمول نبوده و فقط سلاحی که برای جنگ باز دور بکار می برند تیر و کمان و فلاخن بود ، در بنای عمارت ملاحظه شده که از اسلحه دور انسداد معموله آن وقت محفوظ باید و پیدا است که مثل فلاخن و تیر و کمان بهیچوجه از مسافت بعیده که کوههای اطراف لار میباشد به این عمارت نمی توانسته است رسید .

خلاله از دره قوشخانه ، آب به اطراف این عمارت و جلگه می آورده اند چنانکه آثار نهر قدیمی آن در بعضی جاهای که به دقت ملاحظه نمایند بخوبی نمایان و پیدا است . در سمت جنوب تپه مزبور به فاصله بیست ذرع ، یک تپه کوچکی که بعضی آجر شکسته و مصالح کهنه دارد ، به نظر می آید و احتمال کلی میرود که آن تپه کوچک عمارتی بوده از متعلقات این قصر ، تیر بفاصله صد ذرع به طرف جنوب شرقی ، به همین فاصله طرف جنوب غربی ، زمین پست و بلند و مصالح کهنه و پاره های آجر زیاد ریخته است وطن غالب این است که عمارت اندرونی یا بیوتات عمله خاصه بانی قصر خوشی خانه بوده است .

این قصر از حیث مکان در بهترین نقاط لار واقع شده است . کاشیهایی که از حیث وضع و لون خیلی مختلف میباشد و نقشهای بسیار عجیب و غریب بسیار ممتاز و گچ بریهای بسیار خوب که در گچ بری به خط کوفی عبارات و خطوط در آورده بودند ، دیده شده . در یک قطعه کاشی آبی رنگ فیروزه به خط مثلث بر حسبه لفظ ((ملکی)) خوانده میشود . اما یقیه کاشی شکسته و مفقود بود ، تاریخ مختصری که مشکوک است که آیا تاریخ است یا نقش و بته ، در این کاشیها

مشهود میشد و چون کاشی شکسته بود ، تحقیق آن صورت تغدر داشت .
به رقم هندسی یک هشت که نوک مثلث آن بریده و دو رقم دیگر که بالای آنها هم
بریده که هشتمد و پانزده یا هشتمند بیست و دو یا هشتمند و چهل و چهار یا چهل
و نه باشد ، از این قبیل به نظر می آمد و در صورتیکه نقش و گل و بته نباشد ارقام
اعداد باشد ، در هشتمد آن حرفی نیست و دو رقم دیگر مشکوك است .

اقوی دلیل بر اینکه خوشی خانه ، قصر معتبر و محل بیلاقی شخصی بزرگ بوده این
است که در هر قطعه کاشی که زیاده از اندازه کف دستی بیست ، یکی دو نخود
طلای بسیار ممتاز آبی بطور تذهیب به این کاشی چسبیده که حالا به اشاره دست
بخوبی آن ورق طلا ، از روی کاشی برداشته میشد و این اوزاق طلا در گل و بتهای
کاشی در جائی استعمال شده که آن گل و بته را بر جسته و از روی کاشی سوا کرده
بوده اند و این طلاها را روی خطوط و گل و بته های بر جسته چسبانیده اند .

امتیاز کاشی کاری این محل هر چه نوشته شود کم است . علی الخصوص در تعریف
یک قسم کاشی که در قدیم معمول بوده با یک فلزی و یک قسم مینا کاری پخته
در کاشی میگردیده اند . که در آفتاب و روشنایی سنگ پیر طاووسی داشته است .
این صنعت حالا در ایران متروک است و فرنگیها هر چه خواسته اند بقیه مند در کـ
نکرده اند .

شخصی که پنجاه سال قبل با کمال دقت نقشه کار را برداشته ، دره قوشخانه را دره
خشخانه نوشته و باید این لفظ صحیح باشد چرا که آب این دره به این قصر می
آمده و دره منسوب به این قصر است . چنانکه در محاذاه قصر واقع شده و احتصار
بلکه یقین است که اسم عمارت خوشی خانه بوده و در تلفظ (خشخانه) گفته اند
و کم کم به (خشخانه) مشتبه گردیده والا در این محل موقع قوشخانه نیست
علاوه بر اینکه در طبرستان و مازندران و این نواحی لغت ترکی کمتر استعمال
میشده و قوش لغت ترکی است . آجرهای عمارت خرابه های عمارت خرابه خوشخانه
به اندازه بیست و پنج سانتیمتر در بیست و پنج سانتیمتر است و قطر آن پنج

سانتیمتر میباشد .)

تپه نقاره خانه

بر سمت چپ آب رودخانه لار

رو بروی خرابه های قصر خوشی خانه تپه ای است که معروف به نقاره خانه میباشد
ظاهرا " این تپه نیز آثار بنا و ساختمان است

نمد جوق

نمد جوق نهری است قدیمی که سر بند آن در رود خانه دلی چای است و در حدود ده
کیلو متر از محل التقای رودخانه دلی چای با رودخانه لار فاصله دارد . میگویند
برای اینکه آب در مسیر این جوی فرو نرود و هرز نشود ، کف و بدنی جوی را با نمد
فرش کرده بوده اند . این نهر بسیار قدیمی است ، زیرا در حدود هفت کیلو متر که
از مصب آن دور شدیم بر طرف دست راست به بندی بر می خوریم که کتیبه ای به
درازای ۱۱۰ و پهنای ۸۰ سانتیمتر بر سینه سنگی که مسلط بر نهر است کنده اند .
متن کتیبه از میان رفته و ظاهرا " به عمد آنرا محو کرده اند .
در سطرو دوم کلمه سلطان و در سطر آخر کلمات (من شور) کم و بیش خوانده می
شود . هر گوشه ، سمت راست پائین ، خارج از متن کتیبه ((کتیبه محمود رستمداری))
روشن و واضح است . بی عیب و سالم ماندن نام کاتب نشان میدهد که متن را باید
به علی از میان برده باشد .
در حدود دو کیلو متر از این بند به طرف سر بند نهر که پیش رفتیم به بند دیگری
از کوه میرسیم که برای نهر نمد جوق ، مسیری در دل سنگ کنده اند . این مسیر
به درازای ده متر و پهنای ۸۰ و بلندی ۹۰ سانتیمتر است بر سنگهای طرف دست
راست این بند علائم و خطوط کوفی قدیم دیده شد . یکی از کتیبه های به ابعاد ۵۰ ×
۷۰ سانتیمتر بود . این نوشته نظری سنگ نوشته های آزوی نوا ، ظاهرا " یادگار
گروهی است که نشانی مخصوص داشته اند . تا سر بند آب نهر نمد جوق از تندر
آبهای دلی چای جدا میشود پیش رفتیم و نشانی از کتیبه های دختر زردشتی

و عباسقلی خان لاریجانی امیر مکرم نیافتیم . (۷۲)

در میان ساکنان پلور و باشک معروف است که نهر نمد جوق را دختری زرده شنی ساخته و کتیبه‌ای در سر بند نوشته است که این کار عظیم و شگرفی بود که رئی انجام داد و پس از این مردی که قدرت تعمیر کردن این تهر را هم داشته باشد پیدا شواهد شد . عباسقلی خان لاریجانی امیر مکرم که از مطالب چنین کتیبه‌ای با خبر می‌شود کمر به تعمیر و مرمت این نهر می‌بندد و آبرا به اراضی مزورعی نیک و سنگ چین میرساند و بر کتیبه‌ای میان نیک و داربند می‌نویسد :

((دختر آتش پرست باد پیغمرا بگو ... خاک بر سر کن که آب رفته باز آمد به جو

نه ر نمد جوق بر سمت چپ رودخانه دلی چای است و در حدود سه کیلو متری محل

التقای آن با رودخانه لار به دو شعبه تقسیم شده است .

شعبه‌ای به اراضی نیک و شعبه دیگر به اراضی سنگ چین می‌آمده است در اراضی

سنگ چین فعلاً بناهایی برای سد سازی ساخته‌اند .

رودخانه دلی چای از جنوب شرقی دماوند کوه از چشممه (اکلوم) اسر چشمه می‌گیرد و

سر بند نمد جوق بنام (سر بند تاریخ) مشهور است از این سر بند نهر دیگر بر سمت

راست دلی چای کنده‌اند که آب آن برای اراضی مزورعی (نمک کوسه) و (دبک) می‌

رفته است .

دهکده‌ای قدیمی در اراضی سنگ چین و نمک کوسه لار .

در دو کیلو متری مصب دلی چای، بر دو طرف این رود، آثار دهکده‌ای قدیمی وجود

دارد . اراضی کشت سنگ چین و نمک کوسه متصل به این آبادی بوده است ، سنگ

فراآنی در تپه‌ای باسیاد پانصد در سیصد متر در دو طرف دلی چای محل این آبادی

بوده است . و سفال فراوانی لعاب در اطراف این سنگها است ، سه چهار پناره

سفال لعاب دار به رنگ آبی آسمانی و تیلی دیده شد . دو پاره از سفالها در دو طرف

لغاب داشتند . (۷۴)

آبادی و گورستانی قدیمی در یورdalrom

در یورdalrom با لای قهقهه خانه گزل (۷۵) در کنار رودخانه لار آثار سنگچین زیادی

است که خانه‌های دهکده قدیمی بوده است. در نزدیکی این سنگچین هلسما،

گورستانی قدیمی است. هیچگونه نوشته‌ای در این گورستان وجود ندارد.

آثار تاریخی در دهنۀ دره لار از مقافات بالا لاریجان

در دهنۀ این دره آثار قدیمی پیدا شده، و بعضی جاهای آنرا پنج سال قبل حفر

کردند، شمعدان چدنی کار قدیم و بعضی اسباب دیگر بیرون آمد. (۷۶).

در دهنۀ این دره آثار قدیمی پیدا شده، و بعضی جاهای آنرا پنج سال قبل حفر

کردند، شمعدان چدنی کار قدیم و بعضی اسباب دیگر بیرون آمد. (۷۶).

در دهنۀ این دره آثار قدیمی پیدا شده، و بعضی جاهای آنرا پنج سال قبل حفر

کردند، شمعدان چدنی کار قدیم و بعضی اسباب دیگر بیرون آمد. (۷۶).

در دهنۀ این دره آثار قدیمی پیدا شده، و بعضی جاهای آنرا پنج سال قبل حفر

کردند، شمعدان چدنی کار قدیم و بعضی اسباب دیگر بیرون آمد. (۷۶).

در دهنۀ این دره آثار قدیمی پیدا شده، و بعضی جاهای آنرا پنج سال قبل حفر

کردند، شمعدان چدنی کار قدیم و بعضی اسباب دیگر بیرون آمد. (۷۶).

در دهنۀ این دره آثار قدیمی پیدا شده، و بعضی جاهای آنرا پنج سال قبل حفر

کردند، شمعدان چدنی کار قدیم و بعضی اسباب دیگر بیرون آمد. (۷۶).

در دهنۀ این دره آثار قدیمی پیدا شده، و بعضی جاهای آنرا پنج سال قبل حفر

کردند، شمعدان چدنی کار قدیم و بعضی اسباب دیگر بیرون آمد. (۷۶).

در دهنۀ این دره آثار قدیمی پیدا شده، و بعضی جاهای آنرا پنج سال قبل حفر

کردند، شمعدان چدنی کار قدیم و بعضی اسباب دیگر بیرون آمد. (۷۶).

ملوک گاو باره یا بادوسپانان

در عهد کسری بزد گرد این شهریار آخرین پادشاه ساسانی گیل بن گیلان شاه بن فیروز که از بنی اعمام کسری بود به حکومت طبرستان موفق شد و او در طبرستان به لقب گاو بار اشتهر یافت و به پادشاهی طبرستان کیلانات راضیه نصود . او در سال ۴۰ هجری فوت نمود . از او دو پسر ماند بنام دابویه و بادوسپان سلسله اول آل دابویه و سلسله دوم به بادوسپانان معروف گردید .

ملوک بادوسپانان شعبه بزرگ گاو باره و از سلسله پادشاهان طبرستان میباشند . ابتدای حکومت سلسله مزبور از سال ۴۰ هجری و قلمرو و حکمرانی آنان رستمدار رویان نور ، کجور ، لاریجان بوده است . رئیس این سلسله بادوسپان پسر دوم گاو باره است . اولاد او تا دیری حکومت را در عهده داشتند کوهستان تا حدود دیلمستان همیشه در تصرف حکومت آل بادوسپان بود .

در عهد صفویه این سلسله منقرض گردید . مدت حکومت بادوسپانان از ۴۰ هجری تا عهد عهد شاه عباس اول صفوی در حدود یک هزار سال بوده است . در سال ۸۵۷ هجری سلسله بادوسپانان دو شعبه شدند :

شعبه بادوسپانان کجور ، شعبه بادوسپانان نور و لاریجان

(بادوسپانان (۷۷) به زبان پهلوی مشتق از پاد ((پاد - پات ویت)) به معنی بزرگ خانما و رئیس گروه و منت و کس یاوس بخشی از کشور و سر زمین بان نگبان باشد)

(در زمان اردشیر سر سلسله ساسانی (۷۸) کشور به ۵ قسمت تقسیم شده بود و در هر یکی از این پنج قسمت مملکت دو قدرت و قوه کامل از طرف سلطنت مرکزی معین و برقرار میگشت یکی موسوم به اسیهبد که آنها ریاست قشون ایالت را داشتند و قوه دیگر حکمرانی کشوری که صاحب این قوه ملقب به بادوسپان بود و معنی پادوسپا فرماتفرماست و بادوسپانها از عمل قشونی گذشته تمام مهام ملکی را در تحت اختیار خود داشتند.

حکام آآل با دوسپان (۷۹) نخست لقب اسیهبد و بعد استهار که میگویند به معنی (حاکم کوهستانات) بود داشتند با لاخره همه آنها لقب ملکرا در اول اسم خود قرار دادند.

شعبه بادوسپانان نور و لاریجان

۱- ملک کاووس پسر کیومرث	۸۲۲ هجری	۸۵۸ هجری	۱۵ سال
۲- ملک جهانگیر پسر کاووس	۹۰۴ هجری	۸۷۲ هجری	۲۲ سال
۳- ملک بهمن اول	۹۰۴ هجری	۴۰۹ هجری	چند ماه
۴- ملک بیستون پسر جهانگیر	۹۱۲ هجری	۹۰۴ هجری	۹ سال
۵- بهمن دوم پسر بیستون	۹۵۲ هجری	۹۱۳ هجری	۲۹ سال
۶- بهمن سوم	۹۵۲ هجری	۹۴۵ هجری	-
۷- ملک کیومرث پسر بهمن	-	-	-
۸- ملک اویس	۹۷۵	۹۷۳ هجری	۲ سال

از این تاریخ صفویه تسلط یافتند.

حکام صفویه ۹۷۵ ۱۰۰۳ سال ۲۸

بعد باز بادوسپانان مسلط شدند.

بهمن چهارم ۱۰۰۵ هجری ۱۰۰۳ هجری ۲ سال

در اوایل سلطنت (۸۰) شاه عباس اول صفوی بادوسپانان در سه بخش حکومت

میگردند ملک بهمن در لاریجان، ملک جهانگیر در کجور و ملک جهانگیر دیگر در

سور.

بطوریکه صاحب التدوین به نقل از عالم آرای عباسی مینویسد ، در موقعی که شاه عباس به بیلاق لار آمد ملک جهانگیر نور بدرگاه شاه عباس آمد ملازمت اختیار کرد ، والی نور الکای خود را پیش کش کرد و حسب الاستدعا محلی در ساوه به او دادند و در همانجا مرد .

ملک جهانگیر کجور در سلک ملازمان مقرب در آمد و هلک پدر را در تصرف داشت تا پس از کشته شدن ملک بهمن بدست فرهاد خان در سال ۱۰۰۵ ملک جهانگیر وحشت نمود و از دربار شاهی فرار کرد و به قلعه مارانکوه کجور پناه برد ولی قورچیان آن قلعه را محاصره کردند و پس از چهار ماه جهانگیر فرار کرد و هدتی در بیشه و جنگل ها متواری می زیست تا عاقبت دستگیر و کشته شد .

قشون شاه عباس در سال ۱۰۰۲ بخشای تنکابن را تصرف نمود و سادات تنکابنی را منقرض ساخته و متوجه مازندران شدند سال ۱۰۰۵ هجری که سال دهم جلوس شاه عباس است سه نفر در مازندران حکومت یافته بودند . سید مظفر مرتضائی ، الوند دیو از طایفه دیوان و ملک بهمن لارجانی ، که خدمت شایسته به پادشاه صفوی نمی نمودند . شاه عباس فرهاد خات سردار را خواست و گفت مازندران ملک ظلق خاصه موروثی من است چرا در دست دیگران باشد باید آن ولايت ضبط گردد .

فرهاد خان با لشکری آراسته به مازندران رفت و امراء را با نقياد دعوت کرد .

سید مظفر مرتضائی نزد فرهاد خان رفت و اظهار انقیاد نمود و همراه او بمه قزوین رفت و مورد عنایت واقع شد و مجدها " برای راهنمایی فرهاد خان در تصرف قلعه آمل همراه بود ولی چون توقف در پای قلعه آمل بطول انجامید سید مظفر از اردو فرار کرد و به ساری رفت و در قلعه از دار گله آماده دفاع شد .

فرهاد خان پس از تصرف قلعه آمل و تعیین حاکم آنچا گذاشت و سید مظفر نرسید و از قلعه خارج شد و در جنگل ها متواری گردید و پس از چندی بواسطه اعتیاد به ترباک به اسهال مبتلا" گشته و در گذشت .

بعد از این واقعه فرهاد خان برادر خود را در مازندران گذاشت و خود برای عرس

گزارش به درگاه شاه عباس رفت اما الوند از شنیدن خبر مرگ سید مظفر به تصور ایکه او را کشتند بر بی اعتمادی او افزوده شد و ملک بهمن لاریجان او را اغوای بعدم اطاعت می نمود و شاه عباس دانست تا ملک بهمن دفع نشود مازندران به تصرف در نخواهد آمد لاجرم فرهاد خان را بر سر او فرستادند و او در سال ۱۰۰۵ قلعنه لاریجان را تسخیر کرد و ملک بهمن را به قتل آورد و دولت آن سلسله سیری شد و لاریجان به تیول حاکم قرلباش در آمد.

بزرگان لاریجان

فضل بن مرزبان ۲۵۲ هجری ، سهل بن المرزبان در لاریجان مستقر بود در سر زمین خود که پیش از وی چه در زستان و چه تاپستان قابل عبور نبود جاده ساخت . ابواسحق بن المرزبان بیشتر راهها و پلهای تبرستان و رویان را به هزینه خود ساخت ، محمد بن فضل ، عبدالله بن حسین بن سهل معروف به تاجی دویر .

اسپهبد پرویز نواده اسپهبد رستم بن شروین قارن در سنه ۲۸۷ امیر لاریجان بود . ابوالحسن مرزبان لاریجانی در سنه ۵۱۲ هجری فرزندی داشت موسوم به شیرزاد امیر با حرب گرامیه رود ۵۱۲ منوچهر مرزبان لار ، نیان همدوره ، اسپهبد شاه غازی رستم ، با حرب بن منوچهر که پسری یکساله از او مانده بود موسوم به کینخوار و اسپهبد علاء الدوله حسن ۵۵۸ - ۵۶۷ که دائی کینخوار بود لاریجان را تصاحب کرد . ابو جعفر آسرب هز و فرماسروایان مازندران ذکر نموده که اسفارین شرویسه لاریجانی و از قبیله وردآوند که در سال (۵۳۱۹) او را سر بریدند .

تاجی دویر

عبدالله بن الحسین بن سهل المعروف به تاجی دویر .

(یکانه روزگار خویش بود هر سال دویست هزار درینار محصول ضیاع او میگویند)

اصحاب مجلس اسپهبد پیش او شدند به نقلانه ، بخلاف صرهای زر ، پانصد تا جامه ابریشمین بخشید و بیست هزار دینار بر املاک چک نبشت . وقتی اسپهبد بادوسپان که مخدوم او بود با شکار شد ، متولمان بر او افتاد . کفت شما طلب کدام کس میکنید ، گفتند طلب اسپهبد تا حال خویش عرض داریم گفت اگر آن اسپهبد می باید که پادشاه و حاکم است و مال و غلامان و حشم و موکب دارد و حشمت و عیش خوش به آمل تاجی دویر است و اگر آن میجوئید که شب و روز یا بار و سگ باشد مسم (۸۱) .

لشکر بردن اسپهبد شاه غازی رستم به لارجان به خصوصت منوجهر مرزبان . شاه غازی را با منوجهر لارجان خصوصت در میان آمد و از آرم لشکر برداشت و برآه انجدان و آبندان کوه تاخت برد و برآه پرده در آمد . منوجهر را خبر کردند پیش باز آمد و با او حرب کرد و او را منهزم ساخت و هزیمت برو افتاد و نوکران شاه غازی بسیار به قتل آمدند . چون با نهزا م به آرم به خانه خود رفت حرم او که عمزاده او بود گفت ای بی حمیت از کل و زاگ فروش لارجانیک گریخته به خانه من آئی ، چگونه باوند باشی و به خانه من چکار داری ، اسپهبد گفت ای دختر عمر راست میگوئی و باز گشت و گفت اگر این عیب را به هنر مبدل سازم به خانه تو بیایم والا آنچه تو میگوئی حق بطرف نست و به تلار پی رفت و لشکر حمیع کرد و تا که روود تاخت بردو جمله آن ولایت را خراب ساخت و رز باغ را فرمود به چیدند و چهار صد مرد لارجانی را به فرمود بگرفتند و گردن زدند .

سبب این خصوصت این بود که به شاه غازی چنان رساندند که روزی منوجهر پرسیده باشد به لفظ مازندران که (شال مازرون کو) یعنی شغال مازندران کجاست بعد از آن چون شاه غازی به عراق به حضرت سلطان پیوست و منوجهر نیز آجبا بود و سیده امرای دیوان بین او و شاه غازی صلح شد .

(شاه غازی گفت اکنون رصد از ذره بن بر گیرد . قرار بود بهرده من باریک من باج گیرند و بدعتی بد بود مردم همه منوجهر را گفند حق بدبست اصفهان است میان

ایشان بر این قرار دادند و تا دولت باوند بود هرگز بدان موضع و به هیچ در بند
دیگر باج نگرفتند .)
کشنن یا جوب پدر خود منوچهر مرزبان لارجان را .

با حرب که پسر منوچهر مرزبان لارجان بود پدر و برادران را بکشت و آن قصه
چنان بود که منوچهر را چون به واسطه قرابیت ملک شاه غازی رستم کار به نظام
رسید و مراتب او بیفزود ، او خود پادشاهی ساخت عاقل و کافی بود در آن زمان
قلعه کهرود را که اکنون کارو میخوانند چنان معمور و ایادان داشته بود که از هند
و مصر و شام انواع اصناف مردم آمده آنجا نشسته بودند و عمارتهای عالی
کرده بود و چیزها ساخته که تا کسی نه بیند باور ندارد و بدان طرف به عمارت
و تجارت بدان مال جمع کرده که هیچ پادشاهی را در آن عهد نبود .

اورا هیجده پسر بود مهتر از همه پسران با حرب بود . متهوری ، بی دینی که
پدر از او خشنود نبود و از اقبال ذمیمه و اخلاق نابسامان او همیشه دلتگیر بودی
و از این سبب اورا از خود دور داشتی پسر دیگر را که از همه کوچکتر بود ولی بعد
خود ساخت . با حرب یک نوبت پکهرود از پدر بگریخت چون به بند شنیوه رسید
کسان پدر سر راه او گرفته بودند و آب هر هزار بوده است خویشتن را با اسب
در جوی هر هزار افکند که اگر کوه در آنجا افتاد از هم بشود موکلان طریق و مردمان
پدر او را مرده انگاشتند ، عنان باز گردانیده ، او در میان آب از اسب جدا شد ،
زنده بیرون رفت و بقدرت ایزدی اسب نیز سلامت از آن آب پیش او بیرون آمد .
فی الجمله بزرگان ولایت با حرب را به نزد پدر برند و التماس عفو زلات او کردند
پدر التماس اصحاب را مبدول داشت . روزی از روزهای ماه رمضان از پدر احیا زت
خواست که برادر ان را مهمنانی خواهم بکنم پدر اجازت فرمود برادر ان را به خانه
خود طلبید و چون شب در آمد و روزه بگشودند و طعام بخوردند به جامه خواب رفتند
و آسایش کردند با نوکران سلاح گرفته به خانه در آمد و مجموع برادران را به کشت
و هیچ آفریده را از این حال معلوم نبود چون روز شد پدر از حمام بیرون آمده بسوی

و در سلحنه شسته بود و امیر همام پریم و امیر دابو پیش او نشسته بسا حرب در آمد و با گرز گران بر سر پدر زد و بکشت و مجموع سرهای برادران و پدر را در صحرا انداخت و آواز داد که من این حرکت به اجازت و رخصت شاه مازندران کردیم تا مردم با او خطاب نکنند و قاصدی را نزد شاه غازی رستم فرستاد . پس از مرگ شاه غازی در زمان حکومت علاء الدوله حسن بن رستم (شاه غازی) مردم لارجان از ظلم و ستم با حرب بستوه آمده بودند اتفاقاً "در نخبیر حوالی لار غلامان او را خالی یافتد و از اسب شیب آور دند دست و پای او را بریدند . و بگریختند و رفتند . با حرب را پسری بود یکساله بنام کینخوار . امیر علی لارجا بی که سپهسا لار پدر او بود کینخوار را سبب شد که پادشاهی نشاند و گفت من اتابکی خواهم کرد ، علاء الدوله چون از این حال با خبر شد قاصد نزد امیر علی فرستاد که تو در این میانه چه هستی ؟ پسر با حرب خواهر زاده من است ولایت را من ضبط میکنم تا چون پسر بزرگ شود بدو سپارم . چون امیر علی این سخن بشنید جمله خزاین و دفاین را که بود برداشت و به ری رفت به خدمت اتابک ایلدگز بیوست و مردم لارجان بخدمت علاء الدوله حسن آمدند و قلعه ها را بسپریدند و جهت باز ماندگان متوجه وظایف پدید کرد . بعد از علاء الدوله پسرش حسام الدوله اردشیر بجای پدر نشست که سرداری لارجان را به اصفهانی ابو جعفر اسرب بخشید . کفتار نو قلعه کارود و لوندرو نسق آن دیار .

چون خاطر مبارک (۸۲) از ضبط و نسق لار و قصران و طالقان و لواسان و آن باد فراغت یافت متوجه لارجان گشتند و تا در آن حین لارجان به تصرف کیا حسن کیای ضمانتار بود ولایت نمارستاق، دیلارستاق و قلعه کارود و نیز تریمه رستاق همیشه تعلق به حکام مازندران داشته است و بعد از قتل ملک فخرالدوله حسن ملوك رستمدار ولایت مذکوره را به تحت تصرف خود در آورد و بودند و قلعه کاروبهم به تصرف کوتوا لان ایشان بود چون فتح قلاع رستمدار واقع گشت و عزم تسخیر لارجان و سایر بقاع مذکوره کردند. اول به پای قلعه کارود تشریف ارزانی داشتند چون اهالی ولایت نمارستاق و تریمه رستاق و اصحاب قلعه دیدند و دانستند که به جز اطاعت چاره نیست باتفاق به خدمت رسیدند و اظهار عبودیت و چاکری کردند و کوتوال قلعه کلید را بیرون فرستاد و التماس اموال و دماء خود و ساکنان قلعه نمود و در مقام فرمان بر داری در آمد.

حضرت جhet ولایت داروغه قابل معین گردانیدند و کوتوال قلعه را همان داده آنچه از آن اصحاب قلعه بود بدیشان مسلم داشتند و سایر چیزهای دیوانی را فرمودند تا ضبط کرده بیرون آوردن و قلعه را بگرفتند (۸۲) و ویران کردند همچنان تا عصر ملک کیومرث مرحوم ویران بود بعد از آن آبدانی باختند و اکنون معمور و آبدان است و متوجه تسخیر لارجان و قلعه لوندر گشتند. کیا حسن کیای ضمانتار به قلعه متحصن شد و بنیاد عناد و تمرد و مطلاقاً نصیحت قبول نکرد اما مردم لارجان را به عطا یا و موهبات فریفته گردانید و اکثر تابع

و فرمانبردار گشتند و برابر قلعه لوندر در موقع رینه قلعه دیگر بنیاد کردند

وبه زمان اندک به اتمام رسانیدند و چند نفر از موافقان دولت خود را با سردار -
نیک باز گذاشتند و به قلع و قمع جمیع لارجانی که موافق کیا حسن کیا بودند
کردند و سرانجام این قلعه و قلعه لار گشوده شدند که در بخش قلاع شرح آرداده
شد.

آمدن شاه اسماعیل صفوی بلارجان

چون قیل از این نواب گیتی ستان از استماع جرمهات رستم روز افزون در حق ولی
نعمت آنکه دم ازو لای شبک خان او زیک می زند ، تقار خاطر از مردم مازندران
داشته ، چون به شکار لار و کوهستان آن حدود رسید و در پاواک (۸۴) که موضعی
بود نزدیک به ولايت لارجان که میان چهار کوه آب جمع شده و ماهی بسیار داشت
به قصد شکار ماهی به آنجا نزول اجلال نموده ، فرمان همایون شرف صور یافت
که یک طرف در پاواک که بطرف آمل است شکافته همراه آب نموده آب به آن عظمت
را در آن مهر انداخته آن دریا را خالی کردند و به شکار ماهی اشتغال ننموده
چندان ماهی صید ننمودند که تل ماهی به ماه رسیده بود ، معلوم است که در یسایی
که چندین سال که ابتدای او را عالم الغیب میداند خالی نمیشد ، ماهی آنجا
را که لشکر عظیم صیاد باشند از حیزا حصی بیرون است . غرض آب دریا از آنجا
متوجه آمل شد نصف شب به آمل رسید و جمیع شهر را فرو گرفت ، خراب و ویران
ساخته ، خلق انبوه غرق بحر بلا شدید تا بحر قلزم هیچ جا قرار نگرفت همه خلق
را طمعه ماهیان دریا نمود . گویا قضا تلافی آن ماهیان را و آن مردم در این جا
به عمل آورد . آمل از آن جهت خراب بود . چون نواب همایون از سیر و شکار
پرداخت روانه خراسان شد . سنه سته عشر و تسعماهه صاحقران گیتی ستان -
شاه اسماعیل به عزم تسخیر خراسان عزیمت نمود .

ملک بهمن و لارجان

ملک بهمن که آخرین بار ماندگان ملک کیومرث بن بیستون بن گستهم زیار است مردی سر سخت بوده و در برابر شاه عباس ایستادگی نمود بر خویشاوند خود بزادر ملک حسین لواسانی به گناه رفتن تزد شاه و نفاق، شبانه شبیخون زد و او را بدست آورده بکشت و فرزندانش را با سیری گرفته بار جان برد و شکنجه و آزار کرده شاه عباس چون آگاه شد اسیران را از ملک بهمن خواست این فرمانروایی‌ها بجای اینکه اطاعت کند سر کشی و نافرمانی کرد. شاه صفوی یکایک به رفتاری و دشمنی‌های او را در ذل گرفت تا فرهاد خان را در گرفتن او فرمان داد فرهاد خان به فرمان شاه توبیچیان و تفنگداران و هر چه را که در گشودن دژ کار گردید با خود همسراه کرده رهسپار لارجان گردید و در آنجا به چرب زبانی ایل و تبار امیری را با خود بیار گردانید و این دسته از تیر و مند ترین سپاه ملک بهمن بودند. نامبرده از دوچو و ناسازگاری ایشان از جان تا امید شد زیرا اینها دز خانگی بودند که راه و نشان دژ را بخوبی میدانستند و از همه چیز آگاهی داشتند از این‌ترو سخت رنجید و بزرگد ایشان وردان امیر نام را که ریش سفید ایل بود بکشت. این رفتار خشن تبار امیری را بیشتر خشمگین نموده و آدار کرد که به فرهاد خان بیش از اندازه کمک کنند. یازی فرهاد خان با سپاه گران و توبیهای دزشکن به همراه بومیان بزیر دز رسید، ملک بهمن چون گشوده شدن دژ را نزدیک دید از جان دست کشید و برای آنکه شاید بتواند خود و خانواده خود را از آسیب مرگ بزرهاند با پیمان و سوگند فرهاد خان از دز فرود آمد. سردار قزلباش او را به اصفهان برده به پیشگاه معرفی نمود شاه عباس چون او را دید رفتار تاروایش را یکایک به چشم کشید وی تا چندی بکشتنش فرمان نداد زیرا فرهاد خان با سوگند او را زنگار داده بود ملک بهمن روزها بنا بفرمان در خانه آن سردار بود تا آنکه شاه در آغاز نوروز سال بکهزار و

شش هجری قمری هنگامی که از اصفهان آهنگ قزوین کرد نامبرده را به کاخ نو ساخت خواست و پس از حضور او را بدست سلطان حسین لواسانی داده که بخون بردارش کیفر دهد.

در میان فرزندان ملک بهمن پسر ارشاد ملک کیخسرو در سن ۱۷ سالگی بود با برادران و اهل بیت در قلعه دشمنکور (۸۵) بود و او خراین و دفائن خود را به آنجا نقل نموده ملک بهمن اعتقاد داشت که تا آن قلعه در دست او و اولاد او باشد آسیبی به او نخواهد رسید. اما ملک کیخسرو بعد از واقعه پدر از غصب پادشاهی اندیشید با چند تن از ریش سفیدان آن سلسله بدرگاه جهان پناه آمد محمد بیک بیگدلی که از طایفه شاملو بود به ضبط املاک ملک بهمن و بدست آوردن قلاع و فرزندان او ما-مور گردید. قلعه لار حان و دشمنکور را که در حضانت و حکومی شهره آفاق است. ضبط نصوه با اتباع و فرزندان بدار السطنه قزوین اورد که بدستور شاه عباس بشه ملک حسین لواسانی سپردند. و لاریجان به تیول حاکم قزلباش در آمد. وضع حکومت لاریجان از دوره صفویه تا پایان قاجاریه.

فریزر در سفر نامه خود می نویسد (فریزر در سال ۱۸۲۱ میلادی برابر ۱۲۴۷ هـ ق به ایران مسافرت کرده است) مازندرانی ها سربازانی دلیر و تیر اندازی ماهرند و از جمله سپاهیان معتمد و موئقی هستند که شاه فعلی (منظور فتحعلی شاه) و عمومی او مرحوم آغا محمد خان در هنگام رویاروئی با خطر واقعی در میان قراچوقی ها یا سیاه جامگان لاریجان می خوابید و شاه آنان را پیراهن تن شاه میخواند.

به استناد نوشته لرد گزرن انگلیسی در سالهای آخر پادشاهی ناصرالدین شاه مجموع سپاه ایران طبق مندرجات دفاتر جنگ آن زمان دویست هزار نفر بود. فوج از ده دسته تشکیل میشد و هر دسته یکصد نفر بودند ولی بعدها هر فوج بـه هفتصد نفر هم رسید. صالح منصبان فوج عبارت بودند از یک سرتیپ و یک سرهنگ و ده نایب دوم و ده نمایند و یک وکیل باشی و یک موزیگانی باشی و چهار سر-

جوخه و هشت ده باشی مقتضیان به ده تومان و به چند فوج تقسیم شده بود .
سیاه لاریجانی فوج ۳ تومان ۵ بود . به استناد جلد پنجم نامه دانشوران تالیف محمد
مهدی شمس العلماء مازندران چند دسته نظامیان سواره داشته است که فوج شماره ۴۴

لاریجان خاپیبا خان سرتیپ و محمد خان اعظم الدوله سرتیپ ، ابراهیم خان
سرهنگ ، فرج الله خان ، صاحب منصبان جزء ۲۸ نفر بوده است .

ناصرالدین شاه در روزنامه سفر مازندران از محمد آقا بیک یاور لاریجانی بهرسناتقی
که یکصدو پنجاه نفر سر باز در جزء و فوج لاریجان دارد ذکر نمود . اعتمادالسلطنه در
روزنامه خاطرات خود مینویسد :

((در ذی القعده ۱۳۰۷ فوج لاریجان به سيف الملك شوریده بودند . درب سرباز خانه
را بسته بودند پسر عباسقلی خان لاریجانی که برادر زن سيف الملك و سرتیپ
فوج است او را نجات داد نتیجه این عمل این شد که فوج لاریجان را از سيف الملك
گرفتند))

جنگ آغا محمد خان

در لاریجان

در سال ۱۱۹۴ که علی مراد خان زند حاکم تهران بود دو تن از امرای لاریجانی بنام
محمد قلیخان سفید و دیگری بنام محمد قلیخان سیاه وارد تهران شدند و نزد علی
مرادخان زند رفتند و او را پرسیدند آیا اطلاع داری که آغا محمد خان قاجار
در مازندران مشغول چکارها میباشد .

علی مرادخان پرسید چه میکند ؟ دو محمد قلیخان گفتند که او مشغول است که
تمام امرای مازندران را اطراف خود گرد بیاورد و بعد از آنکه امرای مازندران
اطرافش گرد آمدند آن قدر نیرومند خواهد شد که دیگر زور پادشاه زند به او نخواهد
رسید . خاصه آنکه در استرآباد هم طرفدار دارد و اکثر پادشاه زند میخواهد از خطیر
آغا محمد خان قاجار در امان باید باید قبل از اینکه این مرد نیرومند شود
اور از این بود نمایند .

علیمراد خان زند پرسید آیا میگوئید که من به مازندران بروم و آغا محمد خان را دستگیر کنم و محمد قلیخان گفتند هر چه زودتر اینکار انجام بگیرد بهتر است . علیمراد خان پرسید شما برای چه علاقه دارید که آغا محمد خان از بین بروند آندو جواب دادند برای اینکه از روزی که محمد حسن خان اشاقه باش (یکسر آغا محمد خان) زنده بود هر آسیب و ضرر که به ما رسیده از طرف محمد حسن خان یا پسرش جهانسوز بوده است . و ما میدانیم که آغا محمد خان قاجار چشم طمع به لارجان دوخته و قصد دارد که آنجا را تصرف کند و املاک ساکنین لارجان را به تصرف در آورد اگر آغا محمد خان نایاب شود ما نایاب خواهیم شد .

علیمراد خان زند پرسید از کجا معلوم که آغا محمد خان قاجار در صدد برآید مثل برادر و پدرش به شما آسیب برساند . و محمد قلیخان گفتند چه دلیلی واضح تر از اینکه آغا محمد خان قاجار یکمادقبل در ساری گفت که لارجان ملک موروثی . ماست و باید بما یعنی فرزندان محمد حسن خان برسد و مامیدانیم که این مرد خواجه و لئیم که از فرط لثامت نان خود را با ترازو میکشد که مبادا یک لقمه زیادتر بخورد و ضرر کند بطور حتم لارجان را تصرف و املاک ما و دیگران را ضبط خواهد نمود .

علیمراد خان زند گفت من تصدیق میکنم که اگر آغا محمد خان نیرومند شود و املاک شما در لار جان در معرض خطر قرار خواهد گرفت دو محمد قلیخان گفتند شما تصور میکنید که بعد از قوی شدن آغا محمد خان فقط لارجان دچار خطرات میشود بلکه منطقه حکمرانی شما هم دچار خطر خواهد شد مگر نشیدید که قبل از اینکه تهران برود گفت وی باید این شهر را پایتخت خود بکند .

علیمراد خان گفت جنگ با آغا محمد خان بهانه لازم دارد . آندو گفتند چه بهانه بهتر از اینکه آغا محمد خان قاجار مشغول جمع آوری قشون میباشد او قصد دارد - یا غی شود کسی که قصد طفیان نداشته باشد قشون گرد نمیاورد و سربازان خود را وادار به مشق نمینماید . اگر این مرد نمیخواست رو بروی پادشاه زند باستند از شیراز نمی گریخت و خود را به استراپاد نمی رساند .

علیمراد خان گفت من برای جنگبای آغا محمد خان باید از ابوالفتح شاه و زکی خان زند دائی خود اجازه بگیرم بدون موافقت آنها نمیتوانم به جنگبروم چون جنگ با او خرچ دارد و آن خرج باید به تصویب پادشاه زند و دائی من برسد ولی تا وصول جواب آنها نامه‌ای به آغا محمد خان مبنی‌بیسم و از او دعوت میکنم به تهران بیاید و اگر دعوت مرا نپذیرفت معلوم میشود که قصد باغیگری دارد دو محمد قلیخان گفتند ما یقین داریم که او دعوت شما را نخواهد پذیرفت و به تهران نخواهد آمد . خان زند نامه دیگری نیز نوشت آه آغا محمد خان به هیچکدام جواب نداد .

ولی ناسه شاه زند در مورد جنگبای آغا محمد خان رسید . علیمرادخان بعد از وصول دستور جنگبای دو محمد قلیخان مشورت کرد که چگونه به جنگ آغا محمد خان برود . آندو گفتند اگر شما سرباز و اسلحه و پول برای تهیه آذوقه ، علیق‌بما بدھید ما بشما قول میدهیم که آغا محمد خان را کت بسته به تهران خواهیم آورد ، یا سرش را به اینجا می‌اوریم . علیمرادخان گفت دادن اسلحه و سرباز اشکال ندارد ولی دادن پول برای خرید آذوقه و علیق مشکل است . زیرا من پول ندارم . بعد از چانه زدن موافقت شد که دو محمد قلیخان چهل هزار تومان هزینه قشون کشی برای جنگ با آغا محمد خان کمک نمایند و بعد که خواجه قاجار شکست خورد معادل دویست هزار تومان از املاک خانواده آغا محمد خان را تصرف نمایند .

علیمراد خان فرماندهی قشون را به آندو محمد قلی و اگذار کرد اما یک‌سی از صاحبمنصبان آزموده خود را نیز بعنوان مشاور به آندو فرستاد .

علیمرادخان گفت محمد قلی سفید فرمانده قشون و محمد قلی سیاه نایب او باشد و هر موقع که دچار اشکال شدند با مشاور جنگی که با آنها هست مشورت نمایند . علیمراد خان زند شکست خورد .

چند تن از مورخین دوره قارجایه در ایران قشون علی مراد خان زند را که به فرماندهی دو محمد قلیخان برای جنگبای آغا محمد خان برآه افتادند هشتاد هزار سرباز دانسته‌اند این رقم با توجه به قدرت مالی علی مراد خان اغراق بنظر میرسد .

علت ذکر این رقم مقرن به اغراق این بوده که شجاعت آغا محمد خان قاجار را به جلوه در آورند. و بگویند که آغا محمد خان توانست با نیروی کم قشون هشتاد هزار نفری علی مراد خان زند را سکشت بدهد. قشون علی مراد خان هنگامی که به سوی مازندران راه افتاد بیش از ده یا پانزده هزار سر باز نداشت. محمد قلی خان سفید تصمیم گرفت قشون را از تنگه‌ای به اسم عباس آباد عبور دهد. وقتی خبر قشون کشی علی مراد خان به آغا محمد خان رسید برادرش جعفر قلیخان را فرا خواند و او را به فرماندهی قشون خود انتخاب کرد تا جلوی قشون علی مراد خان را بگیرد. آغا محمد خان به او گفت در این فصل آب رودخانه کم است و تو به آسانی میتوانی در همه جا از آن رودخانه عبور نمایی. آغا محمد خان گفت تو باید در تنگه عباس آباد یا سر بازان خود پنهان شوی وقتی قشون علی مراد خان را بدید بگذار سربازانش عبور کنند من میخواهم سربازان او در تنگه عباس آباد از بین برود برای اینکه شیوه اسب توجه سرداران لارجانی را جلب نکند با خود اسب نبر. جعفر قلی خان گفت تنگه عباس آباد بقدر کافی درخت دارد که من میتوانم تمام سربازان را پشت درختها پنهان نمایم تا کسی ما را نبیند.

دو سردار لارجانی بعد از اینکه وارد تنگه عباس آباد شدند نظری به اطراف انداختند و اثری از وجود جاندار ندیدند. و سر بازان هم بدون اینکه حدس بزنند ممکن است مورد حمله قرار بگیرند برآه خود ادامه دادند. فقط یک افسر آزموده به اسم ابراهیم قره چمن (یعنی اهل قره چمن) به محمد قلی خان سفید گفت که ای سر-دار عبور از اینجا بدون طایله ممکن است خطر داشته باشد و من عقیده دارم که شما برآن احتیاطیک طایله به جلو بفرستید. محمد قلی خان سفید گفت من اهل مازندران هستم و اینجا را بخوبی میشناسم.

سر بازان علی مراد خان به فرماندهی دو سردار لارجانی به منطقه‌ای از تنگه عباس آباد رسیدند که در آنجا سربازان آغا محمد خان بخوبی مشرف بر سربازان- مهاجم بودند جعفر قلی خان فرمان حمله داد به محض فرمان حمله سربازان قاجار

شروع به تیر اندازی و پرتاب سنگ و قطعات درخت کردند و هر گلوله از لو تفنگ یک سرباز خارج میشد یک تن از سربازان علی مرادخان زند را به زمین میانداخت سنگها و قطعات درختها، با صدای لرزه آور از کوه سقوط میکرده سربازان علی مرادخان زند را له مینمود.

سربازانی که در منطقه حساس تنگه عباش آباد بودند اسیر شدند و عدمای از سربازان و دو سردار لارجانی که در عقب بودند برگشتهند و از تنگه عباس آباد خارج شدند. نتیجه جنگ عباس آباد این شد که راه تهران بروی خواجه قاجار گشته شد.

فرستاده آغا محمد خان در لارجان.

آغا محمد خان قاجار بعد از چند هفته توقف در تهران عازم مازندران شد و در سال ۱۸۲۰ میلادی مطابق با سال ۱۱۹۵ هجری قمری در بار فروش مازندران سکوست کرد. در این موقع محمد قلیخان سفید و محمد قلی خان سپاه که گفته شد از ملاکین بزرگ لارجان بودند از ترس این که آغا محمد خان املاکشان را به تصرف آورد مبادرت به طغیان کردند و در لارجان بدون اینکه دعوی سلطنت نمایند خود را مستقل معرفی کردند و به آغا محمد خان اطلاع دادند که دو محمد قلی خان نه فقط یاغی شده بلکه در لارجان تفنگ هم میسازند مسئله ساختن تفنگ (۸۷) در لارجان یک موضوع مهم جنگی نبود. چون در آن عصر تفنگ در همه جاک ایران ساخته میشد ولی به آغا محمد خان گفتند که دو سردار لارجانی با مظلوم امروز یک کارخانه تفنگسازی در لارجان بوجود آوردند و بزودی دارای دهها هزار تفنگ خواهد شد. آغا محمد خان قاجار برادر خود رضا قلی خان را احضار کرد و به او گفت عدمای از سربازان را با خود به لارجان ببر و دو محمد قلی سپاه و سفید را دستگیر کن و کتبسته به بار فروش بفرست.

دو محمد قلی خان وقتی که رضا قلی خان به لارجان رسید باو پیغام فرستادند که حاضرند تسلیم شوند ولی قبل از تسلیم شدن درخواست میکنند که آنها با او در

مجلسی حضور بهم رسانند تا بتوانند چند موضوع لازم را به اطلاعش برسانند.
رضا قلی خان بعد از احتیاطهایی که هر فرمانده جنگی میکند تا این که ختم برای
وکدام نگستره داشت موافقت کرد با دو محمد قلی مذاکره نماید.

بعد از این که نشستند محمد قلی خان سفید گفت ای رضا قلی خان تو میدانی که
ما پسر بعد از پدر اهل لارجان و ملاک بوده ایم . همواره از سلطنت زمان اطاعت
کردیم بدران ما باغی نبودند بلکه بکار رزاعت اهتمال داشتند هیچیک از پادشاهان
که بر مازندران و گیلان سلطنت داشتند در حد تصرف املاک ما بر نیامدند و فقط
محمد حسن خان اشاقه باش دست تصرف بطرف املاک ما دراز کرد و مدتی املاک ما
را غصب نمود . بعد ما موفق شدیم املاک خود را که از اجدامان ما رسیده به تصرف
در آوریم . رضا قلی خان گفت آغا محمد خان بدینین است چون شما سال گذشته
با علی مردان خان زند متعدد شدید و میخواستید آغا محمد خان را دستگیر نمایید .
محمد قلی خان سیاه گفت ما تصدیق میکنیم که سال گذشته به علی مردان خان زند
متulos شدیم . توسل ما باواز بیم از دست دادن املاکمان بود نه به قصد دشمنی
با آغا محمد خان قاجار هر یک از ما عدهای نوکر و کلفت داریم که همه پسر بعد
از پدر و دختر بعد از مادر ، در دودمان ما پسر بوده اند و ما باید متحمل هزینه
زنگی آنها بشویم و نمیتوانیم آنها را برانیم و از خدمت خود اخراج نمائیم .
و سیله نگاهداری آنها هم املاک ماست . این بود که سال گذشته به علیمردان خان
زند متulos شدیم و نتیجه نکرفتیم و امسال ناگزیر خودمان قیام کردیم که از ملاک
مان دفاع نمائیم . ما میدانیم که این کار خطرباک است و اگر شکست بخوریم
و بدست آغا محمد خان بیتفتیم به هلاکت خواهیم رسید اما اگر کشتہ شویم پس
از این است که املاک خود را از دست دهم و گرفتار نمی دستی شویم .

حدها سال است که ما پسر بعد پدر در لارجان به آبرومندی زندگی کردیم و نمی
توانیم از این به بعد با تعنگستی زندگی نمائیم و برای ما مرگ کواراتر از این
میباشد که دست احتیاج بسوی این و آن دراز کنیم . محمد قلی سفید گفت بارها

در شاهنامه خوانده‌ام که در قدیم بارها سلاطین ایران از بانوان بوده‌اند ولی این مرد که امروز میخواهد بر ما سلطنت کند نه مرد است، نه زن و اگر مرد با زن بود هرگز اینطور با مردم ستم نمیکرد. چون در هر مرد صفات مردی و در هر زن صفات و عواطف زنانگی وجود دارد و در این مرد نه صفات مردی وجود دارد و نه عواطف زنانگی. و به جای اینکه شما ای رضا قلی خان پادشاه این کشور بشوید این مرد مخت قصد دارد که جای پادشاهان گذشته ایران را بگیرد.

اولین کسی که کلمه (مخنث) را صفت آغا محمد خان قاجار کرد محمد قلی خان سفید بود و پس از اینکه وی این صفت را بر زبان آورد دیگران فرا گرفتند و آنرا بر زبان یا قلم جاری کردند از جمله لطفعلی خان زند در شعر معروف گفت:

بارب ستندی مملکت از همچو منی دادی به مختنی نه مردی نه زنی
از گردش روزگار معلوم شد پیش تو چه دف زنی چه شمشیر زنی
محمد قلی سیاه گفت ای رضا قلی تو باید تاج سلطنت ایران را سر بگذاری نه یک مرد خواجه.

رضا قلی خان به فکر سلطنت افتاد.

دو محمد قلی حس کردند امید به سلطنت رضا قلی خان را مسرور کرد و محمد قلی سفید گفت برادر شما مردی است ناقص و نه یک مرد بشمار می‌باید و نه یک زن سلطنت وی نه قبول عامه نیست بلکه از نظر شرعی هم ایران‌دارد و در شرع ما یکی از صفات شخصی که میخواهد بر مسلمین حکومت کند صفت (رشید) بودن است. برادر شما رشید نیست ناقص است رشید یعنی شخصی که دارای رشد است و مقصود از رشد فقط این نیست که اندامش به ظاهر مانند اندام یک فرد بالغ باشد بلکه باید از حیث عقل و مشخصات جسمی هم رشید بشمار بباید. برادر شما ممکن است مدتی با قهر و غلبه حکومت کند ولی شما از هر حیث شایسته سلطنت هستید و ما حاضریم تا آنچه که نوان داریم برای سلطنت شما رحمت بکشیم و ما یک در خواست داریم که شما در صدد بر نیائید املاک ما را تصرف کنید.

رضا قلی خان گفت آیا شما تعهد میکنید که برای این منظور از صمیم قلب با من

کمک نصاییدرو محمد قلی گفتند هر قدر تفنگچی دارند میتوانند بسیج کنند و اگر شما برآشتن خواهان سلطنت ایران باشید بهترین موقع برای رسیدن به این آرزو این موقع است . بر احتی میتوانید آغا محمد خان را بر کنار کنید و خود فرمانفرما مائی گیلان و مازندران را بر عهده بگیرید تا بعد قسمت های دیگر ایران را هم جزو قلمرو سلطنت خود نمائید .

برادر شما در بار فروش است شما با سربازانی که خود آورده اید و سربازان لارجانی و خود ما به بار فروش بروید و آغا محمد خان را بر کنار نمائید . (ابدان خان) هم اینک با عده ای از تفنگچیان خود در لارجان است . ابدان خان یکی از دوستان ما است با لآخره مذکرات باین منتهی شد که روز بعد با دو هزار و یکصد تفنگچی بسوی بار فروش برآه بیفتدند . آغا محمد خان قاجار وقتی خبر نزدیک شدن دو مالک لارجانی را شنید گفت این دو نفر در تنگه عباس آباد چه توانستند بکنند که اینجا کاری از آنها ساخته شود در راه بار فروش دویست تفنگچی برای معدوم کردن آنها کافی است . در آن موقع کاروان یا سپاهی که میخواست به بار فروش برود باید از راه بار فروش یا (جاده بار فروش) ببرود و اگر از راه دیگر میرفت بیم آن وجود داشت که در باطلاق برود یا بر اثر گسل بودن و مرداب ها نمیتوانست براه خود ادامه دهد .

شاه عباس صفوی یک جاده شوشه تا باز فروش ساخت و کاروانیان از آن به بعد در فصل باران از آن جاده استفاده میکردند . آغا محمد خان فکر میکرد سربازان لارجانی با لاجبار از همان جاده شاه عباس عبور مینمایند و محمد قلی خان وقتی دیدند راه شوشه و سیله تفنگچیان آغا محمد خان بسته است تصمیم گرفتند از بیراه بروند بعد از آن که هوا ناریگ شد روی زمین نمد و حصیر گسترندند و تفنگچیان آغا محمد خان را دور زندند وقتی که روز دمید شهر بار فروش از طرف نیروی رضا قلی خان و سرداران لارجانی و ابدان خان محاصره شد و با لآخره آغا محمد خان دستگیر گردید و در بار فروش

زنگنی گردید که بعداً "بوسیله یکی از افسران به بند بی رفته و از آنجا طی مکاتباً که با برادران دیگر خود کرد توانست خود را نجات دهد". سرداران لارجانی توسط ابدان خان سعی زیادی کردند که او را بکشند موفق نشدند آغا محمد خان پس از دستیابی بر برادرش رضا قلی خان، دستور داد ابدان خان کرد را به قتل برسانند. سرداران لارجانی که در این جنگ نیز به نتیجه نرسیدند با امیر (کونه خان افشار طارمی) اکه با آغا محمد خان خصوصی داشت متحتم گردیدند و برای بسیج سربازان باو پول دادند. قشون امیر کوته خان افشار طارمی که دو محمد قلی سیاه و سفید با سربازان خود در آن بودند روز جمعه با زدهم جمادی الثاني ۱۱۹۶ هجری قمری به آمل نزدیک شد در این جنگ امیر طارمی تیر خورد و او را از میدان جنگیدر برداشت و در میزان گیلان از خونریزی در گذشت. محمد قلی خان سفید نیز تیر خورد و پس از دلیری ها در میدان جنگیدر گذشت. محمد قلی خان سیاه دستگیر شد آغا محمد خان دستور داد دست و پاهای او را بستند و سنگی هم به پاهایش بستند و طنابی بلند بان بستند و او را برودخانه انداختند بعد از آنکه محمد قلی خان سیاه در آب خفه شد او را از آب بیرون آوردند و بستگان او جسدش را در لارجان برداشتند و دفن کردند.

امیر اعظم و لاریجان

رشید السلطان نام رئیس ایل اعانلو ساکن و رامین در اوائل سالهای عزل محمد علیشاه از هرج و مرچ استفاده کرد نسبت به رجال متمند تهران بی اعتماد نمود. امیر مکرم لارجانی هم چند دهکده آمل را که دو سه نفر از شاهزادگان درجه اول منجمله عین الدوله از خویشاوندان امیر اعظم دعوی مالکیت آنها را داشتند ضبط کرده در آن مد آنرا نمی پرداخت. در نتیجه دولت وقت امیر اعظم را مسؤول تنبیه ایشان نمودند میا سیاهیان یکدسته سختیار بودند که از امام قلیخان اطاعت نمی نمودند. پس امیر اعظم خواهر امیر سکرم و آنیز بازدواج کرده بود و از اوا فرزندانی داشت. ولی خود امیر اعظم از زن دیگر بوجود آمد، بنا بر این امیر مکرم و امیر اعظم نسبت بهم

پیگانه نبودند باری امیر مکرم با سپاه ابواب جمعی خود و چریکان اضافه بطرف امامزاده هاشم رفت و دشت موشا (با لای آب علی) را انتخاب کرده بر تیغه کوه سنگر بست و - بختیاریها در پائین کوه موضع گرفته دهانه های توپها را بطرف گردنه موشا سوار کردند. اگر چه گلوله های توپ در پشت سنگر لاریجانی ها بزمین می نشست ولی لارجانی ها از مدار آن میلرزیدند و از ترس چنان عقب نشینی کردند که تا آمل عنان نکشیدند. امیر مکرم پیش از هر چیز احمد سلطان دلاستاقی را که سر کرده ای پیر و امین بود با چند تن سرباز زیده و چالاک انتخاب کرده دستور فوری داد که به قریه اسک برود و اثنایه گرانبهای خانه آنجا را به تنگه بینجستان دهستان بهرستاق انتقال دهد. لارجانی ها و افسرانشان از آنهمه مواضع کوهستانی و قلل آن چشم پوشیده به آمل بر گشتند و پس از اندکی توقف در (اجدانیه) محل سکونت امیر مکرم جلسه مشورتی تشکیل دادند و از بزرگان شهر دعوت کردند تا درباره رزم یا سازش تصمیم بگیرند و شهر را از حمله بختیاریها حفظ کنند. جلسه مزبور مجلس پر شور و هیجانی بود. پس از جلسه امیر نظامیان را آزاد کرده خودش بسوی بابل روانه شد تا بخانه اکنطروس پناهنده شود از قضا در راه به امیر مovid باوند و پسرانش هژیرالسلطان و سه الممالک بر خورد که پیش از آن ایشان استعداد کرده بود. امیر مovid با چهار صد سوار و تجهیزات کامل برای مساعدت او به آمل آمد و مجددا "در (اجدانیه) جلسه مشورتی تشکیل داد و ضمن نطق کوتاهی تصمیم قطعی خود را با امیر اعظم اعلام کرد و با دو روز توقف نظامیان لارجانی را حاضر و مجهز کرد و روز سوم با احتیاط کامل به راه هراز حرکت نمودند و با نقشه ای که امیر مovid طرح نموده بود در گلو بند) متمرکز شدند. مهدی سلطان امیری لارجانی با چند نفر از سربازان و زیده از راه (چلاوه) پیاده بطرف لارجان حرکت کرد امیر اعظم پس از فرار امیر اکرم در (بلور) توقف کرد و از غذای گرمی که برای سرکردگان لارجانی تهیه نیده بودند تناول کرد و پس از صرف غذا امام قلیخان پیشنهاد نمود که باید بدنبال امیر مکرم تا آمل بنشست که اگر دوباره بر گردند و از این سنگرهای کوهستانی استفاده کند خطرات جانی ما مسلم نمیشود، امیر اعظم پاسخ داد که خان داشی حال جنگ دناره مردی است ترسو که جرات بر گشت نمیکند، امیر اعظم از آنجا به اسک رفت و پیش از اینکه احمد سلطان دلاستاقی بانجا برسد

و دو عرآده توپ هم داشتند ایشان از نقاط دره‌های پر پیچ و خم گذشته به حوزه وسیعی رسیدند که منتهای آن سنگر گاه لارجانی‌ها بود. امیر موید و امیر مکرم در شکاف بلند کوه سنگر گرفته بودند. فوج گزیده امیر اعظم با شلیک توپهای سنگر لارجانی‌ها و دامنه آن کوه را هدف قرار دادند گلوله‌های توپ به کوه پشت سنگر لارجانی‌ها میخورد و صدای صیب آن دره وسیع و کوههای زا به لرزه در می‌آورد و قسمتی از آن بزمین میریخت ولی حرکتی از سپاه نشمن به گوشان نمیرسید. رشید السلطان و یا یکی از پسران امیر موید که برای بازرسی سنگرها و افرادش - گردش میکرده به سنگر امیر موید و امیر مکرم رسید امیر لارجانی با دوربین به امیر اعظم نگریست و اسب خود را زیر پایش دید و توله سگش هم به دنبال پس دوربین را به رشید السلطان داد، رشید پس از دیدن خواست امیر اعظم را هدف قرار دهد امیر مکرم نگذاشت که از دولت ترس انتقام داشت. پس اسب را نشانه گرفت امیر خواست مخالفت کند ولی تیر رها شده اسب را غطانید و امیر اعظم هم بزمین افتاد رشید السلطان بار دوم توله را کشت امیر اعظم بر اسب دیگر سوار شد جوان رشید تیر دیگری از کنار رکاب امیر گذرانید که پای راستش رخمی شد و اسب دوم نیز بر اثر اصابت آن تیر مرد.

بختیارهایا چون امیر اعظم را در گرداب بلا دیدند بر گرد او حلقة زدند امام قلی خان گفت این پیش آمد ناگوار از غرور است که آنچه گفتم بشنیدی و کار را بشه اینجا رسانیدی پس بر خاست و برابر نقشه‌ای که طرح کرده بود با هفده نفر گزیده بسوی مقصود روانه شد و همنیکه به سنگر اول لارجانی‌ها نزدیک گردید فرمان شلیک از طرف پسران امیر موید صادر گردید و امام قلیخان با بیست گلوله از اسب بزمین افتاد و در دم جان داد. و آن هفده نفر جنازه او را گرفته به عقب بر گشتند. سواران دولتی به سوک نشستند امیر اعظم از آن پیشامد سخت بلر زید که هم از بختیارهایا و هم از لارجانی‌ها بترسید سران بختیاری کم کم بخود آمده شور گردند و بدینگونه رای گرفتند که به اجتماع مدبرانه حمله کنند و انتقام بگیرند.

پس با نواختن شیبور بورش خود را اعلام نمودند از صدای شیبور ایشان لارجانی ها نیز خود را آماده نبرد کردند از این پیکار کمد گلو بند روی داد (۸۴) ساعنت طول کشید بر طرفین تلفات بسیار وارد شد کشنگان بختیاری بیش از لارجانی بود ولی یکی از سنگرهای را از دشمن گرفتند و چهار نفر از لارجانی را که یکی رضا نام داشت سر بریدند و سرها را در توبه نهاده با خود به اردو بردند.

علت اصلی عقب نشینی لارجانی ها از سنگر اول صرفاً "حله دسته جمعی بختیاریها نبود بلکه سبب دیگری داشت بدین تفصیل که پیش از آنکه امام قلیخان با (۱۷) نفر به جنگ دشمن برود یکنفر قهوه چی غیر لارجانی از قهوه خانه پشت اردوگاه امیر اعظم از فراز کوه به پائین رفت تا از چادرها چیزی بر باید اما به دام سپاهیان امیر اعظم افتاد و بضریت چوب راهنمایی پانزده نفر بختیاری را پذیرفت و آنان را از راه شکار چیان بر قله کوهی که بر سنگ لارجانی ها مسلط بود برد.

شلیک این دو جناح موافق بر سپاه امیر مکرم در یک موقع اتفاق افتاده بود اما دو پیشامد دیگر کار امیر اعظم را تباہ کرد نخست اینکه خلچ چون سرهای بریده لارجانی ها را در توبه بختیاری دیدند بر آشقتند که آن کردار زشت را دور از مرد دیدند و همان گفت و شیندها موجب شد که خود را کنار کشیده بر کناره دیگر رود هراز چادر زدند . دیگر اینکه بنا به شرح گذشته مهدی سلطان با هفت نفر لارجانی به همراه راهنمای از بیرا همه به سراغ اردوی امیر اعظم روانه شد چون به شش کیلو متری علی آباد رسید به دهکده (آفن سر) رفت و با هفت نفر همراهان در آنجا به خواب رفت و تنها یکی در بیرون اطاق پاسداری مینمود میر آخر امیر اعظم با دو نفر بختیاری برای گرفتن علوفه و آذوقه با فکری آرام بسوی همین دیسه روان گردید چشم پاسدار به یک سگ زیبای شکاری افتاد که بر گردش طوق طلا دارد و از پیچ راه بسوی دهکده میابد و دانست که از آن اردوست و کسی همراه دارد پس به اطاق رفت و سر کرده لارجانی را بیدار کرد از قضا میر آخر هم با دو سرباز بر کنار حیاط همین خانه آمد و صاحب خانه را آواز داد ، مهدی سلطان بجای

روستائی از اطاق بیرون دوید و پیشانی میر آخور را با تیری جانسوز نشانش
گرفت . سربازان با سرعت عجیبی بدن بیجان میر آخور را به اردو رسانیدند
و چگونگی را به امیر اعظم گزارش دادند . مهدی سلطان بیدرنگ روستائیان را نزد
خوبیش برد و فرمان داد که پیش از رسیدن سپاه دشمن پراکنده شوند و در جنگل‌های
پیرامون پنهان گردند و خودش نیز از آن سامان گریخت و خود را به قله کوهی
که بر اردوی امیر اعظم مسلط بود رسانید . حسد مهدی سلطان درست بود زیرا
چیزی نگذشت که پنجاه نفر بختیاری به دهکده رفتند و حون کسی را نیافتنند
اثاث خانه‌ها را تباہ گردند .

امیر اعظم بختیاریها را پس از برگشت از جنگ‌گلو بند به حضور حواست و آنان
را برای انتقام خون اصلی ام قلیخان تشویق کرد قرار دادند که شب را بخوابند
و صبح را به سنگر لارجانی‌ها حمله نمایند . مهدی سلطان و یارانش شب را بر
قله کوه بسر برده و پیش از آنکه بامداد بدند و هوا روش شود هر یک در فاصله‌های
معین دور از چشم دشمن سنگر گرفتند و افراد تالع به انتظار تیراندازی مهدی
سلطان نشستند همینکه نخستین رشته صبح نمایان گشت غریبو گلوله مهدی سلطان
غرض نمود و سربازی که در بیرون چادر بخون آغشته شد باران گلوله چندی من
سر باز را کشت و فوج خلچ هم که در زیر کوه شمالی ، آنطرف رود هراز اردوگاه
داشتند به نشانی گلوله‌ها تیراندازی کردند . بختیاریها تا ساعتی می‌بیش
بودند و تلفات میدانند سربازان دولتی گمان کردند که چون بختیاریها رئیس
خود را از دست دادند و به شرکت در پیکار مردد بودند بر اثر اختلاف خودیها
بیهوده تیراندازی می‌کنند .

ایل بختیاری پس از مدتی که به چگونگی پی برند آماده نبرد شدن یک دسته
از سواره و پیاده ایشان بسوی هدف شناختند اما همینکه نیمی از راه را پیمودند
به تیر لارجانی‌ها به دره افتادند ، دسته دوم بختیاریها هم به سنگرهای نزدیک
شدند ولی یکباره سه ته کوه در غلطیدند چون در این دو حمله افواج خلچ سربازان

دولتی شرکت نکردند، بختیاریها سخت خشمناک شده عقب نشینی کردند امیر اعظم پیشاپیش سپاه به راه افتاد و از ترس فرمان داد که سپاهیان از راه نصارستاق نور به تهران بروند نه از راه لارجان . بیشتر چادرها و اثاث اردوها را جا گذاشتند بودند زیرا پیش از آنکه اثاث جمع آوری شود، مهدی سلطان با سه تن از یاران شلیک کنان از فراز کوه پائین آمده سربازان را به گلوله بستند و هم چنین آجودان امیر اعظم چنان سراسیمه شد که کیف بول و نامه های دوسته امیر از دستش افتاد و زهره بر داشتن نداشت .

اثاثیه نفیس و عکس های پسران و دختران که با امیر اعظم ارتباط فساد داشتند در کیف و دو لنگه مفرش گرگانی بود که مهدی سلطان همه را جمع کرده تصرف نمود . اردوانی شکست خورده در اول ظهر به دهکده نصار رسیدند و در سه کیلو متری آن آبادی چادر زدند . لارجانی ها و دسته های امیر موبید و رشیدالسلطان نمیخواستند امیر اعظم را بکشند و گرفته همان روزهای اول به کارش پایان میدادند . روستاییان نصار در گرامیداشت امیر اعظم کوشیدند و به پیشواز او رفته بودند بختیاریها میخواستند به انتقام و قصاص خون امام قلیخان سه اسیر لارجانی را دار- بزنند ولی امیر اعظم نگذاشت چون امام قلیخان در علی آباد مدفون شد و بختیاریها از آن میترسیدند که مردم لارجان به تلافی سر بریدن چهار تن آن جسد را بپیش قبر کرده بسوزانند و یا بی احترامی کنند . پس بدستیاری شش تن از دهقانان نصاری و یکی از ایشان که به لباس محلی در آمده بود شبانه به علی آباد آمده جنازه امام قلیخان را از قبر ببرون آورده به نصار بردن امیر اعظم آن جنازه را با تشریفات نظامی بخاک سپرد آن گاه با سپاه دولتی به تهران رفت و اسیران لارجانی را بدون محاکمه به زندان انبار فرستاد . حاج اسماعیل سلطان و آقا غلامحسین ارباب که معروفتر بودند زودتر و فضل اللئه بیشتر از زندان آزاد شدند .

(این اطلاعات تاریخی جمع‌آوری شده فقیه محترم آقا‌ی هبیه‌اله بیانی دبیر ادبیات دبیرستانهای آمل است و ایشان از آفایان حاج اسحقیل سلطان و آقا غلامحسین ارباب و چند تن دیگر که در آن پیشامد ملازم امیر مکرم و سر دسته سپاه بودند کسب اطلاع نعمود آقا‌ی بیانی پاشیز سال ۱۴۴ خورشیدی از این جهان رخت بر پستند) . (۸۸)

امیر اعظم پس از برگشت به تهران مورد تعقیب قرار گرفت و در مجلس و روزنامه رسمی علیه او مطالبی کفته و نوشته شد و نامبرده در روزنامه برق از خود دفاع کرد تقصیر را بر گردن سپاهیان و محمد ولیخان سپهسا لار که در آن روزها نخست وزیر بود انداخت . در صورتیکه مرحوم سپهسا لار در این باره هیچ‌گونه مداخله و گناهی نداشت . مخالفان سپهسا لار هم که با او موافق بودند آن مطلعه را پذیرفتند و گناه او را به گردن دیگران انداختند . دفاعیه مزبور که به انشاء خود اوست در شماره ۲۶ مورخ ۲۳ ذی حجه سال ۱۲۲۸ قمری روزنامه جبل المتبین به نقل از وزیر برق بدین شرح منعکس شده است .

قابل توجه علوم ، خدمت جریده فریده برق زید عزّه ، در روزنامه مجلس عبارت سوء تدبیر و جلافتی در طی مقاله راجع به ارتیاع اردو بیرحمانه نسبت به این خادم ملت نوشته شده بود که به حکم ضرورت خود را دفاع میکنم .

اولاً " شخص شخیص جنابعالی بنده را خوب میشناسید که در صراط حریت پرستی وقتی مشی میکردم و فقط به مأموریت وجود خود بعد از شرح زیادی پس از استعفاء و انفال از حوزه خدمت محشم شدم به فرنگستان و بروکسل رفته و در آنستینو اقامه به تحصیلات خود بکنم و به همین خیال از شاهروود به تهران آمدم و بطوری در این مسافرت تصمیم داشتم که بخانه شخص خود هم رحل اقامست نینداخنم و منزل حضرت علاء‌الدوله بسر میبردم تا موجبات حرکتی فراهم شود .

در این ضمن داستان نهبا و غارت اموال و املاک آقا غلام‌الدوله و حضرتی شیر الدوله و موتون‌الملک و صغیر مرحوم سپهسا لار در مازندران و حرکت رشید السلطان و احمد خان میر شکار و حمید خان برادر کرمخان و مراد خان ایلچی

و غیره به تهران به قول خودشان برای تحفیه امور و ۰۰۰۰ طلوع کرد و با وجود آنکه این مسئله بسیار لازم و خیال مبارکی بود تهدیدانم بچه ملاحظه هیبت وزراء و کلا از این خیر خواهی و معاونت حضرات احترام گردند و اصرار فرمودند بمنه بروم و مشارالیهم را از این حرکت به ای نهاد منصرف دارم .
و بنده چون امروز خود را به رای العین میدیدم از قبول این خدمت بسیار تحاشی کردم و محدودرات خود را کاملاً در هیئت وزراء و منزل حضرت سردار اسعد مکرر در مکرر اظهار داشتم ولی از آنجا تا ساعتی لیاس نوکری به برآست انسان حکم کارد مطیخ را دارد هم باید پیاز خورد کندو هم سر ببرد ، خواهی نخواهی قبول این خدمت را کردم ولی بیشتر به امید اصلاح بوده بلکه مصادمه نشود ، و اینکار بخوبی و خوشی بگذرد و بهمین جهت هم در موجبات محبت اردو چندان دققی نکردم و با اینکه میدانستم این عده قشون هم غیر مستوفی و هم از نظر مقتضیات سر بازی به کلی بی بهره‌اند ، بطرف لارجان رهسپار شدم .
از ترانس سرخ حصار حیدر خان سر کرده سوار هداوند را که جزء آمنیه و از طولیت

با رشید السلطان آشنا است برای دعوت به مصالحت و مسالمت نزد آنها فرستادم و چون در سرعت حرکت از مرکز تائید میشد و مجبور به پیشرفت می‌بودم ، سید احمد خان کرد بچه را هم هنوز حیدر خان مراجعت نکرده با مشروحه بیگری که مفصلانه "داعی صلح و رافع خرافات" بوده به اردوی حضرات اعزام داشتم به پیشنهاد حضرت سپهبدار و چهار نفر ۰۰۰ تعلق گردند .
این کاغذ روزی رسید که اردو آب انجیرک بطرف دماوند حرکت میکرد ورود به دماوند به پیشراول اردو تفکرانداخته و تقدیم در مخاصمه گردند و جنگ مشاء شروع شد و بدون اینکه تفصیلات جزء آن را متعرض شوم مختصران "عرض میکنم که از دماوند تا یک فرسخی (پراسب) آنها را پنج بار شکست دادیم سه مجلس نهار گرم آنها که در سر بار بود نصیب شد ، عده مقتول ، جماعتنی مجروح معین و معین

است از اسب و تفنگ و کارهای اردو شان همچون به فرار میرفتنند در هر مصادمه مقداری بسته آمد تا در جنگ علی آباد که با سنگرهای محکم مخالفه و پیشش بینی های چند روزه و داشتن هزار نفر جمعیت شکست به آن فاحشی را خوردند و یک سر به آمل فرار کردند . شب را در علی آباد صاندیم و صبح که برای سهولت راه و توسعه آذوقه از راه نمارستاق اردو را حوت دادیم ، دیگر نشد جلو سوار و سر باز را بگیریم تا به تهران رسیدند .

بنده و چرا غلی خان بختیاری و معبدودی از صاحبمنصبان اکه باقی بودیم به مر ترتیب بود توب و قور خانه دولت را تا به اینجا رسابدیم و تصویر میکردیم که حوت این سوار و سرباز تکیه به یک نقشه محترمانه دارد که از مرکز کشیده شده است . والا اگر از سرما فرار کردند اولاً " فصل سرمائی نیست که کسی را فرار دهد سیصد راس قاطر هم که برای قشون لحاف و توشک و اثاثیه تجهیز شده بود که ایرادی نتوانند بکنند اگر از گرسنگی هزیمت کردند اولاً " به ذات خدا دروغ میکویند همان شبی که مبحث از علی آباد کوچ کردیم دو خروار نان پخته و سه فرد گاو و بزرگدر اردو کشته شد بعلاوه بیست من برنج خود بسته پلو پختم و برای قراولان بتوسط صاحب منصب های آنها فرستادم اگر چه قابل مه های پلو را صبح دستخورده یافتند و معلوم شد صلاح ندانسته اند برای آنها بفرستند ولی بنده از وظیفه سر بازی خود قصور نکردم . سلمنا در علی آباد آذوقه نبود ، در نمارستاق که محل اقامات اردو و بلوک به آن معظمی بود چرا توقف نکرده و این سرباز گرسنه ، سرما زده چطور رمق داشت که یک سر به تهران بباید و آنگهی اگر در فراهم داشتن آذوقه سرباز هم قصور شد بنده که رئیس اردو با - زار و تحويل دار اردو نبودم ، شاهد این مقال عده تلفات طبقات اردوست از بختیاری که یک عدد و کسری بودند چهار نفر مقتولین ، شش نفر مجروح ، ده اسب سقط شد ، از اجزای شخصی بنده علی اکبر بیک و مراد مقتول ، صفر و شعبان و حسین مجروح و سه اسب سقط شد ، از این هشتند ، نهند نفر مقتول کدام و اسم مجروح

چیست تا بتوان احتمال داد که ایشان هم داخل خط جنگ شده‌اند و اگر اراضی و قلله و جبال و طرق را بنده برای حرکت اردو خوب انتخاب نکرده بودم باید از آنها پرسید که تا حال یک نقشه از داخل مصلحت خودشان رسم نکرده‌اند و هادی و راهنمای اردوی دولتی باید مشهدی عبدالغنى و آقا سید مجتبی چاروا - دار باشند حالا واقعاً "جناب مدیر جز آنکه جماعت طالب اقتضاخ دولت در هر انحراف ظاهری و سکته حامله از عدم معرفت قشون به شرافت سربازی را - صورت شکست اردوی دولت جلوه داده کایناترا مقصو میکند، چشم زخم اردوکدام و جلافت و سوء تدبیر بنده چه بوده است و لزوماً عرض میکنم مگر چه بنوشت حضرت علاء الدوله چه شفاها" از حضرت وزارت جنگ و هیات وزراء استدعا کردام که بنده را با این اردو محاکمه کنند و این مطلب به این بزرگی را که به حیثیات دولت و ملت بر میخورد به مداهنه نگذارند، مقصو را مجازات فرمایند ابداً اثر نکرده است از مبدأ تا انتها احساسات مردم درباره بنده و این مأموریت به غلط رفته است که اگر رسماً "محاکمه و استیضاح نشود بنده مجبور توضیحات لازمه را به بیگناهی خدمتگزاری خود باطن امر از طرفی که میدانم داده رفع اشتباه کنم ."

مطالبی که در مورد لارجان در کتب تاریخ نوشته شده است .
سلطان طغل دو لارجان
 سلطان بزرگ طغل بن ارسلان از عراق بعد وفات اتابک محمد بن ایلکز نجلافی
 که با برادر او قزل ارسلان افتاده بود پیش ملک سعید نیشت و از او یناه طلبید .
 (۸۹) شاه اردشیر فحیم و معسکر بدیه فلول لارجان ساخته بود ، جمله اصفهان
 از امراء و معارف را تابری به استقبال او فرستاد و او به آهنه لار پیش باز شد
 و به جهت او از اسب بربیز آمد و او را بافلو لآورد و نخن و تاج با جمله
 آلات شاهنشاهی از خزانه و فراشخانه و شرابخانه و اصطبل و کله های
 سفر بدو باز سپرد .
والی ری دو لارجان

حسن بن زید لشگر با احمد بن عیسی به لارجان فرستاد که صاحب لارجان برویز
 مدد خواست و نوشت .
 لیث بن فقهه به ری رفت و والی ری را بر آن داشت که به لارجان آید . ترک که
 والی ری بود بقول او عزیمت لارجان کرد چون بدیه بور رسید ، احمد بن عیسی
 و مصمغان هر دو آنجا بودند ، راهها فرو گرفتند و از سر کوهها بانگ برایشان
 زدند لیث بن فقهه اسب در جوی راند نتوانست گذشت . ترک سخت بترسی
 و گفت مگر بعد کرد ، بفرمود تا او را بگرفتند و سرش را بر داشته بیش
 حسن زید فرستاده و عذرها خواست .
حسن فیروزان دو لارجان

حسن فیروزان به آمل رسید و به شعبود شت فرود آمد ، از آنجا بلارجان رفت
 و قلعه بستند و اسپاهی بن آخر یار را بکشت و جمله مال او بر گرفت و بدیلمان
 با قلعه خویش شد (۹۰) .
قصر های لارجان
 نامهای موضع که (حسام الدوّله اردشیر بن الحسن) قصرها ساخته بود در مازندران

از جمله در لاریجان ، کهرود ، فلول ، پردهه . ذکر ابو جسیفر حسن بن ابوالحسن احمد که صاحب القلنه لقب داشت بعد از آن میان ابو جعفر و مأکان در لاریجان مقابله واقع شد در موضع لارود ابو جعفر کشته شد (۹۱).

کیا حسن شیخ علی گیلانی در تاریخ مازندران نوشته کیا حسن جانشاد که کوتوال قلعه لاریجان بود و به خواهر داماد کیا افراص ایاب چلا وی بود . وضع حکومت لاریجان از دوران صفویه تا پایان قاجاریه در دروان سلطنت شاه حسین صفوی لاریجانی ها شورش کردند . ابوالقاسم خلسان بهرستاقی را از سر گردگی لاریجان خلعنموده و غلامعلی بیک اسکی را که نایب فوج بوده است بدراخواست لاریجانی ها به سر گردگی فوج منصوب نمودند .

غلامعلی خان در دوره سلطنت نادرشاه افسار خدمات شایان نموده است مخصوصاً در جنگ هندوستان لاریجانی ها به سرداری غلامعلی خان فعالانه شرکت داشته و در هر میدان جنگ در هندوستان در پیشاپیش سپاه قرار داشتند . در جنگ حیدر آباد هفت نفر سرباز لاریجانی وارد حیاط بیک نواب (شاهزاده) شدند نواب فوری جلو آمد . سربازان گفت این صندوق ها تمام لیره است مال شمسا باشد بمن کاری نداشته باشید سربازها قبول کردند . درب صندوق را باز کسرده و با مشت از آن بر داشته در کیسه می ریخته اند ناگاه شیپورها بصدای آمد سربازها دست از صندوق بر داشتند نواب جلو آمد پرسید چرا کیسه را پر نمیکنید سربازها دیگر دادند . این شیپور امان است و به امر سادرشاه از این زمان به بعد شاه بوسیله سر کرده شما نزد نادر شاه رفته امان بخواهیم گفتند بلی ، فسیپورا " به غلامعلی خان سردار اطلاع دادند در منزل نواب مذاکرات بین نواب و سردار

لاریجانی انجام شد ، سودار لاریجانی پس از کسب تکلیف از نادر شاه ، روز بعد غلامعلی خان سردار و نواب و محمد شاه هندی در شهر خیدر آباد به خدمت نادر شاه افسخار مشرف شدند .

بعد از فتح هندوستان نادر شاه مجددا " تاج و تخت را به محمد شاه بخشید و به غلامعلی خان سردار امر فرمودند بسمت نماینده ایران با فوج لاریجان در هندوستان و با سمعت فرمانفرما ایران در هندوستان نزد محمد شاه باشند .

مدت هفت سال غلامعلی خان با فوج لاریجان در هندوستان بودند ، بعد از کشته شدن نادر شاه و رسیدن خبر آن به هندوستان ، سردار فکر حرکت به ایران برآمده محمد شاه پانصد نفر سوار هندی با کمال عزت و احترام در معیت فوج لاریجان قرار داده تا سرحد افغانستان آنان همراهی کردند و از آنجا غلامعلی خان با فوج خود به لاریجان آمد ، بعد از فوت غلامعلی خان پسرش محمد قلی خان به سر کردگی فوج لاریجان منصوب شد در جنگ محمد حسن خان و کریم خان زند ، محمد قلی خان دستکبر و پس از کور کردن چشم وی را به قتل رساندند و برادرش رضا قلی سلطان را نیز سر بریدند . در این زمان قلی خان امیری اهل قریه آخا به امر کریم خان زند سر کرده فوج لاریجان شد محمد قلی خان امیری در جنگ آغا محمد خان با لاریجانی دستکبر و بقتل رسید . و حکومت لاریجان را محمد خان سردار که اهل اسک بود داد ند . و طهماسب قلی خان سردار پسر محمد خان سر کرده فوج لاریجان شده بود .

طهماسب قلی خان در سی سالگی هنگامی که از طهران به لاریجان می آمد در قریه آه بیمار شد پلور فوت نموده است و عباسقلی خان جنازه برادر را به قم برده دفن نمود . عباسقلی خان مرد شجاع و با کفایت بوده در جنگ قفقاز همراه عباس میرزا ولایت بوده است . در جنگ هرات شرکت داشته و در جنگ آقاخان محلاتی که قواه دولت در رشت شکست خورده بوده امر محمد شاه عباسقلی خان سردار لاریجانی با قواه لاریجانی بسمت رشت حرکت کرده آقا خان محلاتی

را شکست داده وی را دستگیر و به طهران فرستاد. بعد از عباسقلی خان سردار پسرش غلامعلی خان سردار سر کرده فوج لاریجان گردید غلامعلی خان هم در جنگ شیراز و گرگان شرکت داشته و در جنگ بهائی ها نیز باتفاق پسر عمومیش محمد سلطان یاور و فوج لاریجان در قلعه شیخ طبرسی که قره العین و سید علی محمد باب شیخ نفر بهائی را دستگیر و به اوچی آباد آورده سپس به طهران اعزام داشتند.

غلامعلی خان سردار دارای یک پسر بوده بنام محمد خان، زمانی که محمد خان چهارده ساله بود پدرش فوت کرد. محمد خان مدت دو سال بهامر ناصرالدین شاه در دارالفنون تحصیل میکرد و غلامحسین خان سردار و سیف الله خان هر یک دو سال سر کرده فوج لاریجان بودند محمد خان در سن ۱۸ سالگی به فرمان ناصرالدین شاه سر کرده فوج لاریجان گردید و امیر مکرم لاریجانی مشهور است. امیر مکرم لاریجانی در سال فوت نصوده و در امامزاده ابراهیم آمل مدفون است.

- ۱- رابینو در سفر نامه خود یکی از روستاهای دهستان دلارستاق را (ورکا) نام برده که فریدون در آنجا تولد یافته ولی اکنون در دهستان دلارستاق لارستان روستایی به این نام وجود ندارد . (مؤلف)
- ۲- حال قارن که نام خاندان معروفی بوده این ناحیه شامل بر لاریجان کنوی و سواد کوه و هزار جریب بوده و نداد امید کوهکیر جوار جهوبی آمل امیدوار کوه که بعد ها امیر کوه شده ، ص ۲۳ سفر نامه مازندران استرآباد - رابینو
- ۳- کتاب تاریخ تبرستان و رویان و مازندران تالیف سید ظهیرالدین بن سید نصرالدین مرعشی .
- ۴- لقب ضحاک
- ۵- پیک تند رو
- ۶- قوج کوهی (فرهنگ عمید)
- ۷- تاریخ تبرستان پس از اسلام تالیف اردشیر بزرگر
- ۸- معجم البلدان - فرهنگ دهخدا
- ۹- رابینو سال ۱۲۸۸ - ۱۲۸۹
- ۱۰- بن اسفندیار در تاریخ تبرستان نام روستای ورک را در لارجان ذکر میکند که فریدون در آنجا متولد شده و رابینو روستای ورک را محل تولد فریدون میداند امروز چنین روستائی در دلارستاق وجود ندارد .
- ۱۱- از آستانه استرآباد - جلد سوم - دکتر ستوده
- ۱۲- ظاهرا "پلور در این وقت آبادی نداشته است .
- ۱۳- ماموریت علمی در ایران چاپ پاریس ۱۸۹۱ - مازندران تالیف عباس شایان
- ۱۴- آدمها و آئین‌ها در ایران ۱۸۷۷ (مطابق ۱۲۹۴ هـ) ترجمه علی اصغر وحیدی .
- ۱۵- سه سال در ذریبار ایران از ۱۳۰۶ تا ۱۳۰۹ دکتر فوریه طبیب مخصوص ناصر الدین شاه قاجار ترجمه عباس اقبال

- ۱۶- بن اسفندیار ۱۳۶۱ هجری
- ۱۷- سفر نامه مازندران و استرآباد تالیف ه. ل رابینو ترجمه وحید مازندرانی
- ۱۸- در حال حاضر پل معلق دیگری علاوه بر پل دوازده پله در شهر آمل و روی رود
خواز ساخته شد (۱۳۱۶) مولف .
- ۱۹- جغرافیای استان مازندران مخصوص داشت اموزان سال دوم ۱۳۶۵
- ۲۰- از آستارا تا استرآباد دکتر ستوده
- ۲۱- منظور روستای اسلک است
- ۲۲- رباط نام قدیم کهرود است .
- ۲۳- از آستارا تا استرآباد دکتر ستوده
- ۲۴- دکتر ستوده
- ۲۵- هیات علمی فرانسه در ایران ترجمه کاظم و دیعی
- ۲۶- دکتر ایلرج ستوده از آستارا تا استرآباد ص ۴۶۱
- ۲۷- تاریخ تبرستان رویان مازندران
- ۲۸- محل این قلعه در لاریجان مشخص نیست
- ۲۹- تاریخ ایران از آغاز تا انقلاب قارجاریه تالیف حسن پیر نیا - عباس اقبال
۴۲۹
- ۳۰- محل این قلعه در لاریجان مشخص نیست
- ۳۱- کتاب مازندران عباس شایان ص ۱۰۴
- ۳۲- از آستارا تا استرآباد دکتر منوچهر ستوده
- ۳۳- این کوه اکنون کاردون نامیده میشود .
- ۳۴- کافر کلی غیر دسترس اسکرا که بعضی از اهالی رفته اند در آنجا استخوانی
بیدا نکردند بلکه آثار زندگی از قبیل خوض داشته است . مجاور کافر کلی های
فوق را فعلاً " اهالی زاغه های متعددی برای گوسفند کنده اند .

- ۲۵- فعلاً آینه بندان
- ۲۶- مجله خواندنیها سال دوازدهم شماره ۴۳ - پنجشنبه ۵ بهمن ۱۳۳۰
- ۲۷- دکتر ستوده
- ۲۸- مازندران نوشته عباس شایان
- ۲۹- برای اطلاعات بیشتر به کتاب آستارا تا استرآباد دکتر ستوده مراجعه شود.
- ۳۰- سفر نامه مدام کار لاسرنا (آدمها و امینها در ایران) ۱۸۷۷ میلادی ۱۲۹۴ هـ ق ترجمه علی اصغر و حبیبی
- ۳۱- برای اطلاع در مورد ترکیبات آبها به کتاب چشم‌های صدفی ایران تالیف دکتر محمد جنیدی مراجعه شود.
- ۳۲- در حوالی شهرستان دماوند اشیاء و سکه‌های زمان اشکانیان یافت شده است (bastan shenasi iran and nidergk)
- ۳۳- دهل محله و باعث محله فعلاً در روستای اسک وجود ندارد.
- ۳۴- این مسجد را تعمیر نموده و تغییرات زیادی در آن داده‌اند.
- ۳۵- بنایی که دکتر ستوده در کتاب آستارا تا استرآباد شرح داده است فعلاً خراب و ساختمانی جدید بر مرقد امامزاده علی بنا نموده‌اند.
- ۳۶- دکتر ستوده
- ۳۷- خانقاہ را معلوم نبست سید ظهیر الدین، چه معنی استعمال کرده است شاید به معنی کاروانسرا باشد دکتر ستوده
- ۳۸- تصویر خط لوح در صفحه ۴۲۰ کتاب از آستارا تا استرآباد
- ۳۹- بکسر گاف و فتح بیم و گاف دوم
- ۴۰- تا جائیکه سورخین نوشته‌اند امیر علی‌شیر نوائی را با این دهکده ارتباطی نبوده است. (۱) آستارا تا استرآباد جلد چهارم ص ۴۲۵ دکتر ستوده
- ۴۱- دکتر ستوده
- ۴۲- روضه الصفا ناصری جلد ۹ صفحه ۳۴۲

- ۵۳- رابینو در سفر نامه خود آزو ارا جزء روستاهای بالا لاریجان ذکر کرده است .
- ۵۴- گلرد به فتح (کاف و لام) قسمتی از کوه که سنگهای بزرگ در آن فر ریخته یا غلتیده باشد
- ۵۵- دکتر ستوده
- ۵۶- صحفه ۴۲۲ آستارا تا استرآباد
- ۵۷- بضم گاف لوله سفالی بلند و باریک که برای لوله کشی از راه دور بکار میرفت .
- ۵۸- صحفه ۱۷۷ سفر نامه رابینو و ص ۱۶۸ تاریخ تبرستان سید ظهیرالدین مرعشی .
- ۵۹- مون از روستاهای بالا لاریجان ۴ کیلو متری جنوب گزینگ
- ۶۰- صالحان ده از دهستان کجور ۶ کیلو متری شرقی کجور نوشتر
- ۶۱- ظاهرا " مونی بوده دکتر ستوده
- ۶۲- دکتر ستوده
- ۶۳- مازندران عباس شایان ، صحفه ۲۹۱
- ۶۴- به فتح سین و سکون را و کسر دال و فتح و او
- ۶۵- به فتح سین و سکونها و فتح را ، و و او و سکون را و دال
- ۶۶- تاریخ تبرستان سید ظهیر الدین مرعشی
- ۶۷- بکسر الف و پضم حیم
- ۶۸- دکتر ستوده
- ۶۹- بضم میم و فتح تا و سکون نون
- ۷۰- عباس نامه
- ۷۱- شماره ۶۲۹ کتاب خطی کتاب خانه ملی ایران (دکتر ستوده)
- ۷۲- سفر نامه فریزر ، ترجمه دکتر منوچهر امیری
- ۷۳- ۷۴- دکتر ستوده

- ۷۵- کلمه‌ای ترکی به معنی زیبا و قشنگ است .
- ۷۶- مرات البدان ۵ سال قبل ظاهرا " سال ۱۲۹۱ ه ۰ ق است (دکتر ستوده)
- ۷۷- ناریخ تبرستان اردشیر بزرگ ۱۳۴۴ ، ص ۲۰۳
- ۷۸- التدوین محمد حسن خان اعتقاد السلطنه ، ص ۱۳۴
- ۷۹- ترجمه سفر نامه رابینو
- ۸۰- مازندران عباس شایان
- ۸۱- بن اسفندیار تصحیح عباس اقبال
- ۸۲- منظور سید فخر الدین پسر سید قوام الدین مرعشی است
- ۸۳- سال ۷۸۵ ه
- ۸۴- در پاولک دریاچه ائکوهستانی در با لای دهکده نمار آخرین دهکدن در نمارستان
- ۸۵- قلعه دشمن کور ظاهرا " قلعه ملک بهمن است که تا امروز بنام این سلطان خوانده میشود و خرابه های آن بر با لای شاهاندشت لارجان بر جای است (روضه الصفا جلد سوم ص ۱۲۳)
- قلعه دشمن کور ظاهرا " نمیتواند قلعه ملک بهمن باشد زیرا ملک بهمن خود در قلعه ملک بهمن بود که فرود آمد پس خانواده او در قلعه دیگری بوده اند (مولف)
- ۸۶- خواجه تاجدار - ژان گور فرانسوی ترجمه ذبیح الله منصوری
- ۸۷- وجود کارخانه اسلحه سازی در لارجان مورد تائید مورخین است .
- ۸۸- کتاب تاریخ مازندران تالیف اسماعیل مهجوری ، جلد دوم ، ص ۲۵۸
- ۸۹- اردشیر بن الحسن اصفهانی مازندران
- ۹۰- تاریخ تبرستان بن اسفندیار ، عباس اقبال
- ۹۱- حبیب السیر ، جلد دوم ، صفحه ۱۴۵

It is important to note that the results of this study are preliminary.

¹⁴ See, e.g., *U.S. v. Babbitt*, 100 F.3d 1250, 1254 (10th Cir. 1996) (“[T]he [FWS] has authority to regulate the importation of species that are not listed under the Convention.”).

www.tab

ردیف	نام کتاب	تألیف و ترجمه
۱	التدوینی احوال جبال شروین	
۲	از آستانه استرآباد	دکتر مسوجه سندوه
۳	تاریخ رویان	اولیل الله آملی
۴	تاریخ ایران	عبدالا قیام آشتیانی
۵	تاریخ و جغرافیای سوادکوه	
۶	تاریخ مختصر طبرستان و مازندران	شیخ علی گیلانی
۷	تاریخ بن اسفندیار	پرسور برون
۸	تاریخ تبرستان پیش از اسلام	اردشیر بزرگ
۹	تاریخ تبرستان پس از اسلام	اردشیر بزرگ
۱۰	تاریخ مازندران (۱) و (۲)	اسماعیل مهجوی
۱۱	تاریخ الامم و الملوك	طبری
۱۲	تاریخ	محمد اسفندیاری
۱۳	تاریخ ایران باستان	پیر نیا
۱۴	تاریخ دودمان علوی	
۱۵	تاریخ سید ظهیر الدین	
۱۶	تاریخ تبرستان ، رویان ، مازندران	
۱۷	تاریخ مازندران از ابتدای مهاجرت سادات	
۱۸	تاریخ گیلان و دیلمان	
۱۹	تاریخ رویان و قایع مازندران بعد از اسلام	
۲۰	تاریخ تبرستان ابتدای بنیاد طبرستان تا آل زیار	

ردیف	نام کتاب	تالیف و ترجمه
۲۱	تاریخ تبرستان ، رویان ، مازندران تا انقراف سلسه مازندران	
۲۲	تاریخ صفص ایران عباس اقبال آشتیانی	
۲۳	تاریخ ۲۰ ساله عباس مکی	
۲۴	تاریخ خاندان مرعشی تالیف میر دکتر منوچهر ستوده ۱۳۴۶	تاریخ خاندان مرعشی تالیف میر دکتر منوچهر ستوده ۱۳۴۶
۲۵	تیمور مسرع شی جغرافیای تاریخی مازندران	جغرافیای تاریخی مازندران
۲۶	جغرافیای مفصل ایران جلد سوم ۱۳۶۵	جغرافیای مفصل ایران جلد سوم
۲۷	جغرافیای استان مازندران مخصوص دانش آموزان سال دوم	جغرافیای استان مازندران مخصوص دانش آموزان سال دوم
۲۸	چشم های معدنی ایران دکتر محمد جواد جنبیدی ۱۳۴۳	چشم های معدنی ایران
۲۹	حبيب سیر خواندمیر	حبيب سیر
۳۰	خواجه تاجدار ذبیح الله منصوری	خواجه تاجدار
۳۱	روضه الصفا ناصری	
۳۲	روزنامه خاطرات اعتماد السلطنه	روزنامه خاطرات اعتماد السلطنه
۳۳	روزنامه سفر مازندران دکتر جعفر شعار ۱۳۶۶	روزنامه سفر مازندران
۳۴	سفر نامه بن حوقل ایران ابوالفضل طباطبائی ۱۳۴۲	سفر نامه بن حوقل ایران
۳۵	در صوره الارض سفر نامه ابولدلف در ایران	در صوره الارض سفر نامه ابولدلف در ایران
۳۶	سفر نامه دمورگان ترجمه على اصغر وحیدی	سفر نامه دمورگان
۳۷	سفرنامه ماداگار لاسنافرانسوی وحید مازندران ۱۳۴۳	سفرنامه ماداگار لاسنافرانسوی وحید مازندران

ردیف	نام کتاب	تالیف و ترجمه
۳۸	سفر نامه مازندران و استرآباد را بین سو	دکتر منوچهر امیری
۳۹	سفر نامه فریز	
۴۰	سفر نامه مادام دیولا فوا	
۴۱	سیاست نامه	نظام الملک
۴۲	سیر فرهنگ در ایران	
۴۳	سه سال در دربار ایران	عباس اقبال
۴۴	دکتر فوری	
۴۵	شاهنامه فردوسی	
۴۶	فرهنگ جغرافیای ایران استان دوم	
۴۷	فرهنگ دهخدا	
۴۸	فرهنگ عمید	
۴۹	عالی آرای عباسی	اسکندر
۵۰	مازندران (تاریخی ، اقتصادی)	عباس بیک
۵۱	معجم البلدان	یاقوت حموی
۵۲	محله خواندنی های سال	مرکز آمار ایران
۵۳	نام و جمعیت آبادی های استان مازندران	حمدالله مستوفی نزهه القلوب

www.tabarestan.info

تبرستان